

ප්‍රලේඛා

3 වෙනම 4 කලාපය 2014 ඔක්තෝබර් - දෙසැම්බර් ත්‍රෛමාසිකය

ජාතික පුස්තකාල හා ප්‍රලේඛන සේවා මණ්ඩලය
தேசிய நூலக ஆவணவாக்கல் சேவைகள் சபை
National Library and Documentation Services Board

අධ්‍යාපන සේවා අමාත්‍යාංශය

03 වන වෙළුම - 04 කලාපය

ISSN 2279-2120

උපදේශකත්වය
මහාචාර්ය සෝමරත්න බාලසූරිය
සභාපති

සංස්කරණය
මාලිනි ගෝවින්දනගේ

සම්බන්ධීකරණය
මෙහි ජයසුන්දර
සහකාර අධ්‍යක්ෂ

තොරතුරු සහකාර
සඳරුවන් ලියනාරච්චි

පිටු සැලසුම හා කවර නිර්මාණය
ප්‍රේම දිසානායක
ෆාස්ට් ඇඩ්ස් (ප්‍රයිවට්) ලිමිටඩ්

ප්‍රකාශනය
ව්‍යාප්ති සේවා අංශය

ජාතික පුස්තකාල හා ප්‍රලේඛන සේවා මණ්ඩලය
අංක 14, නිදහස් මාවත, කොළඹ 07.

දුරකථන: 011-2687583, 011-2698847-283

ෆැක්ස්: 011-2674387

ඊ මේල්: pub@mail.natlib.lk

වෙබ් අඩවිය: www.natlib.lk

© ජාතික පුස්තකාල හා ප්‍රලේඛන සේවා මණ්ඩලය

කලාපයක මිල: රු. 100.00

වාර්ෂික ආයතනික විය: රු. 400.00

වෙත්පත් හා මුදල් ඇණවුම්:
සභාපති, ජාතික පුස්තකාල හා
ප්‍රලේඛන සේවා මණ්ඩලය,
තමට යොමු කරන්න.

මුද්‍රණය:

ෆාස්ට් ප්‍රින්ටර් (ප්‍රයිවට්) ලිමිටඩ්

165, දේවානම්පියතිස්ස මාවත, කොළඹ 10.

අපේ ලිපිනය:

ප්‍රලේඛා

ව්‍යාප්ති සේවා අංශය,

ජාතික පුස්තකාල හා ප්‍රලේඛන සේවා මණ්ඩලය,

අංක 14, නිදහස් මාවත, කොළඹ 07.

සංස්කාරක සටහන

සාහිත්‍යය අවශ්‍යයෙන්ම දේශපාලනය හා බැඳී පවතී. සාමාන්‍ය පුරවැසියා මෙන්ම ලේඛකයාද දේශපාලන සත්ත්වයකු වන අතර, යමෙකු ලේඛන කලාවට පිවිසීම ම දේශපාලන වගකීමක් හා දේශපාලන කාර්යභාරයක් පවරා ගැනීමකි; සැබැවින්ම ලේඛකයාට තත්කාලීන දේශපාලන බලාධිකාරය සමඟ සුමට, සුහද සම්බන්ධයක් තිබිය නොහැකිය. ඔහු දේශපාලන බලාධිකාරය සමඟ ගැටුම් ඇති කරගන්නෙකු විය යුතු යැයි මෙයින් අදහස් නොකෙරේ; ඔහු අවදි, විචාරශීලී පුද්ගලයකු විය යුතුය.

වත්මන් ලෝකය තුළ ලේඛකයාගේ වගකීම අන් හැම කලකටම වඩා භාරදුර වේ. මිනිස් මනස නිර්වින්දනය කොට ඔහු අසංවේදී පුද්ගලයකු බවට පත්කරන මහා බලවේග තොරතුරු සන්නිවේදනයේ නාමයෙන් ක්‍රියාත්මක වන බැවිනි.

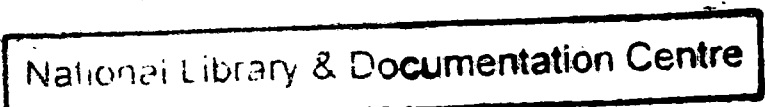
මිනිසා විසින්ම නිපදවා ගනු ලැබූ සන්නිවේදන මෙවලම් හා විධික්‍රම මිනිස් පවුලේ ප්‍රගමනය සඳහා මෙන්ම, එහි ආධ්‍යාත්මික පරිහානියටද බලපා ඇත. තොරතුරු සන්නිවේදන තාක්ෂණය මඟින් අද වනවිට සැපයෙන්නේ හුදු විනෝදාස්වාද සන්නිවේදනයකි. (infotainment) එමඟින් මිනිසාගේ සැබෑ තනු වසන් වෙමින් ඔහුගේ මනස මිට්‍යාවේ අඳුරු පටල මඟින් වැසී යමින් තිබේ. සමාජයේ සැබෑ ගැටලු, අභියෝග පිළිබඳ මිනිසාගේ හැඟීම් දැනීම් ඉවත්වෙමින් පවතින අතර, බැරෑරුම් සිතා බැලීමකට සංවාදයකට ඔහු තුළ උත්තේජනයක් සිදු නොවන තරම්ය.

සුද්ධය වේවා, දේශපාලනය වේවා, පුරවැසියා දවන එදිනෙදා ජීවන ගැටලු වේවා, විනෝදාස්වාද තොරතුරු සන්නිවේදනය ක්‍රියාවලිය තුළ අතිශයින් සරල සැහැල්ලු ප්‍රස්තුත බවට පත්කෙරේ. සැබෑ භාරදුර සමාජ, දේශපාලන විචාරයන්ට මෙම යාන්ත්‍රණය තුළ අවකාශය හෝ අනුග්‍රහය සීමිතය. නිර්වින්දිත මනස් කුහර තුළ එවැනි දැයට ඉඩක් නැති බැවින් හා ඒවා බොහෝ මුදල් නොඋපයන බැවිනි.

එවන් මනස් පුනර්ජීවනය කිරීම ලේඛකයාගේ වගකීමකි. එමෙන්ම විද්‍යුත් විනෝදාස්වාදන සන්නිවේදන ක්‍රම මඟින් ආබාධිත තත්වයට පත්කෙරෙමින් පවතින බස යළි ප්‍රකාශිතත් කිරීමද ලේඛකයා සතු කාර්යයකි.

මිටත් වඩා තවත් වැදගත් වගකීමක් ලේඛකයා සතුය. ඔහු, පවත්නා සමාජ, දේශපාලන තත්ත්වයන් පිළිබඳ නිරතුරුවම ප්‍රශ්න කරන්නෙක් විය යුතුය. ඒ තත්ත්වයන් සඳහා පිළියම් යෙදීම ඔහුට හුදකලාවේ කළ හැකි කාර්යයක් නොවනු ඇත. එහෙත්, එම තත්ත්වයන් මොනවාදැයි පැහැදිලිව පාඨකයා හමුවේ තැබීම ලේඛකයාගේ/ සාහිත්‍යකරුවාගේ වගකීමය.

මෙහි පළවන ලිපි පිළිබඳ වගකීම අදාල ලේඛකයින් සතු වේ.

අත්වැල

01. කලාකරුවාගේ සමාජ වගකීම: 20 වන සියවසේ ආදර්ශයක් _____ 03
ආචාර්ය මයිකල් ප්‍රනාන්දු
02. මෙතෙක් පැවැති ඉස්තරම්ම සත්‍යය ප්‍රබන්ධයයි - අරුන්දතී රෝයි __ 09
මාලිනී ගෝවින්තගේ
03. නූතන ම සිංහල කවියාව දුරදර්ශී පුළුල් මාවතක් _____ 23
හිනිදුම සුනිල් සෙනෙවි
04. පොත් ගෙන එන සැණකෙළි සිරි _____ 26
05. වැරැදි නොමීමරය (පරිවර්තන කෙටිකතාව) _____ 32
පරිවර්තනය: මහාචාර්ය උපුල් රංජිත් හේවාචිතානගමගේ
06. 2013 වසරෙහි සිංහල නවකතාව _____ 40
සුලෝචන වික්‍රමසිංහ
07. ඇඟෙනවද ඒ සිනා සද්දේ _____ 45
රුවන් ධන්දුපීච
08. නගරාලංකාරය _____ 47
සෞම්‍ය සඳුරුවන් ලියනගේ
09. නොබෙල්, බ්‍රිකර් හැර වෙනත් ත්‍යාග තිබේද? _____ 48
10. ජනතා අපේක්ෂා ඔසවා තැබූ කවියා - කාල් සැන්ඩ්බර්ග් _____ 54
11. රිදුම - විමලරත්න කුමාරගම _____ 58
12. රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මානලාභීහූ _____ 59
13. පොතක වත _____ 61

කලාකරුවාගේ සමාජ වගකීම

20 වන සියවසේ ආදර්ශයක්

කලාව මනුෂ්‍ය ක්‍රියාකාරකමකි. ක්‍රියාකාරකමක් යනු ඉබේ සිදු වන ක්‍රියාවන් නොව, හිතාමතා කිසියම් අරමුණක් ඇතිව කරනු ලබන ක්‍රියාවන්ය. අනෙකුත් මනුෂ්‍ය ක්‍රියාකාරකම් හා සසඳන විට කලාවේ අන්‍යත්‍යතාව වන්නේ එහි මූලික අරමුණ ආස්වාදය වීමයි. මිනිසකු උපන් දා සිට මිය යන තුරු යෙදෙන ක්‍රියාකාරකම් සියල්ල ඒවායේ මූලික අරමුණ අනුව වර්ගීකරණය කළ විට කුලක කිහිපයක් දකිය හැකිය.

මේ අනුව සියලුම මනුෂ්‍ය ක්‍රියාකාරකම් මෙසේ වර්ගීකරණය කළ හැකිය:

1. ශ්‍රෝතන ක්‍රියාකාරකම්
2. පරිවර්තන ක්‍රියාකාරකම්
3. අර්ඝන ක්‍රියාකාරකම්
4. සන්නිවේදන ක්‍රියාකාරකම්
5. ආස්වාදන ක්‍රියාකාරකම් වශයෙනි.

මෙබඳු වර්ගීකරණයක් කෘත්‍රීමයයි කිසිවකුට සාධාරණ ලෙස තර්ක කළ හැකිය. මක්නිසාද යත් සියලු මනුෂ්‍ය ක්‍රියාකාරකම් අන්‍යෝන්‍ය වශයෙන් එකිනෙක හා සම්බන්ධ ක්‍රියාවලියක් ලෙස ක්‍රියාත්මක වන බැවිනි. මෙය කෘත්‍රීම වූ සංස්ථිතිවාදී හෝ ව්‍යුහවාදී

හෝ ප්‍රවේශයක් ලෙස ද කෙනෙකුට පෙනී යා හැකිය. එබැවින් මෙය සැබෑ වශයෙන්ම පවතින බෙදීමකට වඩා අවබෝධයේ පහසුව සඳහා යෙදා ගනු ලබන ක්‍රම වේදයක් ලෙස හැඳින්වීම වඩා යෝග්‍යය.

කුඩා දරුවකු තමාගේ ඇස් කරකවන බෝනික්කා හෝ කිහිප වරක් පොළොව මත තල්ලු කොට අත හැරිය විට ඉබේම දුවන සෙල්ලම් මොටෝ රියේ ක්‍රියාකාරීත්වය අවබෝධ කොට ගැනීමට ඇති කුතුහලය නිසා ඒවා කෙසේ හෝ විවෘත කොට ඇතුළේ ඇති තත්ත්වය පරීක්ෂා කරයි. (මෙවැනි ක්‍රීඩා භාණ්ඩ නොතිබුණු අවධියේ වුව ද කුඩා දරුවන් තමා දකින දේ වැඩි දුරටත් අවබෝධ කර ගන්නට තැත් කළ බව නොඅනුමානය). මෙසේ අවබෝධය අරමුණු කොට ගත් ක්‍රියාකාරකම් ආගම, දර්ශනය, විද්‍යාව වැනි සංකීර්ණ ශ්‍රෝතන ක්‍රියාකාරකම් පද්ධතියක් බවට පත් වී ඇත.

එසේම කුඩා දරුවකු තමාට අපහසුකම් ඇති කරන කුසගින්න, පිපාසය, මුත්‍ර පහවීමෙන් ඇති වන තෙත වැනි තත්ත්වයන් වෙනස් කොට ගැනීමට තැත් කිරීමෙන් අරඹන පරිවර්තන ක්‍රියාකාරකම්

පුද්ගලයන් ලෙසත්, සමාජයන් ලෙසත් ක්‍රියාවට නංවීමට තැන් කිරීම නිසා සුව පහසු නිවාස හා යානවයාහන තැනීම පමණක් නොව, තමාට වඩා යෝග්‍යයයි සිතන සමාජ දේශපාලන තත්ත්වයන් බිහි කොට ගැනීම සඳහා විප්ලවයන් ද ඇතුළු පරිවර්තන ක්‍රියාකාරකම්වල යෙදේ.

උපන් දා සිටම මිනිසා තමාට වඩා යෝග්‍ය දේ තෝරා ගැනීමේ හා තීරණය කිරීමේ ඇගයීම් ක්‍රියාවලියක යෙදේ. ජලයට වඩා කිරි ඇගයීමට සමත් වන ළදරුවා පසුව මිනිසකු මෙන්ම සමාජයක් ලෙස ද තමා අවට පරිසරයේ සෑම තත්ත්වයන්, පුද්ගලයින්, ප්‍රභව ඇතුළු සෑම දෙයක් විෂයයෙහිම අන්තර්ගත ක්‍රියාකාරකම් පද්ධතියක් ක්‍රියාත්මක කරයි.

එසේම උපන්දා සිටම තම හැඟීම් මෙන්ම චුළුමනාවන් ද හැඳීම, සිතහව වැනි මාධ්‍ය මගින් ප්‍රකාශ කරන මිනිසා පසුව භාෂාව ඇතුළු වෙනත් සංඥා මගින් ද මුද්‍රිත හා විද්‍යුත් මාධ්‍ය මගින් ද ඉතා සංකීර්ණ හැඟීම්, භාවයන් මෙන්ම දාර්ශනික හා විද්‍යාත්මක මතවාද ප්‍රකාශ කරන සන්නිවේදන ක්‍රියාකාරකම් පද්ධතියක නියුක්ත වේ.

තමන් යෙදෙන ක්‍රියාකාරකම් මගින් සිය අරමුණු ඉටු කර ගන්නා අතර ඒවා සාර්ථක වීම මිනිසාට සතුටට හේතුවක් වන අතර, අසාර්ථක වීම ශෝකයට හේතුවක් වේ.

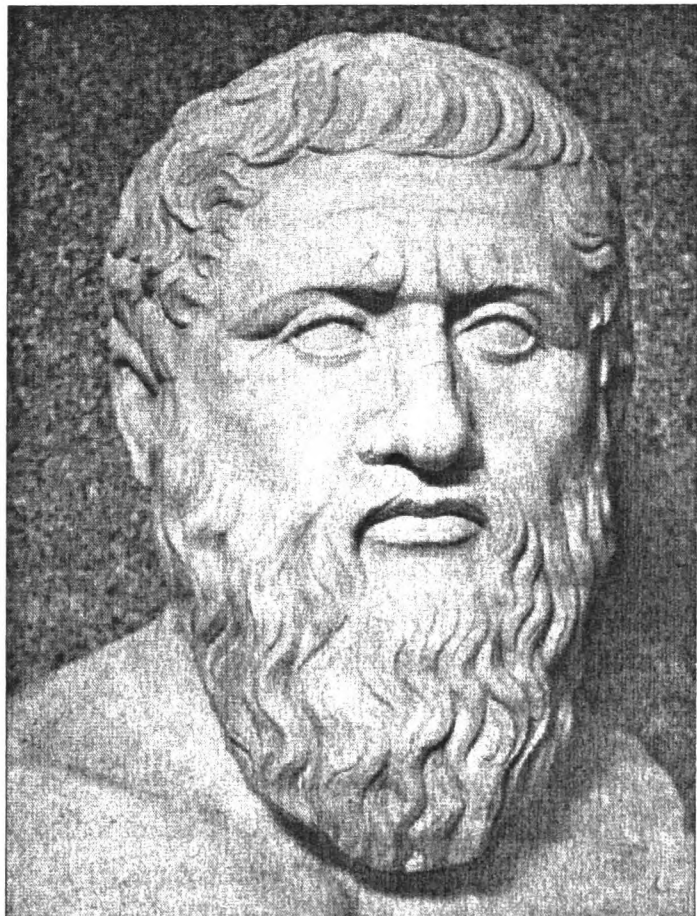
ඉහත සඳහන් මනුෂ්‍ය ක්‍රියාකාරකම් හා සසඳන විට මිනිසා නියුක්තව සිටින ආස්වාදය මූලික අරමුණ වන ආස්වාදන ක්‍රියාකාරකම කලාව නම් වේ.

නැවතත් අවධාරණය කළ යුතු කරුණ වන්නේ මේ සියලු ක්‍රියාකාරකම් එකිනෙක කෙරෙහි බලපෑම් කරමින් අනවරත සම්බන්ධතාවකින් බැඳී පවතින බවයි. එසේම අනෙකුත් සියලු ක්‍රියාකාරකම්

හා සසඳන විට කලාවට එයටම සුවිශේෂ වූ අන්‍යන්‍යතාවක් ද ඇති බවයි.

මෙම රචනයේ මූලික අරමුණ කලාකරුවාගේ සමාජ වගකීම වුව ද, ඉහත සඳහන් හැඳින්වීම අවශ්‍ය වූයේ කලාව පිළිබඳව ප්‍රචලිතව ඇති සමහර දුර්වල දුර්ලීම සඳහා එය උපකාරී වන බැවිනි. මේ පදනම මත සිට බලන විට කලාව යනු මනුෂ්‍ය සමාජය හා බද්ධ වූ හා කිසි ලෙසකින්ම එයින් වෙන් නොවූ ස්වාධීන ප්‍රභවයක් ලෙස සැලකිය හැකි ක්‍රියාකාරකමකි.

අනෙක් වැදගත් කරුණ වන්නේ, අනෙක් මනුෂ්‍ය ක්‍රියාකාරකම්වලට වඩා උසස් හෝ උත්තරමානුෂීය කාර්යයක් ලෙස කලාව සැලකිය යුතු නොවන බවයි. විශේෂයෙන්ම පෙරදිග රටවල කලාව අන් සියලු මනුෂ්‍ය ක්‍රියාකාරකම්වලට වඩා උත්කෘෂ්ට වූ මෙන්ම සමහර විට උත්තර මානුෂීය කටයුත්තක් සේ සැලකීමේ

ප්ලේටෝ

ප්‍රවණතාවක් පැවැති ඇත. නාට්‍ය කලාව මෙන්ම සංගීත කලාව ද මිනිසාට දෙනු ලැබ ඇත්තේ දෙවියන් විසින්යයි ප්‍රකාශ වන වෘත්තාන්ත මෙම කලාවන්ගේ ආරම්භය පිළිබඳ පුරාවෘත්තයන්ගේ සඳහන්ව ඇති අතර, ඒවා සත්‍ය තත්ත්වයන් ලෙස විශ්වාස කරන පිරිස් අද වුව ද හමු වේ. එබැවින් කලාව පිළිබඳ ඇති මෙවැනි මිථ්‍යා මත ඉවත ලා කලාව යනු ලෞකික සංසිද්ධියක් සේ සැලකීම හෙවත් කලාව මහ පොළොව මත පිහිටුවීම ද අවශ්‍ය වන්නේය.

කලාවේ මූලික අරමුණ මිනිසාට ආස්වාදය ලබා දීම වුව ද, මිනිසාගේ අනෙකුත් ක්‍රියාකාරකම් කෙරෙහි කලාවේ බලපෑම පිළිබඳව ඇත අතීතයේ පටන්ම කලාකරුවන්ගේ, විචාරකයින්ගේ මෙන්ම දාර්ශනිකයින්ගේ ද අවධානය යොමු වූ බැව් පෙනේ. ක්‍රි.පූ 429-347 අවධියේ ජීවත් වූ සුප්‍රකට ග්‍රීක කවියකු මෙන්ම දාර්ශනිකයෙකු ද වූ ජලේටෝ කලාවට සමාජය කෙරෙහි දැඩි බලපෑමක් කිරීමට ඇති හැකියාව සිය "ජනරජය" ග්‍රන්ථයේ දීර්ඝ වග්ගයන් සාකච්ඡා කොට ඇත. කලාවෙන් විශේෂයෙන් කාව්‍යයෙන් හා නාට්‍යයෙන් සමාජයට වන යහපත ද පිළිගන්නා ජලේටෝ එයින් සමාජයට මිස හැකි හානිය නිසා තම පරමාදර්ශී ජනරජයෙන් කාව්‍යය තෙරපා හැරිය යුතුයයි ද යෝජනා කොට ඇත. මෙහි දී මැදගත් වන්නේ වර්තමානයේ දී ද ජලේටෝගේ මතය පිළිගත හැකි ද කැඳ්ද යන්නට වඩා කලාවට රටක සමාජ දේශපාලන ක්‍රියාකාරකම් කෙරෙහි බල පෑම කළ හැකි ප්‍රමාණය පිළිබඳ ඔහුගේ නිරීක්ෂණයයි.

ක්‍රි.පූ. තුන්වන සියවස හා ක්‍රි.ව. තුන් වන සිය වස අතර අවධියේ ඉන්දියාවේ විසූ භරත මුනිවරයා විසින් රචනා කරන ලදී සැලකෙන "නාට්‍ය ශාස්ත්‍ර" ග්‍රන්ථයේ නාට්‍ය කලාවේ ආරම්භය පිළිබඳ පුවතීන් ද හෙළි වන්නේ නාට්‍යය වැනි කලාවක ආස්වාද ජනනයේ මෙන්ම සමාජය කෙරෙහි බලපෑමේ හැකියාව පිළිබඳව විචාරකයන් තුළ වූ විශ්වාසයයි. එම වෘත්තාන්තය අනුව නාට්‍ය කලාවෙන් අපේක්ෂා කරන ලද්දේ කාමයෙහි හා ලෝභයෙහි වසඟයට ගිය ලෝකය අශ්ලීල ගති පැවැතීමෙන් යුතුව, ඊර්ෂ්‍යා ක්‍රෝධාදියෙන් මුළාව දුක සැප මුසුව පවතිද්දී ඒවායින් මිදීමේ හැකියාව ලබා දෙන ශ්‍රව්‍ය දෘශ්‍ය ගෝචර වූ විනෝද ක්‍රීඩාවක් සම්පාදනය කොට දීමය.²

කලාවේ ඇති ආස්වාද ජනන හැකියාව සහ සමාජය කෙරෙහි බලපෑමේ හැකියාව යන දෙපාර්ශ්වයම කෙරෙහි කලාකරුවන්ගේ හා කලා විචාරකයින්ගේ පමණක් නොව, දාර්ශනිකයන්ගේ ආගමික නායකයින්ගේ මෙන්ම දේශපාලන නායකයින්ගේ ද, අවධානය ඉතිහාසය පුරා යොමු වී ඇත.

මේ තත්ත්වය නිසා කලා ක්ෂේත්‍රයෙහි ප්‍රධාන ප්‍රවාහයන් කිහිපයක් වරින්වර පැන නැගෙනු දැකිය හැකිය. එක් ප්‍රවණතාවක් වන්නේ කලාකරුවා තමාට සමාජය කෙරෙහි බලපෑම් කිරීමට ඇති හැකියාව පිළිබඳව ද දැනුවත්ව එහෙත්, ආස්වාද ජනන අරමුණ ප්‍රමුඛස්ථානයෙහි තබාගෙන නිර්මාණ කාර්යයෙහි යෙදීමයි. කලාවෙහි ප්‍රධාන අරමුණ ආස්වාද ජනනයයි විශ්වාස කළ සමහර සංස්කෘත විචාරකයෝ ඒ මගින් සමාජයට කිසියම් උපදෙසක් දීමේ හැකියාව ද උපයෝගී කොට ගත හැකියයි පිළිගත් බව

1 බලන්න: ජලේටෝගේ ජනරජය, පරිවර්තනය මහාචාර්ය ඩී.පී.එම්. වරකකොඩි (2005) සංස්කෘතික කටයුතු මිලිබද දෙපාර්තමේන්තුවල බත්තරමුල්ල

2 බලන්න: භරතමුනිප්‍රණීත නාට්‍යශාස්ත්‍ර, ප්‍රථම භාගය, පරිවර්තනය චෝල්ටර් මාරසිංහ (2004) ඇස් ගොඩගේ සහෝදරයෝ, කොළඹ 2-3 පිටු

බරටෝල්ට් බ්‍රෙෂ්ට්

පෙනේ. එකොළොස් වන සියවසේ ජීවත් වූ කාණ්ථික විචාරක මමිමට ආචාර්යවරයා කලාවෙන් (කාව්‍යයෙන්) දෙන උපදේශය හඳුන්වා ඇත්තේ “කාන්තා සමමිත උපදේශ”යක් ලෙසිනි.³ මෙම සංකල්පය පිළිබඳව කරන විග්‍රහය දෙස බලන විට පැහැදිලි වන්නේ කලාවෙන් උපදේශයක් ලැබීම කිසියම් තත්ත්වයක් තමා ඉදිරිපිට ගෙන හැර දක්වන විට එය අත්දැකීමෙන් කිසිවකු විසින් ලබන අවබෝධය තුළින් හට ගන්නක් බවයි.

මෙම ලිපියේ දී විශේෂ අවධානය යොමු වන්නේ සාහිත්‍යය, නාට්‍යය හෝ සිනමාව වැනි මිනිස් සමාජය හා පුද්ගල චරිත විෂය කොට ගෙන නිර්මාණය වන කලාවන් හා එබඳු නිර්මාණයන්හි යෙදෙන කලාකරුවන් පිළිබඳවය.

3 බලන්න: එදිරිවීර සරච්චන්ද්‍ර, කල්පනා ලෝකය (1995), එස් ගොඩගේ සහෝදරයෝ, කොළඹ 47-62 පිටු (කාව්‍යය, කාන්තාවක මෙන් උපදෙස් කියයි)

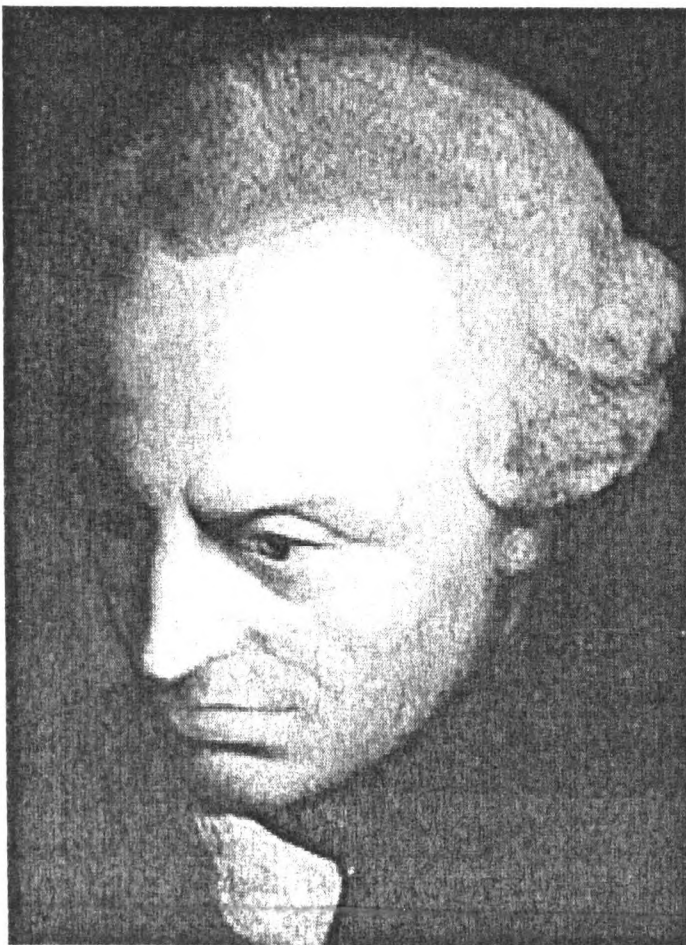
මෙබඳු කලාවන්ගෙන් ඒවා පරිහරණය කරන්නාවූන්හට සංකීර්ණ ආස්වාදයක් ලබා දීමේ ප්‍රධානම සාධකය වන්නේ තමා ඉදිරියේ මැවෙන සිද්ධීන් හා චරිතයන් දෙස ඒවා කෙරෙහි ආසක්ත නොවී නිරීක්ෂණය කිරීමට හැකියාව ලබා දීම තුළින්ය යනු මෙම ලේඛකයාගේ ස්ථාවරයයි. මෙම ස්ථාවරයට එරෙහි තවත් මතයක් තිබේ. ඒ අනුව කිසියම් කලාකෘතියක එන චරිත හා සිද්ධීන් සමග පාඨකයා හෝ ප්‍රේක්ෂකයාට අනන්‍ය වීමට සැලැස්වීම තුළින් ආසක්ත කිරීම ආස්වාදනයේ ප්‍රධාන සාධකය බවයි.

මේ මත දෙකම වසර දහස් ගණනක් තිස්සේ පෙරපර දෙදිග කලා ලෝකයේ වර්ධනය වූ ඒවාය. ප්‍රේක්ෂකයා හෝ පාඨකයා කලා කෘතියේ එන චරිත හා සිද්ධීන් සමග අනන්‍ය වීම තුළින් ඔහුට හෝ ඇයට ආස්වාදයක් ලැබෙන්නේය යන මතය පැරැණි ග්‍රීසියේ හට ගෙන ඇරිස්ටෝටල් පඬිවරයා විසින් තහවුරු කරනු ලැබ බටහිර කලා ලෝකයේ ප්‍රචලිත වූවකි.

කලාකෘතියක අන්තර්ගත සිද්ධීන් හා චරිතයන් ඒවා කෙරෙහි ආසක්ත වීමකින් තොරව නිරීක්ෂණය කිරීම තුළින් ආස්වාද ජනනය පිළිබඳ අදහස මෙම ලේඛකයා දන්නා පමණින් පළමුවරට ඉදිරිපත් කරන ලද්දේ නාට්‍ය ශාස්ත්‍ර කෘතියේ කතුවරයා ලෙස සැලකෙන හරත මුනිවරයා විසිනි. ඒ කරුණ හා ශාංගාර රසජනනයේදී නිර්වේදය නමැති අනුභාවයේ අවශ්‍යතාව අවධාරණය කිරීම තුළින්ය. පසුකාලීන සංස්කෘත න්‍යායාචාර්යවරයින් විසින් වර්ධනය කරන ලද සාධාරණීකරණ සංකල්පයේ අර්ථය වූයේ ද කලා කෘතියක ඉදිරිපත්කරනු ලබන චරිතයන් හා අනන්‍ය නොවී මගේය මගේ නොවේය ආදී වූ හේදයක් ඇති කොට නොගනිමින් කලා නිර්මාණය ආස්වාදය කිරීමය.

ග්‍රැන්සිස් බේකන්

ඉමැනුවෙල් කාන්ට්

කලාවේ ඇති සමාජ සංසිද්ධීන් දුරස්ථ කිරීමේ ශක්තිය අවධාරණය කළ මුල්ම බටහිර විචාරකයා වූයේ 16/17 සියවස්වල මහා බ්‍රිතාන්‍යයේ ජීවත් වූ ග්‍රැන්සිස් බේකන් නමැති දාර්ශනිකයාය. ඔහු කලාවේ මෙම ශක්තිය හැඳින්වූයේ distancing power of art යනුවෙනි. 18 වන සියවසේ ඉපිද 19 වන සියවසේ මුල් දශකයේ මිය ගිය ජර්මන් ජාතික ඉමැනුවෙල් කාන්ට් කලා ආස්වාදනය හා උපේක්ෂාව (disinterestedness) අතර සම්බන්ධතාව නිරීක්ෂණය කළ තවත් ප්‍රධාන බටහිර විචාරකයෙකි.

කලාවේ මෙම භව්‍යතාව යෙදා ගනිමින් කලා නිර්මාණ තුළින් ආස්වාද ජනනය හා අවබෝධය යන අරමුණු දෙකම ඉටු කර ගැනීමේ ක්‍රමවේදයක් නිපද වූ දාර්ශනික කලාකරුවා වූයේ 20 වන සියවසේ ජර්මනියේ ජීවත් වූ බර්ටෝල්ට් බ්‍රෙෂ්ට්ස්. කලා කෘතියක් තුළින් සමාජ අහිතයන් ප්‍රේක්ෂකයා හෝ පාඨකයා හමුවේ ආගන්තුකකරණයකට භාජනය කිරීමේ හැකියාව ඔහු පෙන්වා දුන්නේය.

ආසියානු රටවල කලාවේ, විශේෂයෙන්ම නාට්‍ය කලාවේ සහජයෙන්ම ආගන්තුකකරණ අර්ථයක් ඇති බව බ්‍රෙෂ්ට් නිරීක්ෂණය කළේය. බෙයිජිං ඔපෙරා රංගනවල, ජපන් නෝ හා කබුකි නාට්‍යයේ මෙන්ම සංස්කෘත නාට්‍යයේ ද ඔහු මේ ගුණය නිරීක්ෂණය කළේය. එසේ වුව ද ඔහු එම නිරීක්ෂණය තුළින් බැස ගත් නිගමනය වූයේ වර්තමාන යුගයේ අවශ්‍යතාවන් අනුව මෙම ආගන්තුකකරණ උපක්‍රම යොදා ගනිමින් නාට්‍යයේ ප්‍රේක්ෂකයාට විචාරාත්මක නිරීක්ෂකයෙකු වීමේ හැකියාව ලබා දීමට හැකි බවය. එසේම ආගන්තුකකරණය මගින් භාවයන් ප්‍රතික්ෂේප කිරීමක් සිදු නොවන බවත්, තමා ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේ භාවයන් උද්දීපනය කළ හැක්කේ අනන්‍යකරණය තුළින්ය යන ග්‍රාම්‍ය සෞන්දර්යවිද්‍යාව බවත් අවධාරණය කළේය.

වර්තමාන නාට්‍ය කලාවේ අරමුණ විෂයයෙහි සිය අවසාන න්‍යායාත්මක ප්‍රකාශනය වූ “නාට්‍ය කලාවට කුඩා මෙවලමක්” ලේඛනයේ බ්‍රෙෂ්ට් මෙසේ සඳහන් කරයි: “අනෙක් හැම කලාවක් මෙන්ම නාට්‍ය කලාව ද ආරම්භයේ පටන්ම මිනිසුන්ට ආස්වාදය ලබා දීම සඳහා වූ ව්‍යාපාරයක් විය. නාට්‍ය කලාවට එයට සුවිශේෂ වූ ගරුත්වය ලබා දෙන්නේ මෙම අරමුණයි. නාට්‍ය කලාවට මෙම ආස්වාද ජනනය හැර වෙනත් බලපත්‍රයක් අවශ්‍ය නැත. එහෙත්, එය නම් තිබිය යුතුමය. එය සදාචාරය සපයන්නක් බවට පත් කිරීමට අපට කිසි ලෙසකින් නොහැකිය. එබඳු ප්‍රයත්නයකින් අප අතින් නාට්‍ය කලාවේ පදනම බිඳ දැමීමේ අවදානමක් නම් ඇති විය හැකිය. එසේ සිදු වන්නේ විශේෂයෙන්ම ඒ මගින් දීමට තැත් කරන සදාචාරාත්මක පාඩම ආස්වාද ජනක ලෙස ඉදිරිපත් නොවන විටය.”⁴

බටහිර ලෝකයේ බොහෝ විචාරකයින් විසින් බ්‍රෙෂ්ට් හඳුන්වනු ලැබ ඇත්තේ දේශපාලන කලාකරුවකු ලෙසය. එසේම මාක්ස්වාදියෙකු ලෙසය. එබැවින් කලාව පිළිබඳව එවැන්නකු මෙවැනි ප්‍රකාශයක් කරතියි සමහර මාක්ස්වාදීන්ට පවා පිළිගැනීම අපහසුය. එපමණක් නොව, ඔහු ජීවත්ව සිටි අවධියේ ප්‍රබලව පැවති සමාජවාදී යථාර්ථවාදය නමින් හැඳින්වුණු සෝවියට් නිල කලා ප්‍රවණතාවයේ අනුගාමිකයෝ ආකෘතිවාදියෙකැයි ඔහුට පරිභව කළහ. නාට්‍ය කලාව වර්තමාන යුගයට ගැළපෙන කලා මාධ්‍යයක් බවට පත් කිරීම සඳහා ස්වාභාවිකවාදය ප්‍රතික්ෂේප කරමින් ආගන්තුකකරණය අරමුණු කොට ගත් ආධ්‍යාන රංග ක්‍රමයක් ගොඩ නැඟීමට ඔහු විසින් කරන ලද ආකෘතිමය අත්හදා බැලීම් හා නිර්මාණ මෙයට ප්‍රධාන හේතූන් විය.

4. බලන්න: Brecht on Theatre, සංස්කරණය හා පරිවර්තනය ජෝන් විලට් (1975), Hill & Wang, New York, 428 පිටුව

එසේ වුව ද බ්‍රෙෂ්ට් සාම්ප්‍රදායික ස්වාභාවික රංග ක්‍රමයේ සංඥා පද්ධතිය වෙනුවට හඳුන්වා දුන් නව සංඥා පද්ධතිය මෙන්ම ඒ මගින් නාට්‍යයේ තිබූ මායාරූපීභව ඉවත් වීම රෝලාං බාත් වැනි ඔහුගේ දේශපාලන ස්ථාවරය පිළි නොගත් පශ්චාද් නව්‍යවාදී විචාරකයින්ගේ ඇගයීමට ලක් විය.

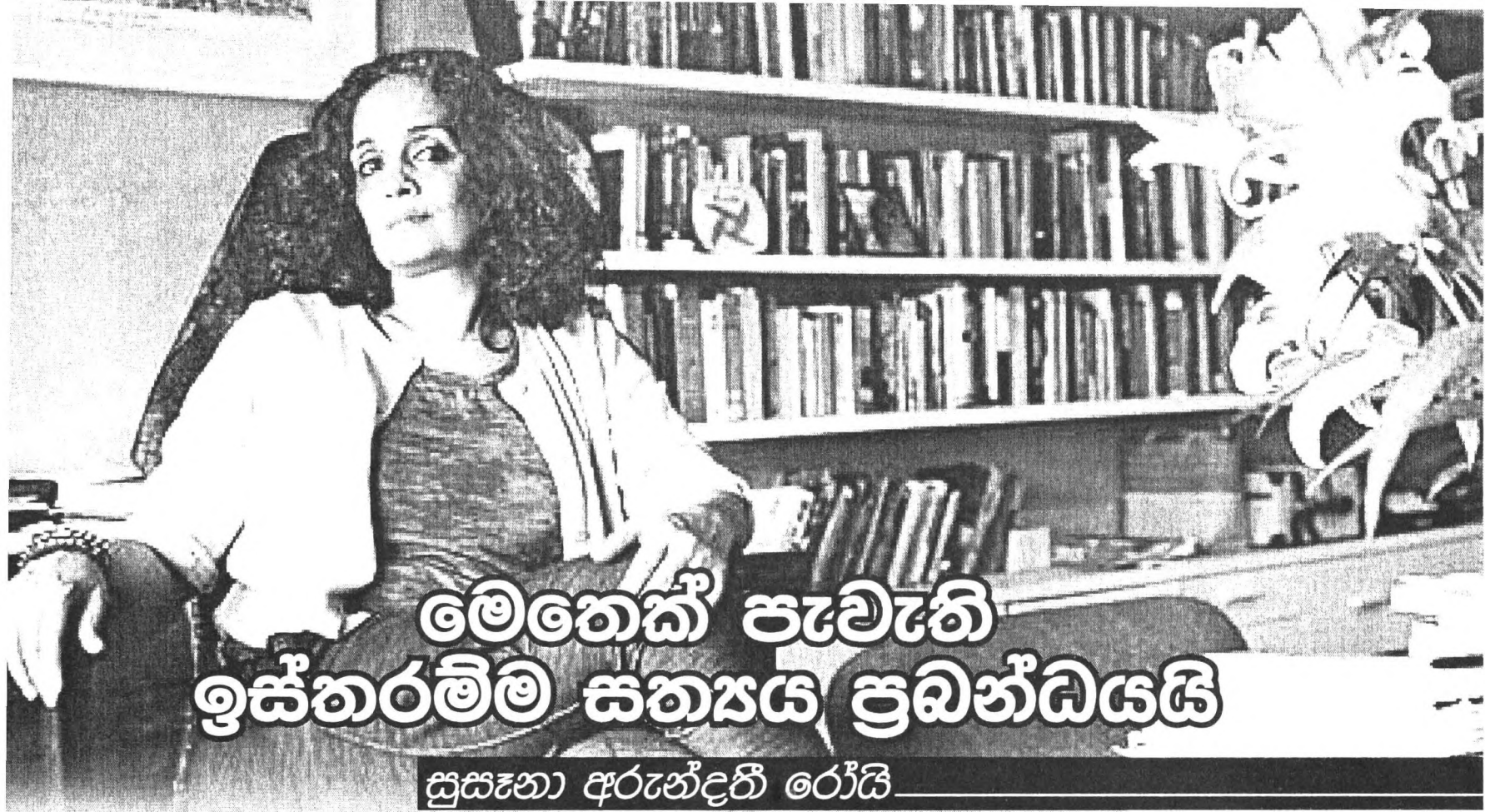
බ්‍රෙෂ්ට් විසින් හඳුන්වා දෙන ලද මාර්ගය වූයේ කලාව හුදු ප්‍රචාරාත්මක අවියක් නොව, ආස්වාදය තුළින් අවබෝධයක් ද ලබා දිය හැකි නිර්මාණාත්මක කාර්යයක් බවය. වර්තමාන කලාකරුවාගේ සමාජ වගකීම හුදු උපදෙස් දීමකට සීමා නොවන කලා විෂයයක මෙහෙයක් බව නිගමනය කිරීමට බ්‍රෙෂ්ට් ලොව පුරා පිළිගැනීමක් ලැබූ කලාකරුවකු බවට පත් වීමට ද ප්‍රධානම හේතුව වියයි කිව හැකිය.

මෙහි දී විශේෂයෙන් වැදගත් වන්නේ ෆැසිස්ට් ඒකාධිපතිවාදයට හා ධනවාදයට එරෙහිවත්, සාමයට හා සමාජ සාධාරණයට පක්ෂවත් පැහැදිලි ස්ථාවරයක් ගත් බුද්ධිමතකු වූ බ්‍රෙෂ්ට් වැන්නකු කලාවේ මූලික අරමුණ ආස්වාද ජනනය යන නිගමනයට පැමිණීම මෙන්ම කලා කරුවාගේ ප්‍රධාන වගකීම මිනිසුන්ට ආස්වාදය ලබා දීමයි තීරණය කිරීමය.

ආචාර්ය මයිකල් ප්‍රනාන්දු

බර්ලින් සරසවියෙහි ආචාර්ය (D.Phil) උපාධිධාරියෙකි. ඇමෙරිකාවේ වොෂිංටන් සරසවියෙහි භූල් බුද්ධි ශාස්ත්‍රවන්තයෙකි. නිව්යෝක් නුවර සිටි සරසවියෙහි නාට්‍ය කලාව පිළිබඳ උසස් අධ්‍යයන ආයතනයේ පර්යේෂකයෙකු හා දේශකයකු ලෙස කටයුතු කර තිබේ. 2001-2002 වසරවල ලංකා කලා මණ්ඩලයේ සභාපති වූ ඔහු ජෝර්ජ් ජෝර්ජ් සරසවියේ විශ්‍රාමික ආචාර්යවරයෙකි. වර්තමානයෙහි ඇත්ත පුවත්පතෙහි කර්තෘ තනතුර දරයි.

මෙතෙක් පැවැති ඉස්තරමිම සත්‍යය ප්‍රබන්ධයයි

සුසඤා අරන්දිති රෝයි

උපත :

1961 නොවැම්බර් 24
ඉන්දියාවේ මෙගාලයා ප්‍රාන්තය,
ශිලොං නගරය

මවුපියෝ :

පියා - රජීව් රෝයි (හින්දු) -
තේ වතු පාලක
මව - මේරි රෝයි
(සිරියානු ක්‍රිස්තියානි) ගුරුවරියක්

අධ්‍යාපනය :

- තමිල්නාඩුවේ ලව්ඩේල් හි
ලෝරන්ස් පාසල
- නවදිල්ලියේ සැලැසුම් හා
ගෘහනිර්මාණ ශිල්පී පාසල

විවාහය :

ජෙරාඩ් කුන්හා (ගෘහ නිර්මාණ ශිල්පී)
ප්‍රදීප් ක්‍රිෂේන් (වික්‍රම අධ්‍යක්ෂ)

නිර්මාණ ජීවිතය :

රඟපෑම, තිර පිටපත් රචනය, ලේඛන
කලාව

පළකොට ඇති පොත් :

The God of Small Things
An Ordinary Person's Guide to
Empire
The Algebra of Infinite Justice
Walking with the Comrades සහ
තවත් පොත්

ත්‍යාග හා සම්මාන :

මෑන් බුකර් සම්මානය (1997)
ලනාන් පදනම පිරිනමන සංස්කෘතික
නිදහස පිළිබඳ සම්මානය (2002)
සිඩ්නි සාම සම්මානය (2004)
සුශිෂ්ට ලේඛන කලාව සඳහා වන
නෝමන් මේලර් සම්මානය (2011)

ඒ ක්ෂණික නවසිය අනුභව (1997) වනවිට
ඉන්දියාව බ්‍රිතාන්‍යයෙන් නිදහස ලබා
අඩසියවසක් පිරී තිබිණි. අවශේෂ ලෝකය ද
සමඟ විසිඵක්වන සියවසේ ඵලිපතට පැමිණ
සිටි උපමහාදවීපය ජනගහනයෙන් මෙන්ම
සිය ආර්ථික හා තාක්ෂණික ශක්තියෙන් ද
තවත් ලෝක බලවතෙකු ලෙස උදාරමි

ලෙස නැගී සිටියා පමණක් නොව, එතෙක් නොවූ විරූ ආකාරයට සිය ජාතිකවාදී හා පරිභෝජනවාදී ප්‍රතිපත්තීන් ආක්‍රමණකාරී ලෙස ක්‍රියාවට නංවමින් සිටියේය.

අර්ධ ස්වයං චරිතාපදානයක් ද වන The God of Small Things දේශපාලන නවකතාවකි. එය ඉන්දියාව තුළ මුල්බැසගත් කුල ක්‍රමයට විරෝධී කර්කඟ විවේචනයක් වන්නාසේම, ඉන්දියානු සමාජයේ දේශපාලන, සමාජ වාර්ගික හා ආගමික කුහකත්වයන් නිරාවරණය කරන කතාවකි. එය යටත්විජිතකරණයට ලක්ව සිටි ජනතාවකගේ මුග්ධ හා උඩඟු පරාදින මානසිකත්වය පිළිබඳ සටහනක් වන්නා සේම පිතෘ මූලික සමාජය තුළ විවිධ අසාධාරණකම්වලට ලක්වන කාන්තාවන්ගේ බේදය වික්‍රණය කරයි. මේ අතර මුඛ්‍ය කතා පුවත දිග හරින්නේ බිඳ වැටුණු පවුලක් තුළ මව හා දරුවන් මුහුණපාන අවාසනාවන්ත ඉරණමය.

සිය ප්‍රතිරූපය අමුණා ලෝකය හමුවට ගෙන යෑම පිණිස උපකාරී වූ සොඳුරු පිළිරුවක් අහඹු ලෙස ඉන්දියාවට ලැබුණේ ද මේ අවධියේ ය.

The God of Small Things නවකතාවලිය The Man Booker ත්‍යාගය දිනා ගනිමින් අතිශය කීර්තියට පත් අරුන්දතී රෝයි මාධ්‍යයන් මගින් ලෝකය පුරා ඉන්දියාව රැගෙන ගිය නිල නොලත් තානාපතිනියක බඳු වූවාය.

“මි ‘රාජ කුමාරිකාවක්’ බඳුය. සුන්දරය. මුදු ගැහැණු කළු කෙස් කලඹ, උස් කොපුල් ඇට සහිත කම්මුල්, නාස් මුදුවක් පැලඳී දිගටි සිහින් නාසය, යෝග අභ්‍යාස හා ස්වායු (aerobics) ව්‍යායාමවලින් හැඩවූ නමාශීලී කෙසඟ සිරුර...” මී. ඉන්දියාවේ වෙළෙඳ ලාංඡනය බවට පත්වීමට හැම අතින්ම සුදුසුකම් ලැබ සිටියා ය.

උණු උණුවේම හාෂා ගණනාවකට පරිවර්තනය වී ලොව පුරා සංචාරය කළ The God of Small Things සමඟ ඇගේ රුව ද ප්‍රචලිත විය. ‘සිල්ලර දෙයියෝ’ නමින් මෙම කෘතිය සිංහලට ද නැගී තිබේ.

සිය ප්‍රථම ප්‍රබන්ධ කෘතියෙන් ම ජාත්‍යන්තර කීර්තියට පත්වන විට රෝයිගේ වයස අවුරුදු තිස් හයකි. ඊට පෙර ඇය වික්‍රපට නිලියක, වික්‍රපට අධ්‍යක්ෂවරියක හා තිර පිටපත් රචකාවක ලෙස ද යම් ප්‍රසිද්ධියක් ලබා තිබිණි. එමෙන්ම ස්ත්‍රීන්ගේ අයිතීන් වෙනුවෙන් හඬනැගූ සිය මවගේ අධිපාචාරය මින් ස්ත්‍රීය උදෙසා යුක්තිය හා සාධාරණත්වය ඉටුකිරීම සම්බන්ධයෙන් පුවත්පත් හා සඟරාවලට ඕ ලිපි ලිවූවාය.

දෙවතාවක්ම විවාහ දිවියට පිවිස සිටි ඇයගේ පළමු සැමියා ගෘහ නිර්මාණ ශිල්පී ජෙරාඩ් කුන්හා ය. ජීවිතයේ සෙසු සියලු සැප සම්පත්වලට වඩා පුද්ගල නිදහස ප්‍රිය කළ ඇය, කලක් නවදිල්ලියේ මුඩුක්කු පැල්පත් අතර ටින් තහඩුවලින් සෑදූ කුඩා නිවෙසක ජීවත් වූවාය. නොබෝ කලකින් සැමියාගෙන් වෙන්වී ගෝවේ හිද නව දිල්ලියේ ද ජීවත්වන ඇය ස්වාධීන වික්‍රපට අධ්‍යක්ෂවරියකු වන ප්‍රදීප් ක්‍රිෂේන් සමඟ විසුවාය. ඔහු අධ්‍යක්ෂණය කරන මැසී

සහෙබ් වික්‍රපටයේ ගොපලු තරුණියකගේ චරිතයට පණ පොවන්නී ඇයයි. ප්‍රදීප් ක්‍රිෂේන් හා රෝයි එකතු වී ඉන්දියානු රූපවාහිනිය සඳහා රටේ නිදහස් අරගලය අලලා මාලා වික්‍රපටයක් තැනූ අතර, සැමියා විසින් අධ්‍යක්ෂණය කරනු ලබන In Which Annie Gives it these ones වික්‍රපටයට තිරපිටපත ලියන්නී රෝයියි. Electric Moon වික්‍රපටය ඔවුන් දෙදෙනා විසින් තැනෙන්නේ බ්‍රිතාන්‍ය රූපවාහිනියේ 'වැනල් 4' නාළිකාව සඳහාය. ධනවතුන්ගේ අධිකාරයක්ව පැවැති වික්‍රපට කර්මාන්තය තුළ රැඳී සිටීමට ඔවුන්ට දුෂ්කර කාර්යයක් වූ අතර, ශේකර් කපූර් විසින් අධ්‍යක්ෂණය කරන ලද බැන්ඩ්ට් කුයින් වික්‍රපටයෙහි දූෂණ ජවනිකා දැඩි ලෙස විවේචනය කරමින් ඇය විසින් පුවත්පත්වලට දිගටම ලියන ලද ලිපි ද ඔවුන් සිනමා කර්මාන්තයෙන් ඇත් කිරීමට හේතුවක් විය. සිය විවේචන තුළින් ඇය පෙන්වා දීමට උත්සාහ කළේ ජීවමාන චරිතයක් සම්බන්ධයෙන් (පුලාන්දේවි) එම පුද්ගලයාගේ අනුමැතියකින් තොරව එවන් ජවනිකා වික්‍රපටයකට ඇතුළත් කිරීම පුද්ගල අයිතියක් උල්ලංගනය කිරීමක් ය යන කාරණය වුව ද, ඇයගේ මෙම ලිපි මාලාව සිනමා කර්මාන්තයේ නියුතුව සිටි බොහෝ දෙනෙකු ඔවුන්ගෙන් ඇත් කරවීය. සත්‍යය කුමක් හෝ වේවා, වික්‍රපට කර්මාන්තය හා මාධ්‍යය තුළ, මිතුරන්ට පක්ෂග්‍රාහිවීම හා කල්ලි ගැසීම තුළ අයෙක් හුදකලා විය හැකි බව ඇය අවබෝධ කර ගත්තා ය.

අර්ධ ස්වයං චරිතාපදානයක් ද වන The God of Small Things දේශපාලන නවකතාවකි. එය ඉන්දියාව තුළ මුල්බැසගත් කුල ක්‍රමයට එරෙහි කර්කභ විවේචනයක් වන්නාසේම, ඉන්දියානු සමාජයේ දේශපාලන, සමාජ වාර්ගික හා ආගමික කුහකත්වයන් නිරාවරණය කරන

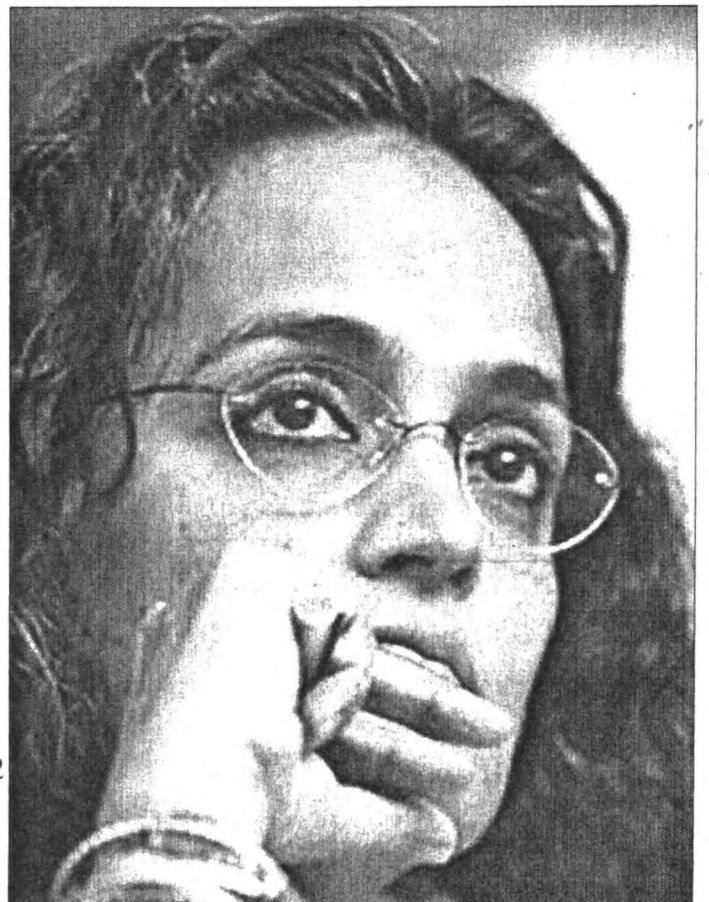
කතාවකි. එය යටත්විජිතකරණයට ලක්ව සිටි ජනතාවකගේ මුග්ධ හා උඩගු පරාදීන මානසිකත්වය පිළිබඳ සටහනක් වන්නා සේම පිතෘ මූලික සමාජය තුළ විවිධ අසාධාරණකම්වලට ලක්වන කාන්තාවන්ගේ බේදය වික්‍රණය කරයි. මේ අතර මුඛය කතා පුවත දිග හරින්නේ බිඳ වැටුණු පවුලක් තුළ මව හා දරුවන් මුහුණපාන අවාසනාවන්ත ඉරණමය.

සාහිත්‍යකරුවකු සිය පෑන හැසිරවිය යුත්තේ 'නිකම්ම නිකං' කතාවක් කීමට නොවේ යැයි තමා අවබෝධ කරගෙන සිටි බවට සාධක රෝගීගේ නවකතාවෙහි හමුවෙයි. පොත ලියන අවදිය (1992-1996) වනවිට ඕ ජීවිතයේ මෙන්ම කලා ලෝකයේ විවිධ හැල හැප්පිලි හා කෙනෙහිලි අත්විඳ සිටියාය. ඊට අමතරව යටත්විජිත පාලකයන්ගෙන් උරුම වූ බස බුහුටි ලෙස හසුරුවන්නට ඇය දැන සිටියාය. මෙසේ,

The God of Small Things බිහිවන්නේ මේරූ සමාජ, දේශපාලන දැක්මක් සහිත ලේඛිකාවකගෙනි. ඇගේ කෘතියට 1997 දී මෑන් බුකර් සම්මානය ද, එයට හිමි ත්‍යාග මුදල ද ලැබුණි. 'ඉන්දියා ඉන්ක්' නම් ප්‍රකාශන සමාගමක් විසින් භාෂුරා කියා මුද්‍රණය කොට ප්‍රකාශයට පත්කරන ලද කෘතිය ඉක්බිති බ්‍රිතාන්‍යයේ භාෂර් කොලින්ස් සමාගමේ ප්‍රකාශනයක් ලෙස බුකර් ත්‍යාගය සඳහා ඉදිරිපත් කරන ලද අතර, අද වනවිට ලොව පුරා ප්‍රකාශන සමාගම් කිහිපයක් පොත බෙදාහරිති. එය භාෂා ගණනාවකටම පරිවර්තනය වී තිබේ.

'සිල්ලර දෙයියෝ' පොතෙන් පසු ඇය තවත් එක් අප්‍රකට කතාවක් ලියා තිබේ. එහෙත්, ඇය අද වන විට ප්‍රබන්ධ සාහිත්‍ය රචනයෙන් සමුගෙන ඇද්දැයි සැක උපදී.

ප්‍රථම කෘතියෙන් ලද ජගත් කීර්තිය තව තවත් නවකතා රචනා කිරීමට, තව තවත් සම්මානවලට සුදුසු කෘති ලිවීම සඳහා ඇයට අනුප්‍රාණය නොසැපයීද? එසේත් නැතහොත් ඇගේ නිර්මාණ උල්පත සිදිගොස් ඇත් ද? නොඑසේ නම් ඇගේ

නිර්මාණ ප්‍රභවයන් අන් දිසාවකට යොමුවී ඇද්ද? මෙම ලේඛකාව පිළිබඳව තොරතුරු විමසන විට පෙනී යන්නේ ඉහත දැක්වෙන කරුණු තුනෙන් අවසාන කරුණ ඇයට අදාළ කළ හැකි බවය.

දැන් ඇය ලියන්නී අකල්පිත කතාය. සැබෑ තතුය. ඉන්දියානු ජනතාව මෙන් ම ජගත් ප්‍රජාව පෙළෙන්නා වූ දේශපාලන සමාජ, පාරිසරික ගැටලු පිළිබඳවය. මේ ප්‍රස්තුතවයන් වුව ද, ලේඛකයකුට සිය ප්‍රබන්ධයන් සඳහා තේමා කරගත් හැකි වුව ද, අරුන්දනී රෝයි ප්‍රබන්ධ කතාවෙන් බැහැරව, නිරුවත් සත්‍යයන් සිය ලියවිලි මඟින් ජගත් පාඨකයා හමුවේ තබයි. එහෙත්, මෙම දේශපාලන, සමාජ ආර්ථික යථාර්ථයන් පිළිබඳව ලේඛනයේ යෙදෙන විද්වතුන්ට වඩා රෝයිගේ වෙනසක් තිබේ. න්‍යෂ්ටික පිපිරීම් පිළිබඳව වේවා, නර්මදා නදිය හරහා ඉදිවුණු යෝධ වේලි මඟින් සිදුවූ මහා පාරිසරික විනාශයන් හා ජන

අවතැන්වීම් වේවා, බහු ජාතික සමාගම්වලින් සිය රට තුළ මහා පරිමාණයෙන් සිදු කෙරෙන සම්පත් කොල්ලකෑම් පිළිබඳ වේවා, ලියන ඇයගේ බස රසයෙන් විසුක්ත හෝ නීරස නැත. උපමා, රූපකවලින් විභූෂිත නොවූ ඒ බස අතිශයින් සරලය; භාවපූර්ණය, අව්‍යාජය. ඒවා එම දුෂ්ට ජනතා දෝහි ව්‍යාපෘතීන් දැක, එම ව්‍යාපෘතීන්ට බිලිවන කෝටි සංඛ්‍යාත ජනයා පමණක් නොව, මහා ගංගා, වනාන්තර, කඳුවැටි පිළිබඳ මානව දයාවෙන් බරිත හදකින් ගලා පැමිණ කඩදාසි මත සිනිටුහන් වූ වදන්ය. සාහිත්‍යකාරියක ලෙස ඇය සතු වාසනා ගුණ මහිමය, සම්මාන පිට සම්මාන ලබමින් ජගත් කීර්තිය ලබමින්, සාද, සම්මන්ත්‍රණ මැද වැජඹෙමින් කල් ගෙවීමට නොව, සිය ශක්ති පමණින් පොදු මිනිසා වෙනුවෙන් හඬක් නැඟීමට ඇය යොදාගනියි.

සාහිත්‍යකරුවා සතු සමාජ වගකීම රෝයි ලේඛකාව තේරුම් ගන්නේ හා ක්‍රියාවට නංවන්නේ එලෙසිනි. එය අසිරු කාර්යයක් බව නොකිව මනාය. පුරුෂෝත්තමවාදී හා කුලවාදී ඉන්දියානු සමාජය තුළ ඇයට පක්ෂ වන්නෝ අල්පය. එහෙත්, ඇය සිය

ස්ථාවරයෙන් බැහැරව නැත. මේ නිසාම ඇය දේශ ද්‍රෝහිනියක ලෙස අවමන් ලබයි. ඕ එම නිග්‍රහයන් ඉදිරියේ නොසැලෙයි.

බුකර් ත්‍යාගයෙන් ලද කීර්තිය ඇගේ දේශපාලන රචනා ප්‍රකාශයට පත් කිරීම සඳහා ජාත්‍යන්තර මට්ටමේ ප්‍රකාශකයන්ගේ එකඟත්වය ලබා ගැනීමට ද, පොත් සඳහා පොදු වෙළෙඳ පොළක් ලබා ගැනීමට ද උපකාරී වී ඇත. බ්‍රිතාන්‍යයේ ගාඩියන් හා ඇමෙරිකාවේ නිව්‍යෝක් ටයිම්ස් හා නිව් ස්ටේට්ස්මන් වැනි පුවත්පත්වල ඇගේ පොත් පිළිබඳ ප්‍රශංසනීය විචාර පළවෙයි. එතෙර සරසවිවලින් දේශන සඳහා ඇයට ඇරියුම් ලැබේ. ලොව ප්‍රකට ආර්ථික දේශපාලන හා සමාජ විද්‍යාඥයින් සමඟ සාකච්ඡාවලට ඇයට ඇරියුම් ලැබේ. මේ කිසිදු තත්ත්වයක් ඇය වරප්‍රසාද ලෙස ගණන් නොගන්නා සෙයකි. ධනයෙන් ආස්වාස හෝ අති සුබෝපහෝගී ජීවිතයක් ගෙවීම ඇගේ අභිප්‍රාය නොවේ. තමන් ලෝක පුරවැසියෙක් (World Citizen)

ලෙස හඳුන්වාගන්නා ඇය නවදිල්ලි නුවර ධනවතුන් වෙසෙන මහල් නිවසක ජීවත්වීම ඇය විවේචනය කරන්නවුන්ට හොඳ තුරුම්පුවක් වුව ද, ඒ මහල් නිවස තුළ ඇය වෙසෙන්නේ හුදෙකලාව ය. මෙහෙකාරියක වුව නැත. ඇගේ සුරතලා 'පර' බල්ලෙකි.

බලකාමයෙන් මඬනා ලද ඉන්දියානු පාලකයන් විසින් 1998 දී සිය සංග්‍රාම අවි ශක්තිය අසල්වැසි රාජ්‍යයන්ට ප්‍රදර්ශනය කිරීම සඳහා කරන ලද න්‍යෂ්ටික පිපිරවීම් මෙම ජගත් කීර්තිධර ලේඛිකාව දේශපාලන ලේඛිකාවක් බවට පත්වීමේ හැරවුම් ලක්ෂ්‍යය විය. පරිකල්පනයේ අවසානය (The End of Imagination) මැයෙන් ඉන්දියාවේ න්‍යෂ්ටික අවි අත්හදා බැලීම් පිළිබඳව ඇය විසින් ලියන ලද ලිපිය ඉන්දියාවේ (Outlook හා Frontline) යන ඉංග්‍රීසි චාර සඟරාවල පළවිය.

අරුන්දතී රෝයිගේ ලිපිය න්‍යෂ්ටික අවිවල කෲරත්වය හා හයානක බව පෙන්වා දුන්නේ ය.

“අප වෙන වෙනම රාජ්‍යයන් විය හැකිය. එහෙත්, අප සියලු දෙනා ජීවත්වන්නේ එකම අහසක් යටය. එකම සුළඟක් හා එකම ජල ප්‍රවාහයක් බුක්ති විඳිමිනි. විකීරණ ද්‍රව්‍ය පතනය සිදුවනු ඇත්තේ හමන සුළඟ හා පතිතවන වැසි ජලය අනුවය. එවිට අප පකිස්තානයට එරෙහිව කරන යුද්ධය අපටම එරෙහිව කරන යුදවැදීමක් වනු ඇත.” යි ඇය සඳහන් කළාය.

“නාය්ටික සංග්‍රාමයක් ඇතිවුවහොත් අපේ සතුරන් වනු ඇත්තේ චීනය හෝ අමෙරිකාව හෝ අන් රාජ්‍යයක් නොවේ. අපේ සතුරා වනු ඇත්තේ මෙම මිහිතලයමය. මෙම සෑම මූලධාතුවක්ම - අහස, වාතය, භූමිය, සුළඟ, ජලය මේ හැම දෙයක්ම අපට එරෙහි වනු ඇත. අපේ නගරද, අපේ වනන්තර ද, අපේ ගොවි බිම් හා ගම්මාන ද, දින ගණන් දැවෙමින් පවතිනු ඇත. වාතය ගින්න බවට පත් වී, සුළඟ ගිනිදලු පතුරුවා හරිනු ඇත. හිමාංකයේ ඉතා පහළම උෂ්ණත්වය පහළ බැස නාය්ටික සිසිර සෘතුවක් උදාවනු ඇත. ජලය විෂ ඇසිඬු බවට හැරෙනු ඇත. විකීරණශීලී අපද්‍රව්‍ය පොළොවට උරාගෙන භූගත ජලය විෂ සහිත වනු ඇත. බොහෝ ජීවිත-සත්ව හා

ශාක ප්‍රජාව, මසුන්, කුරුල්ලන් වද වී යනු ඇත’ යි ඇය පෙන්වා දුන්නාය.

මේ අතර, රටක නාය්ටික බලය දියුණු කළ යුතු ඇයි දැයි බලධාරීහු මාධ්‍ය මගින් පෙන්වා දුන්හ. චීනයෙන් ඇතිවිය හැකි තර්ජන, පකිස්තානයේ එදිරිවාදිකම් සහ බටහිර දියුණු රාජ්‍ය සමඟ කරට කර සිටීමට නම් නාය්ටික බලයෙන් ද සන්නද්ධ විය යුතුය යන අදහස් පාලකයෝ තර්කානුකූලව ඉදිරිපත් කළහ.

තමන් ප්‍රශංසා මුඛයෙන් කතා කළ සොදුරු ලේඛිකාව එක්වනම එළඹ සිටි මෙම දේශපාලන ආසථානය ඉංග්‍රීසියෙන් ලියන, කතාබහ කරන ඉන්දියානු මධ්‍යම පන්තිය අපේක්ෂා නොකළ දෙයක් විය. ඔවුනට උවමනා වන්නට ඇතිතේ නිරන්තරවම සාහිත්‍ය සාකච්ඡා, සම්මන්ත්‍රණවලට සහභාගිවන, වසරකට දෙකකට වරක් වත් අලුත් කෘතියක් ලියා පළකොට සිය කීර්තිය ඔප මැදගන්නා, එයින් ඔවුන්ගේ ද පන්තිය බබළවන ලේඛිකාවක විය හැකිය. එහෙත්, එම මධ්‍යම පන්තිය ඇගෙන් ඉවතට යන්නට වූ කල තවත් පිරිසක් ඇය වටා රොක් වෙමින් සිටියහ. ඒ ඉන්දියාවෙහි සාමාන්‍ය දුගී ජනයාය.

වරප්‍රසාද නොලද කුලභීනයන් සහ ගෝත්‍රික ජනතාවය. වරක් ඇගේ කතාවක් අසන්නට 5000 කට වැඩි ගෝත්‍රික ජනයා ඔරිස්සා ප්‍රාන්තයේ බුවනෙස්වර් නගරයට රොක් වූහ. කතාව පැවැත්වෙන අතරවාරයේ ගෝත්‍රික ජනයා 40කට වැඩි ගණනක් අත්අඩංගුවට ගන්නා ලදී.

වේලි තිහක්, මධ්‍යම ප්‍රමාණයේ හා කුඩා ප්‍රමාණයේ වේලි දහසකට වැඩි සංඛ්‍යාවක් ඉදි කිරීමේ මහා සංවර්ධන සැලැස්මෙන් සිදුවිය හැකි විශාල ජන අවතැන්වීම, පරිසර විනාශය හා කාලගුණික විපර්යාස ආදිය පිළිබඳව ජනතාව දැනුවත්කොට ඔවුන් ව්‍යාපෘතියට එරෙහිවීමට පෙළඹවීම

ගිය වසරේ දී රෝයි තනිවම මාඕ කැරැලිකරුවන් මුණාගැසීමට වනාන්තරය තුළට ගියාය. සති කිහිපයකින් පසු වනයෙන් පිටතට පැමිණි ඇය මාඕ කැරැලිකරුවන් හා ගෝත්‍රිකයන් ද සමඟ ගෙවුණු දින කිහිපයේ අත්දැකීම් පිළිබඳව Outlook සඟරාවට ලිපියක් ලිව්වාය. පරිණත මාධ්‍ය වේදිනියකගේ විශේෂාංග චාරිතාවක් බඳු මෙම දීර්ඝ ලිපිය, ප්‍රබන්ධ කතාවක් තරමටම සාහිත්‍ය රසයෙන් පිරි ලියවිල්ලකි.

නර්මදා නදිය ගුජරාට හා මධ්‍ය ප්‍රදේශ ප්‍රාන්ත මැදින් ගලා බස්නා, අද වනවිට සිය ගණන් වේලිවලින් හරස්කොට හීලෑ කරන ලද ජල දහරකි. ගංගාව හරහා යෝධ සර්දාර් සරෝවාර් වේල්ල ඇතුළු තවත් ඒ වැනිම

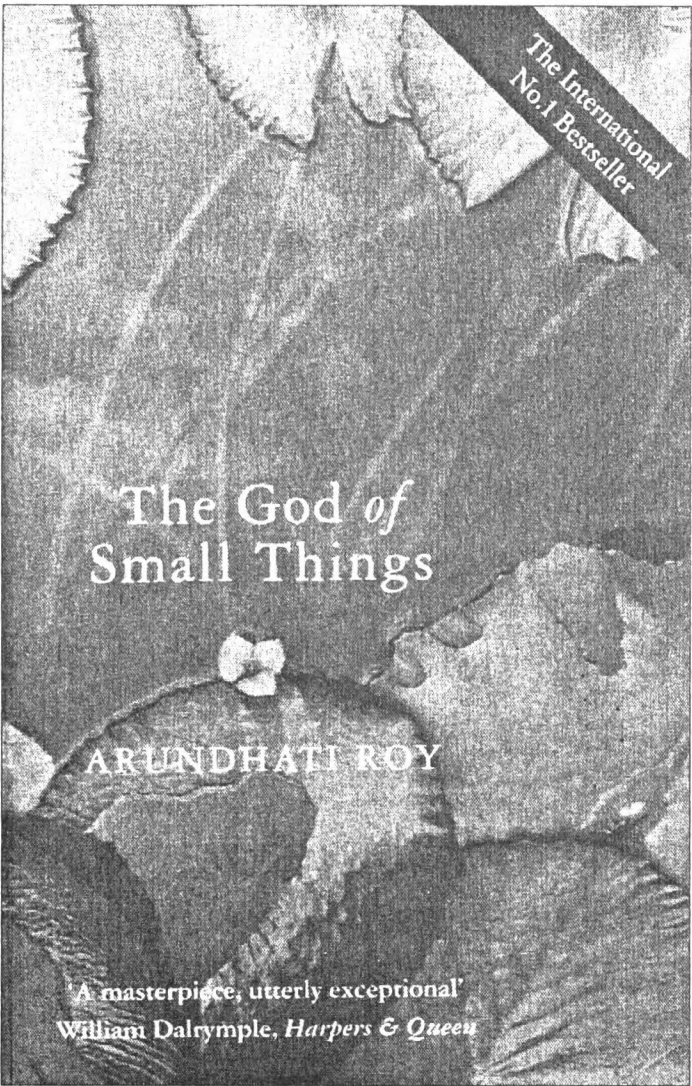
පිණිස ඉන්දියාවේ පරිසරවේදීහු, ආදිවාසික ජනයා, ගොවියෝ සහ තවත් මානව හිතවාදී ක්‍රියාකාරීහු විශාල පිරිසක් උද්ඝෝෂණ ව්‍යාපාර මාලාවක් දියත් කළහ. මෙහිදී ප්‍රබල සමාජ ක්‍රියාකාරීනියක වන මේධා පන්කර්

හා තවත් උද්ඝෝෂකයන් අතර අරුන්දතී රෝයි ද වූවාය.

සර්දාර් සරෝවාර් චේල්ල ඉදිකිරීමේ රජයේ තීරණයට එරෙහිව ක්‍රියාකාරිකයන් විසින් නඩු පවරනු ලැබුව ද, උසාවිය රජයේ තීරණයට පක්ෂව තීන්දුව ලබා දුන්නේය. උසාවි තීරණයට එරෙහිව උසාවිය ඉදිරිපිට උද්ඝෝෂණය කළ පිරිස සමඟ ඒ අතර සිටි අරුන්දතී රෝයි ද සිරභාරයට ගන්නා ලදී. උසාවි තීන්දුවට එරෙහි ඇය මුල්වී ඉදිරිපත් කළ පෙත්සමෙහි වචන භාවිතය උසාවියට අපහාසවන පරිදි සිදුකර තිබීම ඇයට එරෙහි චෝදනාව විය.

නවදිල්ලියේ තිහාර් බන්ධනාගාරයෙහි දිනක සිර දඬුවමක් හා රු. 2000ක දඩයක් ඇයට නියම වූ අතර, දඬුවම නියම කරමින් නීතිඥයා දුන් තීන්දුවෙහි මෙසේ ද සඳහන් විය; “නීතියේ ත්‍යාග ශීලි මහත්මා ගුණය ගෙනහැර පාමින් ද, වගඋත්තරකාරිය ස්ත්‍රියක බව සිහි තබා ගනිමින් ද, කලාව හා සාහිත්‍යය උදෙසා සේවය කිරීම පිණිස වඩා හොඳ සිහිකල්පනාවක් සහ ඥානවන්තභාවයක් වගඋත්තරකාරියට ලැබිය යන අපේක්ෂාවෙන්” මධ්‍යම රජයේ අනුග්‍රහය හා ආශීර්වාදය ලබමින් බහු ජාතික සමාගම් විසින් රටතුළ සිදුකෙරෙන මහා පරිමාණ කොල්ලකෑම්වලට එරෙහිව ඇය දිගින් දිගටම රටේ ගෝත්‍රික හා කුලභීන ජනයා සමඟ එක්ව උද්ඝෝෂණයේ යෙදෙයි. ලිපි ලියයි. වඩා විශාල නැති පොත් ලෙස මේ ලිපි වරින්වර පළවෙයි. අද වනවිට මෙසේ ඇය ලියා ඇති පොත් ගණන හතළිහකටත් වැඩිය.

වසර 2002 දී ගුජරාටයේ මුස්ලිම් ජනයා ඝාතනයට ලක්වීම ඇය සිය ලිපි හා දේශන මඟින් තරයේ හෙළා දැක්කාය.

ලන්ඩනයේ වේදාන්ත රිසෝර්ස් නම් සමාගමක් මගින් මධ්‍යම ඉන්දියානු කඳුකරයේ සිදුකෙරෙමින් පවතින පතල් කැණීමට එරෙහිව ඇය වරින්වර සිය විරෝධතාව මතු කරයි. මධ්‍යම ඉන්දියානු කඳුකරය බොක්සයිට්, ගල් අගුරු හා යපස් නිධිවලින් පොහොසත්ය. මෙම භූමිය සන වනාන්තරවලින් වැසී ඇති අතර ගේත්‍රික ජනයාගේ වාසස්ථානයන්ය. මෙම ගෝත්‍රික ජනයා වරින්වර ඉන්දියානු හමුදාවේ ප්‍රහාරයන්ට ගොදුරු වන්නේ ඔවුන් මාම් වාදී කැරැලිකරුවන්ට සහය දෙන්නේ යැයි හමුදාව විශ්වාස කරන බැවිනි. එහෙත්, එවැනි චෝදනා කරමින් ආදි වාසීන් ඔවුන්ගේ නිජබිම්වලින් පන්නා දමන්නේත්, ඔවුන් සමූහ වශයෙන් ඉන්දියානු බන්ධනාගාර තුළට ගාල් කරන්නේත් වේදාන්ත

රිසෝර්ස් සමාගමට සිත්සේ වනාන්තරය තුළ පතල් කැණීමට අවස්ථාව ලබා දීමට බව පරිසරවාදීන්ගේ මෙන්ම රෝයිගේ ද චෝදනාවයි. ගිය වසරේ දී රෝයි තනිවම මාමි කැරැලිකරුවන් මුණගැසීමට වනාන්තරය තුළට ගියාය. සති කිහිපයකින් පසු වනයෙන් පිටතට පැමිණි ඇය මාමි කැරැලිකරුවන් හා ගෝත්‍රිකයන් ද සමඟ ගෙවුණු දින කිහිපයේ අත්දැකීම් පිළිබඳව Outlook සඟරාවට ලිපියක් ලිව්වාය. පරිණත

සෙසු දේශපාලන ලේඛනවල ද ලද මෙම සාහිත්‍ය ගුණය නොමඳව හමුවෙයි. මෙම රචනා ගද්‍ය කාව්‍ය වැන්න. එහෙත්, ඒවා ප්‍රබන්ධ නොවේ.; ඇය වදන්වලට ගොනු කරන්නේ ඇය අත්දැකූ සත්‍යයයි.

වඩා විශාල පොදු යහපතක් (The Greater Common Good) රචනාවෙහි තැනක ඇය මෙසේ සඳහන් කරයි.

ඇතැම් විට විසි එක්වන සියවසේ දී අපට කරන්නට ඇත්තේ මෙයයි. ලොකු

ඇගේ Algebra of Infinite Justice දේශපාලන ලිපි එකතුව වෙනුවෙන් ඉන්දියානු සාහිත්‍ය ඇකඩමි ත්‍යාගය පිරිනැමීම සඳහා ඇය නම් කරනු ලැබුව ද, රෝයි සම්මානය ප්‍රතික්ෂේප කළාය. ඇමෙරිකානු යුදවාදී ප්‍රතිපත්ති හා නව අධිරාජ්‍යවාදී ප්‍රතිපත්ති අනුගමනය කරන සිය රටෙන් ලැබෙන එම සම්මානය පිළිනොගන්නා බව ඇය ප්‍රකාශ කර සිටියාය.

මාධ්‍ය වේදිනියකගේ විශේෂාංග වාර්තාවක් බඳු මෙම දීර්ඝ ලිපිය, ප්‍රබන්ධ කතාවක් තරමටම සාහිත්‍ය රසයෙන් පිරි ලියවිල්ලකි. දැන් මෙම වාර්තාව පොතක් ලෙස (Walking with Comrades) එළි දැක තිබේ. ඇගේ

දේවල් කඩා බිඳ දැමීමයි. ලොකු බෝම්බ, විශාල වේලි, විශාල පරමාදර්ශයන්, විශාල විසංවාදයන්, විශාල රාජ්‍ය, විශාල යුද්ධ, ලොකු වීරයන්, ලොකු වැරදි. ඇතැම් විට එය කුඩා දේවල්වල සියවස වනු ඇත.

“ඉන්දියාව තුළ අවතැන්වූ ලක්ෂ ගණන් ජනයා, සිදුවන්නේ යැයි පිළිනොගැනෙන යුද්ධයක සරණාගතයන් මිස අන් කවුරුද? සුදු ඇමෙරිකාවේ, ප්‍රංශ කැනඩාවේ, එසේත් නොවේනම් හිට්ලර්ගේ ජර්මනියේ වැසියන් මෙන් ඉවත බලා ගනිමින් එය අපි ඉවසා සිටිමු. ඇයි? එය සිදුකරන්නේ වඩා ශ්‍රේෂ්ඨ පොදු යහපත (Greater Common Good) සඳහා යැයි අපට කියා ඇති බැවිනි. සංවර්ධනයේ නාමයෙන්, ජාතික අභිවෘද්ධියේ නාමයෙන්, එය සිදුවන්නේ යැයි අපට කියා ඇති බැවිනි. (වඩා උත්කර්ෂවත්වන්නේ එයයි.)”

ලෝකයේ මෙම ඉසව්වෙහි පොළොවට කන් තබා අසා සිටින්න. බුරා බුරා නැගෙන කෝපයේ අපිළිවෙළට වැයෙන බෙරහඬ ඔබට නොඇසේ ද? කරුණාකර ඔය යුද්ධය දැන් නවත්වන්න. මිනිසුන් මිය ගියා ඇති. අති කාර්යක්ෂම මිසයිලවල සුක්ෂ්මතාව නොසැහෙයි. ඒවා, මැඩගෙන සිටින කෝප වියරුවේ ගබඩා පුපුරා හරිනු ඇත.” (2001 ඇෆ්ගනිස්තාන් යුද්ධය)

සිවිල් සමාජ සමඟ එකතු වී රෝයි සිදුකරමින් සිටින කාර්යභාරය හඳුනාගැනීමක් ලෙස නව මැක්සිකෝවේ ලනාන් පදනම (Lannan Foundation) මගින් ඇයට සංස්කෘතික නිදහස පිළිබඳ සම්මානය 2002 පිරිනමන ලද අතර, එයින් ඇය ලද ඩොලර් 2,50,000 ක ත්‍යාග මුදල ඉන්දියාවේ බිම් මට්ටමේ සිවිල් සංවිධාන හතළිහක් අතර බෙදා දුන්නා ය. යෝධ සංවර්ධන ව්‍යාපෘතීන් හේතුවෙන් අවතැන්වූ හා ජීවිතාව අහිමි වූ ලක්ෂ සංඛ්‍යාත ජනතාවගේ මානව අයිතීන් වෙනුවෙන් ඇය සිදුකරන කාර්යභාරය උදෙසා 2004 දී මිස්ට්‍රේලියානු සාම පදනම මගින් ඇයට සිවිනි සාම සම්මානය පිරිනැමිණි.

“ලේඛිකාවක ලෙස මානව අයිතීන් උදෙසා ඇය මුළු මහත් ලොවටම අභියෝග කර සිටීම සම්මාන සඳහා ඇය තෝරා ගැනීමට හේතුවයි” සම්මාන පදනමේ සභාපතිවරයා ප්‍රකාශ කළේ ය. ඇයට පෙර මෙම සම්මානය ලැබූ අය අතර බංගලාදේශයේ ග්‍රාමීය බැංකුවේ නිර්මාතෘ මොහමඩ් යුනුස්, නොබෙල් සාම සම්මාන ලාභී ඩෙස්මන්ඩ් ටුටු සහ නැගෙනහිර ටිමෝරයේ ජනාධිපති ක්සනානා ගුස්මාඩ් ද වෙති.

සුශිෂ්ට ලේඛන කලාවට කැප වූ පුද්ගලයන් උදෙසා පිරිනැමෙන නෝර්මන් මේලර් ත්‍යාගය 2011 වසරේ දී රෝයි වෙත පිරිනමන ලදී.

විශිෂ්ට ඇමෙරිකානු ලේඛකයෙකු හා විචාරකයකු වූ නෝර්මන් මේලර් නමින් මෙම සම්මානය පිදෙයි. නිව්යෝක් නුවර පැවැති සම්මාන උලෙලේ දී, වේදිකාවේ නැගී සිටි ලේඛිකාව, ත්‍යාගය සඳහා තමන් තෝරා ගැනීම පිළිබඳව ස්තුතිය ප්‍රකාශ කළ ද, ඉන් පසු එම ඇමෙරිකානු ප්‍රේක්ෂකයන් හමුවේ ඇමෙරිකාව ලොව පුරා සිදුකරන දුෂ්ට හා අසාධාරණ ක්‍රියාවන් පිළිබඳව සඳහන් කිරීමට පසුබට නොවූවා ය. ඇමෙරිකාව වෙනත් රාජ්‍ය විනාශ කිරීමට ක්‍රියාකරන්නේ යම්සේද, ඉන්දියාව තමන්ගේම රටේම දුගී ජනයා පෙළන්නේ ද ඒ ආකාරයෙන්ම යැයි ඇය කියා සිටියාය.

ඇගේ Algebra of Infinite Justice දේශපාලන ලිපි එකතුව වෙනුවෙන් ඉන්දියානු සාහිත්‍ය ඇකඩමි ත්‍යාගය පිරිනැමීම සඳහා ඇය නම් කරනු ලැබුව ද, රෝයි සම්මානය ප්‍රතික්ෂේප කළාය. ඇමෙරිකානු යුදවාදී ප්‍රතිපත්ති හා නව අධිරාජ්‍යවාදී ප්‍රතිපත්ති අනුගමනය කරන සිය රටෙන් ලැබෙන එම සම්මානය

පිළිනොගන්නා බව ඇය ප්‍රකාශ කර සිටියාය.

ලෝකයට වඩාත්ම බලපෑම් ඇතිකළ පුද්ගලයන් සිය දෙනා ලෙස මේ වසරේ අප්‍රේල් මාසයේ ටයිම් සඟරාව පළකොට ඇති නම් අතර, අරුන්දතී රෝයි නම ද ඇතුළත්ය.

මෙම තෝරා ගැනීම සම්බන්ධයෙන් හේතුවාදිය ලියන සම්මානලාභී ඉන්දියානු ලේඛක පන්තියේ මිශ්‍රා මෙසේ සඳහන් කරයි.

“ඉවක් බවක් නැතිව ගෝලීයකරණය වී ඇති ලෝකයක් තුළ පවතින ගැටුම් හා විත්තාවේගී කම්පනයන් සඳහා අකල්පිත (Non-fictional) ආකාරයෙන් මැදහත්වීමෙන් විද්‍යාමාන වන්නේ ඇගේ අභිත භාවමය හා දේශපාලන බුද්ධියයි.” ගැටලුවලින් බේරීම සඳහා විද්වතුන් එකිනෙකාට ප්‍රශංසා කරගනිමින් ඇග බේරා ගන්නා, විනෝදය සැපයීම පමණක්ම අරමුණු කොටගෙන තොරතුරු නිෂ්පාදනය වන යුගයක ඇය දැකීමේ සිතීමේ සංවේදනයේ එඩිතර මං පෙන්වා දෙමින් සිටින්නීය.”

නිසැකවම ඇය එඩිතර ස්ත්‍රියකි. සිය පරමාදර්ශයන් හා අරමුණුවල අවංකත්වය මෙන්ම තමා සතු ඇසු පිරු ඇතැන පිළිබඳව

ඇය සතු ආත්ම ශක්තිය මෙම එඩිතර බවේ රහස විය යුතුය.

පිළිගත් සරසවියකින් උපාධි සහතික ලබා නැති, ගෞරව උපාධි සම්මානවලින් පිදුම් ලැබ නැති ඕ සමකාලීන සමාජවාදී බුද්ධිමතුන්ගේ ගෞරවයට පාත්‍ර වී සිටින්නීය. ඇමෙරිකානු භාෂා වේදියෙකු හා දේශපාලන මතධාරියකු වන නෝම් වොම්ස්කි සමාජ ක්‍රියාකාරිකයෙකු වන හොවාර්ඩ් සින්, උරුගුවේ රාජ්‍යයේ ප්‍රබල මාධ්‍යවේදියකු හා ලේඛකයකු වන එඩුවාර්ඩෝ ගැලියානෝ කැතේඩියානු ලේඛකාවක හා සමාජ ක්‍රියාකාරිකයක වන නයෝම් ක්ලෙයින් මේ කිහිප දෙනෙකි.

ඇමෙරිකාව ඉරාකයට එරෙහිව ගෙනගිය අතිශය අමානුෂික යුද්ධයෙන් පසු ඇමෙරිකාවට එරෙහිව පවත්වන ලද ජගත් ජනතාඅධිකරණයෙහි සහභාගිත්වය දරන ලද්දී අරුන්දතී රෝයි ලේඛකාවය. ඇමෙරිකාවේ යුද ක්‍රියාමාර්ග ජීනීවා සම්මුතීන්ට එරෙහි බව එහිදී ප්‍රකාශ කෙරිණි.

ඇගේ මෙම ජීවිතය නිසැකවම සාටෝපවත් සුවපහසු එකක් විය නොහැකිය. දිගටම නවකතා රචනයේ යෙදුණේ නම් ඇයට වඩා සුව පහසු වඩා දීප්තිමත් දිවියක් ගත කළ හැකිව තිබිණි. නවකතා රචනයේ යෙදෙන ධනවත් ඉන්දියානු සුරූපිනිය යැයි

ඇය හඳුන්වන්නට ඉඩ තිබිණි. එහෙත්, එය එසේ වී නැත. ඉන්දියාවේ පොලීසිය ද, හින්දු අන්තවාදීහු ද සංඥාවක් ලද සැණින් ඇය සිරභාරයට පත්කරන්නට හෝ ඇගේ වාසස්ථානය කඩා බිඳ දමා ඇයට පහර දෙන්නට සූදානම් ය. එහෙත්, ඇය සිය ක්‍රියාකාරකම් නවතා දමන්නට සූදානම් බවක් නොපෙනේ.

පසුගිය දශක දෙක තුළ ඉන්දියාව තුළ විශාල සුපිරි ධනවත් පන්තියක් බිහි විය. එමෙන්ම, දිනකට රුපියල් විස්සක වත් ආදායමක් නොලබන කෝටි අසූවකට සමීප ජනතාවක් ද එහි වෙසෙති. ලෝක සිතියම මත දීප්තිමත්ව බබළන ඉන්දියාවක් තැනීම පිණිස, සමාජයේ පහළම ස්තරය එම බලවතුන්ගේ යටත් විජිතයක් බවට පත්කොට ඇතැයි රෝයි චෝදනා කරයි. ඉන්දියාව අනුගමනය කරන්නේද ඇමෙරිකාව බව රෝයිගේ අදහසයි.

ඇය කල්පිත ලේඛනයෙන් මුළුමනින්ම ඉවත් වී සිටින්නී ද? ඇයට ඒ සඳහා පිළිතුරක් ඇත. “මගේ නවකතාවත්, මගේ ප්‍රබන්ධ නොවන ලියවිලි අතරත් මා වැඩි වෙනසක් දකින්නේ නෑ. ප්‍රබන්ධ කියන්නේ සත්‍යය. මා හිතන්නේ ප්‍රබන්ධය තමයි මෙතෙක් පැවැති ඉස්තරම්ම සත්‍යය. කල්පිතය හා අකල්පිතය (fiction and non-fiction) අතර ක්‍රීඩනවා යැයි කියන මෙම වෙනස නැති කිරීමට මට අවශ්‍යයි. ලේඛකයා හෝ ලේඛිකාව කියන්නේ අවබෝධය බිහිකරන වින්තලුවයි”.

අරුන්දතී රෝයි විසින් මේ වනවිට ලියා පළකොට ඇති කෘති සංඛ්‍යාව හතළිහකටත් අධිකය. මේ ඉන් කිහිපයකි.

The God of Small Things. (1997) මේ වනවිට මෙය 128 වතාවක් මුද්‍රණය වී තිබේ.

An Ordinary Person's Guide to Empire (2003) අධිරාජ්‍යය පිළිබඳ සාමාන්‍ය වැසියාට මග පෙන්වීමක්, The Algebra of Infinite Justice (2001) අනන්ත යුක්තියේ ගණිතය, (2001) Power Politics, (2000) බලයේ දේශපාලනය. The Cost of Living (1999) ජීවන වියදම, War Talk (2003) යුද කතා, Listening to Grasshoppers (2009) පළඟැටියන්ට ඇහුන්කන්දීම, Walking with the Comrades (2010) කොමියුනිස්ට් සමග ගමන Broken Republic (2011). බිඳුණ ජනරජය, Come September (2004) සැප්තැම්බර් මස එළඹ. The Shape of the Beast (2008) මාගයාගේ හැඩය, Capitalism, a Ghost Story (2014) ධනවාදය, භූත කතාවක්. The Greater Common Good (1999) වඩා ශ්‍රේෂ්ඨ පොදු යහපත, War is Peace with Noam Chomsky, Harold Pinter and Johan Galtung) යුද්ධය සාමය.

ඇය ලියා පළකරන ලද කෘති කිහිපයකි.

ප්‍රබන්ධ හෝ ප්‍රබන්ධ නොවන ලියවිලි වේවා, අරුන්දතී රෝයිගේ ලේඛන ඉංගිරීසිය ඇයටම සුවිශේෂ වූ වාග් විලාසයකින් හා වචන මාලාවකින් සමන්විතය. යටත් විජිත පාලකයන්ගෙන් උරුම වූ ඉංගිරීසිය, තමාට ආවේණික ශෛලියකට හැඩගසා ගැනීම සම්බන්ධයෙන් ඉන්දියානු ලේඛකයෝ ප්‍රසිද්ධියක් උසුලති. ඒ අතරින් ද රෝයිගේ බස සුවිශේෂය. The God of Small Things මේ සඳහා හොඳම උදාහරණයයි.

කෙසේ වුව ද, ඇගේ ලියවිලි හුදු භාෂා හරඹවලට සීමා නොවන බව මේ ලිපියෙහි මුලින් සඳහන් කරුණුවලින් පැහැදිලි වනු ඇත. එවැනි බසක් භාවිතයේ අරමුණක් හා අපේක්ෂාවක් ද ඇයට ඇත.

ගේලියකරණය වූ ලෝකය තුළ වෙසෙන දේශපාලන තීරකයන්, ව්‍යාපාරිකයන් හා ආධ්‍යාත්මික මාධ්‍යවේදීන් හා ලේඛකයන් මෙම අරමුණු හා අපේක්ෂා අදාළ නොවන බොළඳ දේවල් යැයි බැහැර කරනවාද විය හැකිය. එහෙත්, ඉතා දුරස්ථ එම අපේක්ෂාව තුළ උදාරත්වයක් ඇත.

නව මැක්සිකෝවේ ලනාන් පදනම විසින් ඇය වෙත පිරිනමන ලද සම්මානය හා විශාල ත්‍යාග මුදල් පිළිගනිමින් මැක්සිකෝවේ සැන්ටා ෆේ නුවර දී කළ කතාවේ සමාජික වැකියෙක් මෙම ලිපිය අවසන් කරමි.

“ඇතැම් විට කුඩා දේවතාවෙක් සුරලොව සිට අප සඳහා සුදානම්වෙමින් සිටිනවා විය හැකි ය. වෙනත් ලොවක්

බිහිවීමේ ශක්‍යතාවක් පවතිනවා පමණක් නොවේ, ඒ ලෝකය අප කරා පැමිණෙමින් සිටින්නිය. ඇය පිළිගැනීමට අප අතරින් බොහෝ දෙනෙකු මෙහි නොසිටිනු ඇත. එහෙත්, එක් සන්සුන් දිනයක මා ඉතා සන්සුන්ව සවන් යොමා සිටියහොත් ඇය හුස්ම ගන්නා හඬ මට ඇසෙනු ඇත.”

මාලිනී ගෝවින්දගේ

සෂම දෙයක්ම, ඉවසීමයි

සියලු දෙයක්ම ගැබ් ගැනීමක් හා ඉපදීමකි. සෂම හැඟීම් මාත්‍රයක්ම, හැඟීම් කළලයක්ම, එම අකට්ඨය, අවිඥානික අඳුරේ සිට ඒ ස්වයං අවබෝධයට, ප්‍රකාශ කළ නොහැකි ළඟාවිය නොහැකි චිතියට සිට, අති ගැඹුරු බයාදුකමක හා ඉවසීමක සිට, නව පැහැදිලි බවක් උපත ලබන දිනය දක්වා ඉවසීමෙන් බලා සිටිය යුතුය: කලාකරුවකු ලෙස ජීවත්වීම යනු මෙයම වෙයි: නිර්මාණයේ දී මෙන්ම අවබෝධ කර ගැනීමේ දී ද එය එසේමය. මෙහිදී කාලයෙන් මැණීමක් නැත: අවුරුද්දක් කමක් නැත. දස අවුරුද්දක් කිසිවක්ම නොවේ. කලාකරුවකු වීම යනුවෙන් අදහස් වන්නේ අංකණය හෝ ගණන් කිරීම නොව, වසන්තයේ කුණාටු ආත්ම විශ්වාසයෙන් ඉවසන, ඉන්පසු ගිම්හානය නොපැමිණියේ යැයි බිය නොවන, තම චලය බලෙන් වර්ධනය කර නොගන්නා වනස්පතියෙකු මෙන් මේරීමකි. එය පැමිණෙනවා. එය පැමිණෙන්නේ, ඉවසීමෙන්, උපේක්ෂා සහගතව හා නිහඬව, සදාකාලයම තමන් ඉදිරියේ ඇත්තාක් මෙන් සිටින්නවුන් වෙතය. ජීවිතයේ සෂම දිනකම මම එය ඉගෙන ගනිමි: මම එය වේදනාවෙන් ඉගෙන ගනිමි: ඒ වේදනාවට මම කෘතඥ වෙමි. සෂම දෙයක්ම, ඉවසීමයි.

- රයිනන් මරියා ඊල්ක

නූතන ම සිංහල කවියට දුරදර්ශී, සුළු මාචනක්

2014 සාහිත්‍ය මාසය නොහොත් සැප්තැම්බරය අවසන් ය. වසර ගණනාවක් නූතන ම සිංහල කවිය සම්ප ව සේවනය කරන රසිකයෙකු ලෙස එකී කවිය පිළිබඳ ව ක්ෂුද්‍ර සටහනක් හෝ තැබීම යෝග්‍ය යැයි සිතමි. අනෙක් අතට පසුගිය අනුයාත අතීත වසර කීපයේ ම “ප්‍රලේඛා” සඟරාව ඒ ඒ වසරේ සිංහල කවිකත පිළිබඳ බැලුමසෙක් හෝ හෙළා ඇති බැවින් සැප්තැම්බරයේ මංමාවත් කානු අසබඩ නූතන ම “කවි කලේඛර” (අවධාරණය: ආර්යවංශ රණවීර) වැටී ඇති බැවින් මෙබන්දක් ලිවීම තවදුරටත් යෝග්‍ය වේ. ප්‍රශස්ත කාව්‍ය ග්‍රන්ථ තිබිය දී ම නූතන ම සිංහල කවියට සම්මාන නොදී සිටි අත්තනෝමතික තීරණ අභියෝගයට බඳුන් කරමින් 2011 කවිය විමසමින් ප්‍රලේඛා ලිපි පෙළ මම ආරම්භ කළෙමි. දැන් එය ස්ථිර වශයෙන් ම නිම කිරීමට කාලය එළඹ ඇත. දැඩි කලකිරීමක්, අප්‍රසන්න හැඟීමක් මේ විෂය ගැන ලිවීම හා එක් ව ඇත. එය

හෙළිකර මේ ක්ෂේත්‍රයෙන් තාවකාලික ව හෝ සමුගත යුතු ව ඇත.

රාජ්‍ය, විද්‍යාර්ථය සහ ගොඩගේ යන ජාතික මට්ටමේ සම්මාන උළෙල ත්‍රිත්වය ම දැන් අවසන් ව ඇත. සෞම්‍ය සඳරුවන් ලියනගේ තුරුණු කවියාගේ ‘හැටේ වත්තේ මග්දලේනා’ 2013 වසර සඳහා රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මානය ලබා ඇත. රුවන් බන්දුජීවගේ ‘මිළඟ මිවිත’ විද්‍යාර්ථය සහ ගොඩගේ සම්මාන මගින් පිදුම් ලබා ඇත. ක්ෂේත්‍රයට පිවිසී වැඩි කලක් නොගොස් ම යොවුන් කවි අංකුර දෙකක් උසස් ම සම්මානවලින් සම්මානිත වීම පිළිබඳ කුහකත්වයෙන් තොර ව ප්‍රහර්ෂයට පැමිණීමට තරම් සිතක් මට කොහොමටත් ඇත. මේ තුරුණු කවියන්ගේ සොදුරු ආගමනයට ම කෙතරම් නම් සුබ පතා ඇත්ද? ලද හැම අවස්ථාවක දී ම මේ අය මතු කළෙමි. ආසිරි පැතුවෙමි. දැනුදු එසේ ම ය. එහෙත්, මේ ඇතැම් සම්මාන; ඒවා තරගයක ප්‍රතිඵල ලෙස සලකන කල්හි ගිලිහී ගොස් ඇති කෘතිවල කිවියාව හා සසඳන කල්හි නිවැරදි තීරණ නොවන

බව හඟිමි. ඇතැම් තරඟාවලිවල අවසන් වටයට ඇතැම් කෘති පැමිණියේ කෙසේ දැයි මම තවමත් කල්පනා කරමි. වරදක් සිදු වූයේ නම් ඒ කොතැනක ද? වරද ඇත්තේ මා කවිය පිළිබඳ දරන මතයේ ද? විනිසුරු තීරණ පුද්ගල බද්ධ ද? කවිත්වය මැනිය හැකි පුද්ගලත්වය පරයා යා හැකි පොදු නිර්ණායක නැති ද? එසේත් නැතිනම් මේ විනිසුරු මඬුලු අතාර්කික ද? උත්සව හා සම්මාන අතාර්කික ද?

විනිසුරන් ද පුද්ගලයන් වන නිසා රසවිඳුම, දෘෂ්ටිය හා දේශාපාලනය විවිධ වීම පිළිගත හැකි ය. එහෙත්, ඒ සියලු දෙනා කවිය පිළිබඳ එකඟ විය හැකි මහා පොදු සාධකයක පිහිටිය මනා ය. අවසන් වටයට පැමිණෙන කෘතිවල ප්‍රමිතිය මේ තරම් වෙනස් පරාසයක තිබිය හැකි ද? අවසන් සම්මානය කාට පිරිනැමුණ ද කම් නැත. නිර්දේශිත ග්‍රන්ථවල පරාසය මේ තරම් විවිධ විය හැකි ද? නිදසුනක් ලෙස හැටේ වත්තේ

විනිසුරන් ද පුද්ගලයන් වන නිසා රසවිඳුම, දෘෂ්ටිය හා දේශාපාලනය විවිධ වීම පිළිගත හැකි ය. එහෙත්, ඒ සියලු දෙනා කවිය පිළිබඳ එකඟ විය හැකි මහා පොදු සාධකයක පිහිටිය මනා ය. අවසන් වටයට පැමිණෙන කෘතිවල ප්‍රමිතිය මේ තරම් වෙනස් පරාසයක තිබිය හැකි ද? අවසන් සම්මානය කාට පිරිනැමුණ ද කම් නැත. නිර්දේශිත ග්‍රන්ථවල පරාසය මේ තරම් විවිධ විය හැකි ද?

සිංහල කවිය වර්ෂ 2000 පමණ වන විට අඩු වැඩි වශයෙන් මෙයට වඩා ප්‍රශස්ත ලෙස මැනෙවින් තිබූ බව මගේ හැඟීම යි. වාසනාවකට අද තරම් සම්මාන උළෙල සුලබ නොවූ එකල සම්මානවලට වටිනාකමක් ද විනිසුරු මඬුලුවලට පදනමක් ද තිබුණි. දෙදහ දශකය සිංහල කවියේ හරය, රසය, ව්‍යුහය සහ කල්ලිවාද - ව්‍යාපෘතිවාද මගින් බොහෝ සෙයින් සෙලවුණු, අස්ථාවර වූණු අඩවියක් බව පෙනී යයි.

‘මග්දලේනා’, ‘කටුපොකුරු’ බඳු කෘති අවසන් වටය නියෝජනය කරද්දී ‘ලංකා පොකුණ’ වැනි කෘති එකදු සම්මාන උළෙලක හෝ අවසන් වටයටවත් නොපැමිණීම අප විසඳා ගන්නේ කෙසේ ද? මේ අදහස ද්වේෂය හෝ මිත්‍ර සංග්‍රහය නිසා හෝ පළ කරන්නක් නොවන බව කාරුණික ව පිළිගත මැනවි. එහෙත්, මෙසේ ක්ෂුද්‍ර ලෙස නොකියා සාධක සහිත ව විමසීම විඳිවත් ක්‍රමය විය යුතු ය. මේ එම අවස්ථාව නොවේ. එය නිසැකව ම කරමි. දැනට මතය පමණක් පළ කරමි.

ගුණදාස අමරසේකරගේ හදබස ප්‍රවාද මෙන් ම ඔහුගේ කාව්‍ය භාවිතය හා සමාජ භාවිතය ද අපට ඇතිකර තිබෙන්නේ ව්‍යක්ත ප්‍රතිඵලයක් නොවේ. මෙවර ඔහු සම්මාන උළෙල සූජුව ප්‍රතික්ෂේප කළේ ය. එහෙත්, එකී ‘පපඩම්’ උළෙලවල සම්මාන තුරුලු කර ගත්තේ ය. අසරණ වන්නේ අප වත් සාමාන්‍ය රසික පර්ෂදය නොවේ ද?

කවිය යනු භාෂාත්මක චර්යාවකි. ඇතැම් විට වදන් යනු කවිය නොවේ. වදන් මගින් කවිය කැටයම් වූ පසු වදන් නොපෙනී යා යුතු ය. චිත්තාව-අප සසල කරමින් ඉතිරි විය යුතු ය. භාෂා පර්යේෂණය ඉවසීමෙන් කවිය මගින් වගා කළ යුතු ය.

කවිය යනු භාෂාත්මක වර්ශාවකි. ඇතැම් විට වදන් යනු කවිය නොවේ. වදන් මගින් කවිය කැටයම් වූ පසු වදන් නොපෙනී යා යුතු ය. චින්තාව අප සසල කරමින් ඉතිරි විය යුතු ය. භාෂා පර්යේෂණය ඉවසීමෙන් කවිය මගින් වගා කළ යුතු ය.

ලෝක විෂය පිළිබඳ නිසැක ඥානයක්, තිගැස්මක් ප්‍රතීත විය යුතු ය. “පපුවට වදින ගතිය” යනු කවිය නොවේ. සමාජ විවේචනය පමණක් ද කවිය නොවේ. ක්ෂණිකාලෝකයක් බඳු ප්‍රත්‍යක්ෂ ඥානයක් ඇති කරමින් හද-මනස දෙකෙහිම ශේෂ වන සත්තාවක් උසස් කවියේ කෙළවර ඇත. මේ සියල්ල භාෂාව - වචන හසුරුවන ශිල්පීය භාවිතයෙහි අමා ඵලයකි. එබඳු පොදු සාධකයක් කවියට නැති විය නොහැක. වින්දනය විවිධ වුව ද පරාසය පටු වී විශ්වාසයන්ට විවිධ වූ ඇගයුම්කරුවන්ට ළඟා විය හැකි වුවමනා ය. මේ සියල්ලටම වඩා අප සිත් සසල කරන්නේ අද්‍යයනය වන විට මේ ‘කවිය’ සමග ගලා යන වර්ශා සම්භාරය යි.

සියලු සම්මාන උලෙල සමග ජනමාධ්‍ය අවකාශ පුරවාලූ ප්‍රතිචාර, ඒවායේ පදනම්, ව්‍යාපෘති, එළිපිට ම කරන පහරදීම්, ප්‍රශංසා ව්‍යාපාර, දැන දැන ම කරන සිත් රිදවීම්, මුහුණුපොත් ප්‍රතිචාර, පුවත්පත් පිටුවල විචාර නම් ලියැවිලි, හෝ දුරකථන සංවාද විසින් අවසන මට නම් ශේෂ වූයේ අපුලකි. පිළිකුලකි. කවියන්, නිර්මාණකරුවන්, විචාරකයන්, උලෙල සංවිධායකයන් ආදී සියලු දෙන හැසිරී ඇති අයුර ව්‍යක්ත නොවේ. සාක්ෂ්‍ය ඉදිරිපත් කළ යුතු ද නැත. සියලු දෙනා සිදු වූ සියල්ල තත් වූ ලෙස ම දැනිති. මේ සම්මාන, මනුෂ්‍යත්වය ඔසවා තැබීමට ඉවහල් වී නැති බව පෙනී යයි.

නවපද්‍ය සිංහලයට පසු, අප එකඟ නොවුව ද සිංහල කාව්‍ය සම්ප්‍රදාය කෘතියට පසු මේ අර්බුදය ප්‍රමාණික ව සාකච්ඡා කිරීමට උසස් පර්යේෂණයක් කිරීමට කාලය එළඹ ඇත. කවුරුත් හෝ එය කළ යුතු ය. තව තවත් නිහඬ වී තීව්‍ර ව හැදෑරිය යුතු වූ අවධිය එළඹ ඇත. මේ පිළිකුල් දනවන මාධ්‍ය කලිකලහය පිටු දැකිය යුතු ය. මෙහි දී නිර්මාණකරුවන් වඩා දුරදර්ශී - පුළුල් පැවැත්මකට එළඹිය යුතු ය. අවංක ලෙස ම කල්ලිවාදයෙන් බැහැර නොවුවහොත් නූතන ම සිංහල කවිය යනුවෙන් ප්‍රපංචයක් ඉතිරි නොවනු ඇත. ජනප්‍රියවාදී ගිනිකණ වැටෙනසුලු වර්ශාවලින් මිදී ගිරිකුළු මෙන් නිහඬ - තිර - අප්‍රකට පැවැත්මක් රසික - විචාරක අප ද සොයා ගත යුතු ව ඇත.

ආචාර්ය හිනිදුම සුනිල් සෙනෙවි

සබරගමු විශ්වවිද්‍යාලයේ ජ්‍යෙෂ්ඨ කපීකාචාර්යවරයෙකි. සිනමා, සාහිත්‍ය, කලා විචාරකයෙකි

පොත් ගෙන එන සැණකෙළි සිරි

පොතක් බිහිවීම සතුටට නිමිත්තකි. උත්සවයකට ද හේතුවකි. පොත් දොරට වැඩීමේ උත්සව පැවැත්වීමේ පුරුද්ද බිහිවන්නට ඇත්තේ ද එනිසාම විය යුතුය. එය එසේ නම් ලක්ෂ සංඛ්‍යාත පොතපත එකම තැනකට රැස්කොට ප්‍රදර්ශනයට හා අලෙවියට තැබූ කල, පොතපතට ළැදියවුන් එතැනට රොද බැඳගත් කල එතැන සැණකෙළියක් නොමැවේද.. ලොව පුරා කලින් කල, තැනින් තැන පැවැත්වෙන පොත් සැණකෙළි කිහිපයක් පිළිබඳ තැබෙන සටහනකි මේ.

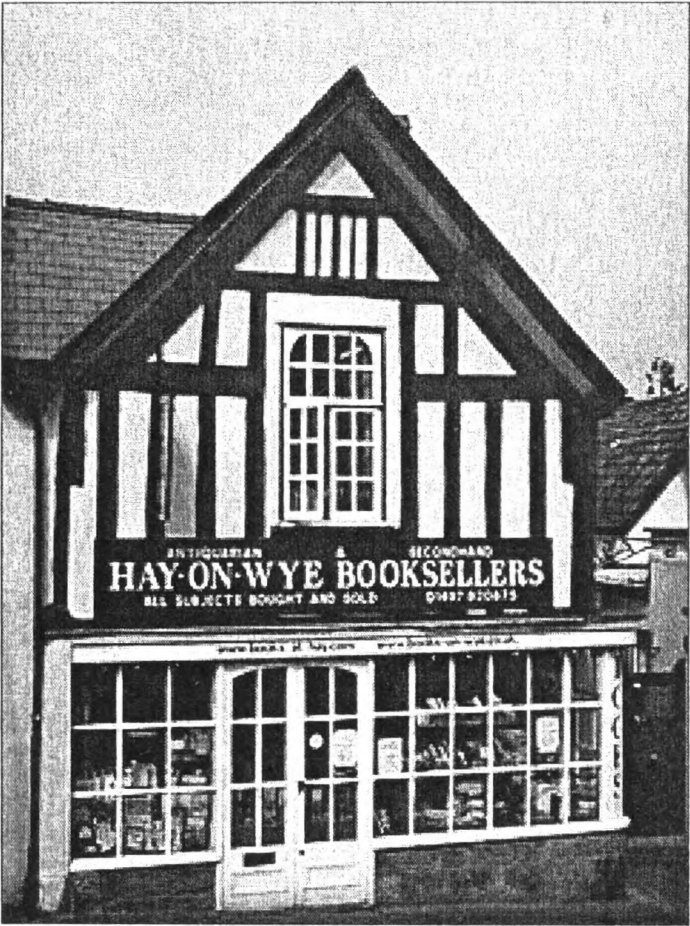
ලොව විශාලතම පොත් උළෙල පැවැත්වෙන්නේ ආසියාවේය. ඉන්දියාවේ රාජස්ථාන් ප්‍රාන්තයෙහි ජායිපූර් නුවර දී ජනවාරි මාසයේ දින පහක් පුරා පැවැත්වෙන මෙම උළෙල ලොව පුරා ලේඛකයන් හා පොත් ලෝලීන් ඉන්දියාවට ඇදගැනීමට සමත්ව ඇත.

රාජස්ථාන් ප්‍රාන්තයේ පිහිටි පැරැණි රජ මාලිගාවක් වන ඩිංගි මාලිගයේ පැත්තක්

උත්සවය සඳහා වෙන්වේ. මාලිගයේ අනෙක් අර්ධය සුබෝපහෝගී අවන්හලකි. වර්ණවත් ධජ පතාක හා කුට්ටලින් ද අලංකාර ලෙස සකසන ලද එළිමහන් අවකාශයන්ගෙන් ද ප්‍රදේශය වර්ණවත් වෙයි.

ඉකුත් වසරෙහි උත්සවයේ දී සුවිශේෂී අවස්ථාව වූයේ ඉස්ලාමීය අන්තවාදීන්ගේ මරණීය තර්ජනයට ලක්ව ඉන්දියාවෙන් බැහැරව වෙසෙන සල්මන් රුෂ්ඩ් ලේඛකයාගේ Satanic Verses කෘතියේ කොටස් කතුවරයා විසින් රැස්ව සිටි පිරිසක් හමුවේ කියවීමයි. මෙය ඉන්දියාව තුළ තහනම් පොතකි. වැඩසටහන මෙහෙයවන ලද්දේ ඇමෙරිකාවේ සුප්‍රකට හා ජනප්‍රිය රූපවාහිනී වැඩසටහන් ඉදිරිපත් කරන්නියක වන ඔප්රා වින්ෆ්‍රේ (Oprah Winfrey) විසිනි.

එංගලන්තයේ හේ-ඔන්-වයි-පොවිස් (Hay-on-Vye-Povis) නගරය ප්‍රකටව ඇත්තේ පොත් නුවර ලෙසය. පරණ හා දුර්ලභ පොත් අලෙවි කරන සාප්පු රාශියක් මේ නගරයේ පිහිටා ඇත. මැයි, ජූනි, දෙමස අතර දස

පරණ පොත් සඳහා 'හේ' නගරයේ පොත් සාප්පු ප්‍රසිද්ධිය

දිනක් පුරා පැවැත්වෙන මෙම උලෙළ හේ උලෙළ නමින් හැඳින්වේ. ලන්ඩනයේ ඩේලි ටෙලිග්‍රෆ් පුවත්පත උත්සවයට අනුග්‍රහය ලබා දෙයි.

හේ උලෙළ නමින් තවත් පොත් උලෙළක් ලොව තවත් තැනක දී ජනවාරි මාසයේදී දැකගත හැකිය. ඒ කොළොම්බියාවේ ඉපැරැණි කාතර්ජේනා නුවර දීය. ස්පාඤ්ඤ ආක්‍රමණිකයන් සිය බල පරාක්‍රමය දකුණු ඇමෙරිකාව පුරා පැතිර වීමේදී සිය මුලස්ථානය කරගනු ලැබුවේ කොළොම්බියාවේ බොලිබාර් ප්‍රදේශයේ උතුරු වෙරළෙහි පිහිටි මෙම වරාය නගරයයි. බලකොටුවක් සහිතව කාතර්ජේනා 1533 දී ඉදිවිය.

සුප්‍රකට ලතින් ඇමෙරිකානු ලේඛක නොබෙල් සාහිත්‍ය සම්මාන ලාභී ගර්සියා

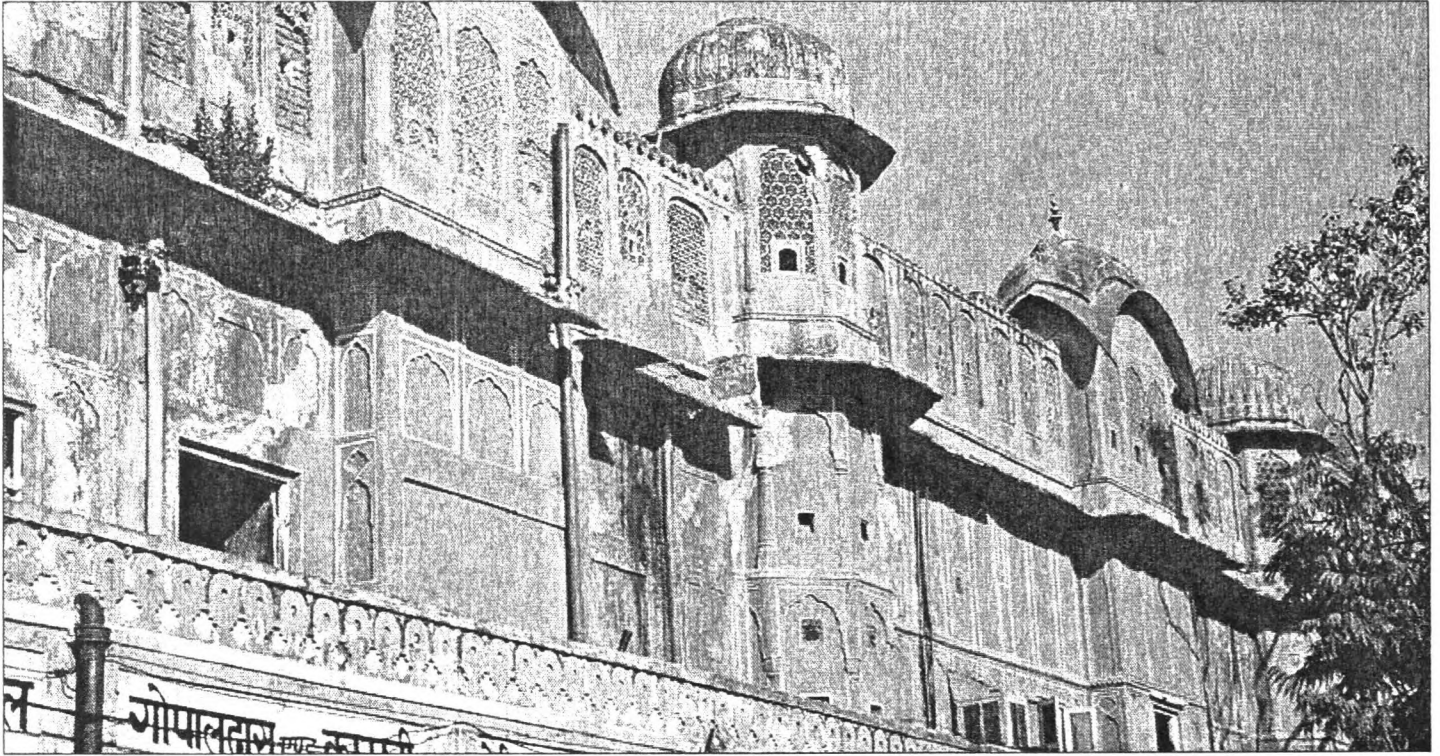
මර්කෙස් හේ උලෙළ සාර්ථක කර ගැනීම පිණිස දායකත්වය සැපයූ ලේඛකයෙකි. ජාත්‍යන්තරයේ කීර්තිමත් ලේඛකයන් හා සෙසු සාහිත්‍ය කලා හා මාධ්‍ය ක්ෂේත්‍රයන්හි විශිෂ්ටයන් ඇරියුම්කොට ඔවුන් අතර සාකච්ඡා, සංවාද පැවැත්වීම උත්සවයෙහි ප්‍රමුඛ අංගයකි. මෙසේ ගිය වසරේ උලෙළෙහි විශේෂ ආගන්තුකයන් ලෙස ලතින් ඇමෙරිකානු ලේඛක, නොබෙල් සාහිත්‍ය සම්මානලාභී මාරියෝ වර්ගාස් ලෝසා හා ඉංග්‍රීසි ලේඛක, පුලිට්සර් සම්මානලාභී ජුලියන් බාර්නෙස් (Julian Barnes) සහභාගිවෙමින් ප්‍රසිද්ධ සංවාදයක් පැවැත්වූහ. ඔවුන්ගේ සංවාද මැය වූයේ 'නවකතාවල ඇතුළත් සම්භෝගී විස්තර නිරූපණයන් ස්වයං-වර්තාපදාන්තාමකද, නැතහොත් කල්පිත ද' යන්නය.

ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදය, කැනඩාව, සෙසු ලතින් ඇමෙරිකානු රාජ්‍ය, ජර්මනිය, අයර්ලන්තය, ඉන්දියාව, ලෙබනනය හා සෙනගල් යන රාජ්‍යවලින් ඉකුත් වසරවල දී ලේඛකයෝ උලෙළට සහභාගි වූහ.

ළමයින් සඳහාම වෙන්වූ Hay Jovan නමින් හැඳින්වෙන ඉසව්වක් ද උලෙළට ඇතුළත්ය. උලෙළේ දී අලෙවිවන ප්‍රවේශපත්‍ර ආදායමෙන් 20%ක් ළමා අධ්‍යාපනික කටයුතු සඳහා වෙන්කෙරේ.

සාහිත්‍යය හැරුණුවිට, දෘශ්‍යකලා, සිනමාව, සංගීතය, මාධ්‍යවේදය, පරිසරය, භූදේශපාලනය ඇතුළත් නොයෙක් ක්ෂේත්‍ර ඔස්සේ සංවාද, සාකච්ඡා හා ප්‍රදර්ශන උත්සවයේ ප්‍රධාන අංග අතරට ඇතුළත් ය.

සාමාන්‍ය රටවැසියා හා කලා ක්ෂේත්‍රයේ විශිෂ්ටයන් අතර සුහදතාව හා දැන හඳුනාගැනීම වර්ධනය කිරීම හා බහු සංස්කෘතික සමාජයක අත්දැකීම ජනතාවට

ජායිපූර් පොත් උලෙල පැවැත්වෙන්නේ මෙම මාලිගයේ කොටසක හා ඒ අවට භූමි භාගයේය.

විද ගැනීමට සැලැස්වීම කාතර්ජෙනා සාහිත්‍ය උලෙලේ මුඛ්‍ය අපේක්ෂාව ලෙස සඳහන් වේ.

හමුදා පාලනය මගින් සෙසු ලෝකයන් කලක් තිස්සේ වෙන්කරනු ලැබ හුදෙකලා රාජ්‍යයක් ලෙස පවතින බුරුමය සාහිත්‍ය උත්සවයක් ප්‍රථමවරට පවත්වන ලද්දේ 2013 වසරේදී ය. මෙය 'ඉරවඩි උලෙල' නමින් හැඳින්වේ.

ලේඛකයන්ට පමණක් සීමා නොවූ මෙය රටේ මාධ්‍යවේදීන්, නීතිඥයන්, රජයේ නොවන සංවිධානවල ක්‍රියාකාරකයන්, හික්ෂුන් හා ශිෂ්‍යයන් අතර ජනප්‍රිය වී ඇත.

බුරුමයේ විරුද්ධ පක්ෂ නායිකා අවුන් සාන් සුකි සමග එරට ඇමෙරිකානු තානාපති බිරිඳ ජේන් හේ සමග කළ කතාබහක ප්‍රථිඵලයක් ලෙස මෙම උලෙල ඇරඹී තිබේ. බුරුමයේ ලේඛකයන්ට ජාත්‍යන්තර ලේඛකයන්ගේ පොතපත ගැන දැනගැනීමට උලෙල මහඟු අවස්ථාවක් වී තිබේ.

බුරුමය ලෝකයට විවර කිරීම සඳහා විශාල පිරිවහලක් වී ඇති මෙම උලෙලේ අනාගතය අවිනිශ්චිතවන්නේ ඇමෙරිකානු තානාපතිවරයාගේ ධුර කාලය නිමවීමත් සමග උලෙල ද ස්වාභාවික ලෙස මිය යා හැකි බැවිනි.

ඡැංහයි සාහිත්‍ය උලෙල මාර්තු මාසයෙහි දෙසතියක් පුරා විනයේ ඡැංහයි නුවර දී පැවැත්වේ. ලොව පුරා ලේඛකයන් පනහකට වැඩි පිරිසක් 2013 දී පැවැත්වූ ඡැංහයි උලෙලට සහභාගි වූ අතර, 2003 වසරේ පටන් උලෙල අඛණ්ඩව පවත්වා ඇත.

පෙන් ජාත්‍යන්තර සංවිධානයේ ඇමෙරිකානු මධ්‍යස්ථානය විසින් සංවිධානය කෙරෙන පෙන් ජාත්‍යන්තර සාහිත්‍ය උලෙල හැඳින්වෙන්නේ Pen World Voices නමින්. ඉන්දියානු ලේඛක සල්මන් රුෂ්ඩි විසින් 2005 දී ආරම්භ කරන ලද මෙම උලෙල මේ දක්වා අඛණ්ඩව පවත්වා තිබේ.

සිඩ්නි පොත් උළෙල

සිඩ්නි ලේඛකයන්ගේ සාහිත්‍ය උළෙල (Sydney Writers Festival) වාර්ෂිකව ඕස්ට්‍රේලියාවේ හා ලොව පුරා ලේඛකයන් 400 ක් පමණ සහභාගි වන උත්කර්ෂවත් සිදුවීමකි.

මේ සියලු උත්සව අතරින් ජර්මානු සාහිත්‍ය උළෙලේ විශේෂත්වයක් දැකිය හැකිය. ඔක්තෝබර් මාසයේ දී පුරා දින දහයක් පැවැත්වෙන මෙම උළෙල පොත් ප්‍රදර්ශනය, අලෙවි කිරීම හා ඒ ආශ්‍රිත සැණකෙළිවලට වඩා වැදගත් අංග කිහිපයකින් සමන්විතය.

උළෙලෙහි ප්‍රමුඛ අංගයක් වන්නේ සමකාලීන ජගත් ගද්‍ය හා පද්‍ය සාහිත්‍යයේ වර්ධනයන් හඳුන්වා දීම සඳහා සංවිධානය කෙරෙන වැඩ සටහන්ය.

නව කෘතීන් (ඒවායෙහි මුල් බසින්) රැස්ව සිටින ශ්‍රාවක සමූහයා වෙත කියවනු ලැබේ. ඉන් පසු පරිවර්තකයෙක් එය ජර්මන් බසට පෙරළයි. ශ්‍රාවකයා හා ලේඛකයා අතර සංවාද හා සාකච්ඡා සඳහා අනතුරුව වේලාව ලැබේ.

ලොව නන්දෙසීන් පැමිණෙන කවියන්ගෙන් රැස් කරගනු ලබන පද්‍ය පන්ති 99 ක් ඒවායෙහි මුල් බසින් හා ජර්මන් බසින් පොතක් ලෙස එළිදැක්වේ.

උළෙලට සහභාගි වන සියලු ලේඛකයන්ගේ ජීවන තොරතුරු ඇතුළත් පොතක් මුද්‍රණය කොට එම ලේඛකයන් අතර බෙදා හැරෙයි.

බ්‍රිතාන්‍යය, ඉතාලිය, නෝර්වේ, ජර්මනිය යන රටවල ලේඛකයන් සිව් දෙනෙකුගෙන් හා තෝරාගනු ලබන තවත් ආගන්තුක රටක ලේඛකයකුගේ කෙටිකතාවක් ඇතුළත් කෙටිකතා පහක සංග්‍රහයක් මුල් බසින් හා ජර්මානු පරිවර්තනයෙන් ද ප්‍රකාශයට පත් කෙරේ.

බ්‍රසීලයේ පරාටි ජාත්‍යන්තර සාහිත්‍ය උත්සවය (Paraty International Festival of Literature) සෑම වසරකම ජූලි මාසයේ දී දින පහක් පුරා පැවැත්වෙන අතිශයින් සැණකෙළි සිරිගන්නා උළෙලකි. බ්‍රසීලයේ වෙසෙන ඉංග්‍රීසි ජාතික ලීස් කැල්බර් විසින් මෙය ආරම්භ කර ඇත. මෝස්තර නිරූපිකාවක වන ඇය බ්‍රසීලයේ ජනවාර්ගික සංයුතියට බෙහෙවින් ඇලුම් කරන්නියකි. එහෙයින්ම බ්‍රසීල සංස්කෘතික වර්ධනයට ඇය ලබා දෙන දායකත්වය මෙම උළෙලයි.

බ්‍රසීලයේ බර් ප්‍රකාශන සමාගමේ අධ්‍යක්ෂවරියක හා ප්‍රධාන සංස්කාරකවරිය වන ඇය වාණිජමය වාසි ගෙන එන

සාහිත්‍යමය වටිනාකමක් ද සහිත නව පිටපත් ප්‍රකාශනය සඳහා තෝරා ගැනීමට දක්ෂතාවක් දක්වන්නේ යැයි ප්‍රකට ය. සල්මන් රුෂ්ඩිගේ Midnight's Children, මයිකල් ඔන්ඩව්විගේ The English Patient (1992) මාගරට් ඇට්වුඩ්ගේ The Blind Assassin (2000) David Guterson ගේ Snow Falling on Cedars (1994) බ්ලුම්ස්බරි සමාගම විසින් ප්‍රකාශිත ඇගේ තේරීම් කිහිපයකි. බ්‍රසීලයේ සංස්කෘතික දියුණුව උදෙසා ලිස් කැල්ඩර්ගෙන් ලද දායකත්වය වෙනුවෙන් බ්‍රසීල රජය විසින් ඇයට එහි පුරවැසියෙකුට පිදෙන ඉහළම සම්මානය වන පිරිනමා ඇත.

ලෝක පූජිත ලේඛකයන් හා කවියන් රැසකගේ නිජබිම වූ රුසියාවේ ද සැප්තැම්බර් මාසයේ දී යෝධ පොත් උලෙළක් පැවැත්වේ. මොස්කව් ජාත්‍යන්තර පොත් උලෙළ ආරම්භවූයේ 1977 දීය. රටවල් 45 ක පනපොත ප්‍රදර්ශනයට හා අලෙවියට තැබෙන මෙම උලෙළ මොස්කව් නුවර රුසියානු ප්‍රදර්ශන මන්දිරයේ දී පැවැවේ. ප්‍රකට හා ජනප්‍රිය රුසියානු ලේඛකයන් උලෙළට පැමිණෙන ජනයා

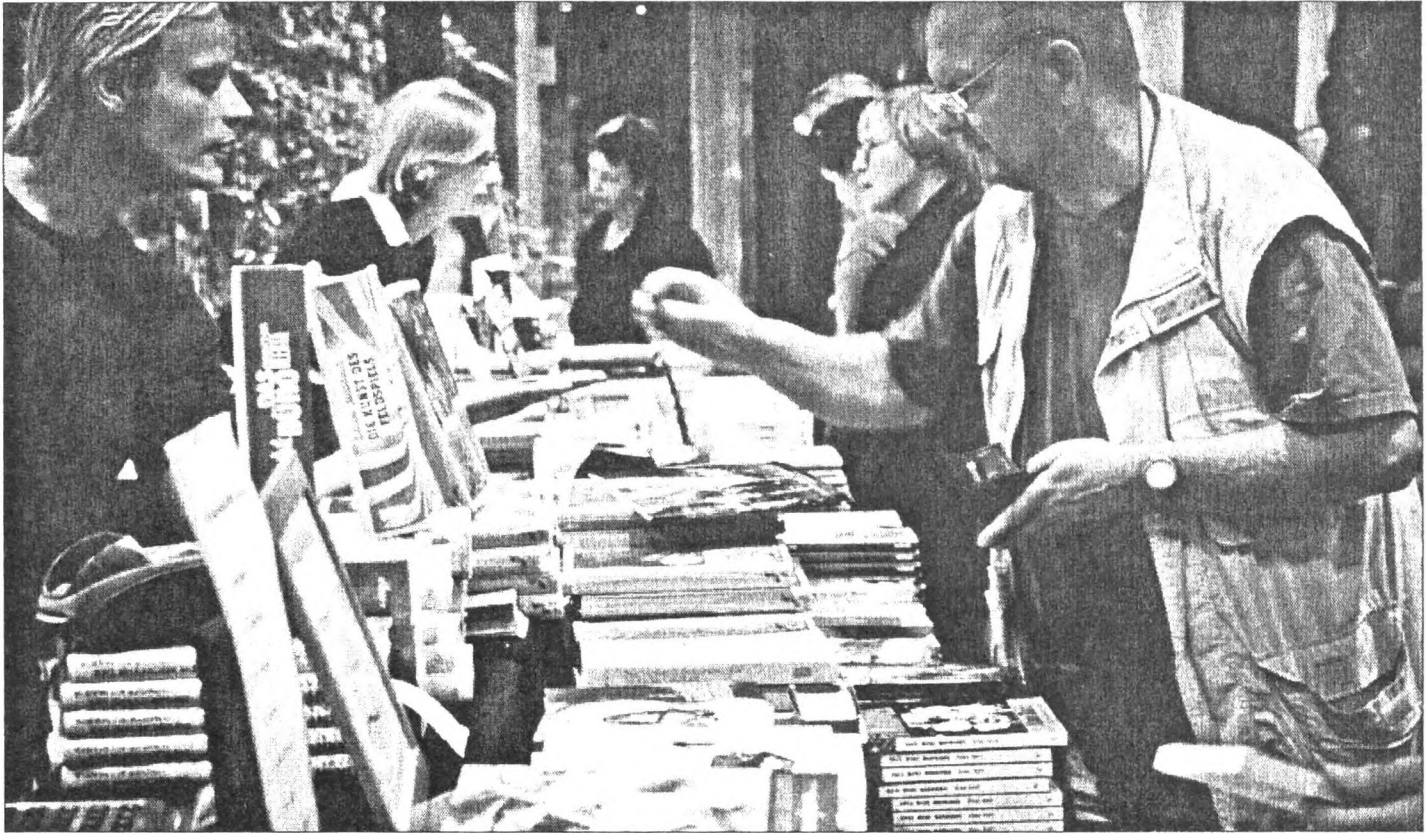
අතර ගැවසෙමින් ඔවුන් සමග කතාබහ කිරීම උලෙළේ විශේෂ ලක්ෂණයකි. ඒ හැරුණු විට, වැඩ මුළු, වටමේස සාකච්ඡා, කතුවරුන් විසින් ඔවුන්ගේ පොත් කියවීම, කතුවරුන් සමග පැවැත්වෙන සම්මුඛ සාකච්ඡා, වැනි පොත් උලෙළක සාමාන්‍යයෙන් දක්නට ලැබෙන විවිධ ඉසව්වලින් සමන්විත උත්සවය සතියක් පමණ පැවැත්වේ.

දේශපාලන හේතූන් නිසා රුසියාවෙන් බැහැරව විදේශයන්හි ජීවත්වන ලේඛකයන් වාර්ෂිකව රැස්වන ස්ලාවෝ රුසියානු සාහිත්‍ය උලෙළ මෙවර පැවැත්වූණේ ලන්ඩනයේ මේ ෆෙයා රංගශාලාවේදීය. ස්විස්ටර්ලන්තයේ ජීවත්වන නූතන රුසියානු ලේඛකයකු වන මික්හේල් ශිෂ්කින්ගේ කතාවකින් උලෙළ ඇරඹිණි.

වාර්ෂික ලන්ඩන් පොත් උලෙළේම අංගයක් ලෙස පැවැත්වෙන “රුසියාව කියවන්න” (Read Russia) පොත් උලෙළ සැබැවින්ම සම්මාන උලෙළකි. මෙහි දී රුසියානු බසින් ඉංගිරිසි බසට පරිවර්තන කරන ලද ප්‍රශස්ත කෘතීන් සඳහා ත්‍යාග

ඉරවඩි පොත් උලෙළ ආරම්භ කරමින් බුරුමයේ විරුද්ධ පක්ෂ නායකා අවුසාන් සුකි

ජර්මනියේ ෆ්‍රැන්ක්ෆර්ට් හි පැවැති පොත් ප්‍රදර්ශනයක්

පිරිනැමීම ද, නව පරිවර්තන දොරටු වැඩීම ද සිදු කෙරේ.

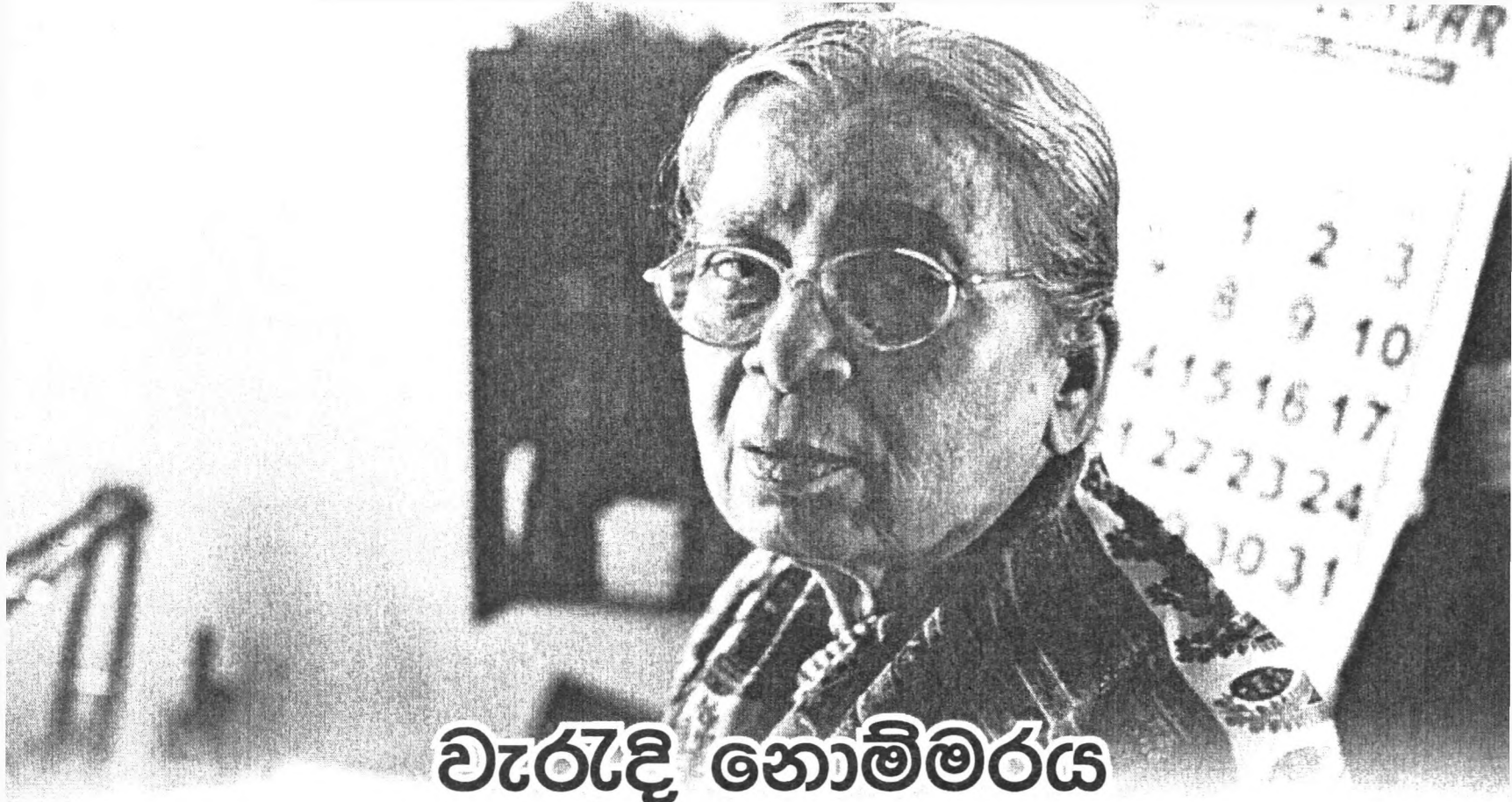
මේ හැරුණු විට ජාත්‍යන්තර පොත් උලෙළ ලෙස පොත් ප්‍රකාශන සංගම්වල දායකත්වයෙන් පැවැත්වෙන පොත් උලෙළ රැසකි. ටෝකියෝ (ජපානය) සාම් පාම්ලෝ (බ්‍රසීලය) බෙයිජිං (චීනය) මොස්කව් (රුසියාව) ඔස්ලෝ (නෝර්වේ) නයිරෝබි (කෙන්යා) ගොට්බර්ග් (ස්වීඩනය) ෆ්‍රැන්ක්ෆර්ට් (ජර්මනිය) බෙල්ග්‍රේඩ් (සර්බියාව) යුක්රේන් (යුක්රේනය) හා කොළඹ, මෙම පොත් උලෙළ පැවැත්වේ.

මෙම ලිපියට ඇතුළත් නොවූ තවත් පොත් උලෙළ රැසක් තිබෙන්නට පුළුවන. අරමුණ වූයේ පොතපත පිළිබඳව ලොව පුරා වෙසෙන ශිෂ්ට සම්පන්න ජනයා දක්වන උනන්දුව හා උද්යෝගය පිළිබඳ ඔබට යම් අවබෝධයක් ලබා දීමය.

තාක්ෂණ දියුණුවත් සමඟ ඉදිරියට දිවෙන විද්‍යුත් සන්නිවේදනය හා පරිගණකයේ

ශක්‍යතා වර්ධනය මගින් මිනිසා හා ඔහුගේ චින්තනය වෙත කළ හැකි බලපෑම කොතරම් වුව ද, මුද්‍රිත පොතක, පුවත්පතක පැවැත්මට තවත් බොහෝ කලක් යනතුරු ඒවා තර්ජන නොවනු ඇත.

මුද්‍රණයෙන් පිටවන අලුත් පොතක් පිටුවෙන් පිටුව පෙරළන විට, ඔබ සොයන පොතක ඉපැරැණි මුද්‍රණයක් ඔබ අතට පත් වූ විට, ඔබ විඳින ආත්ලාදය ඔබ ශිෂ්ට ලෝකයේ පුරවැසියෙකු යැයි හඳුනාගත හැකි ලකුණකි. සංයුක්ත තැටියකින්, පරිගණක තිරය මත ඉහළට පහළට දිවෙන පොතක අන්තර්ගතය කියවීමට ඇති හැකියාවෙන්, ඔබ ද නව තාක්ෂණ ලෝකයේ පුරවැසියෙකු යැයි හඳුන්වා ගත හැකි වුව ද, මෙම අත්දැකීම් දෙක අතර වෙනස ඔබ අත්විඳ තිබෙන්නට පුළුවන. පුස්තකයක් උත්සවයකට නිමිත්තක් වී ඇත්තේ එහෙයින් මය.

වැරදි නොමිමරය

පරිවර්තන කෙටිකතාව

මහාශ්වේතා දේවී

බෙංගාලි බසින් සාහිත්‍යකරණයේ යෙදෙන මහාශ්වේතා දේවී (බෙංගාලි බසින් මොහාශ්වේතා දේවී) වර්තමාන භාරතයේ සුප්‍රසිද්ධ ලේඛිකාවකි. ඇය තමාගේ පෞද්ගලික ජීවිතයත්, නිර්මාණ ජීවිතයත්, භාරතයේ 'ජන්ජානීන්' හෙවත් 'ආදීවාසීන්' වෙනුවෙන් කැප කළ තැනැත්තියකි. මේ ගැන ඇය මෙසේ පවසයි.

“බොහෝ කාලයක පටන් මගේ ඇතුළාන්තයේ
ලුර-ලුරා නගිමින් පවතින ගින්නක් වැනි 'ජන්ජානීන්'
හෙවත් 'ආදීවාසී' සමාජයේ පවතින දුක්
කම්කටොලු සියල්ල අවසන් වන්නේ මගේ චිතකයේ
ගිනිදලු නැගී නිවී යාමත් සමගය.”

ශමීක් බන්ධෝපාධ්‍යාය පවසන ආකාරයට මහාශ්වේතා දේවී තම ප්‍රබන්ධ කතා සාහිත්‍යයෙන් (කෙටිකතා සහ නවකතා) අතීතය සහ අනාගතය යා කරන යථාර්ථවාදී මාර්ගයක් ඉගී කරයි. මෙය ඇයගේ නිර්මාණ සාහිත්‍යයෙහි ඇති විශේෂත්වයකි.

'රෝගේ නම්බර්' (වැරදි නොමිමරය) කෙටිකතාවේ දක්නට ලැබෙන්නේ නාගරික මධ්‍යම පන්තිය තුළ, තිබෙන්නා වූ 'නොහැකියාව සහ බිය' නිරූපනය කිරීමයි. හැත්තෑව දශකයේදී මහාශ්වේතා දේවී තම නිර්මාණ වෙනත් තලයකට යොමු කරන්නට උත්සාහ ගත් බව බොහෝ දෙනාගේ අදහසයි. ආදීවාසීන් මර්දනය කොට තබා ගැනීම සඳහා උපයෝගී කර ගනු ලැබූ සමාජ සම්මුති, තමන්ට හැකියාවක් නැත යන චින්තනය සහ බිය යනාදිය නාගරික මධ්‍යම පාන්තික සමාජයටත් එක සේ ම වලංගු වී ඇති බව ඇය පෙන්වා දෙයි. 1972 දී ඇය විසින් විරචිත 'රෝගේ නම්බර්' (වැරදි නොමිමරය) කෙටිකතාවේදී මේ 'බිය' පිළිබඳ විත්‍රය මැනවින් නිරූපණය කිරීමට ඇය සමත් වී ඇත.

ඉන්දියානු සාහිත්‍ය ඇකඩමි සම්මානය සහ තවත් බොහෝ සාහිත්‍ය සම්මානවලින් පිදුම් ලද මහාශ්වේතා දේවී විසින් විරචිත නවකතා, කෙටිකතා, නාට්‍ය යනාදී නිර්මාණ වෙනත් ප්‍රධාන භාරතීය භාෂාවන්ට පරිවර්තනය වී ඇති අතර, මෙම කෙටිකතාව සිංහල බසට පරිවර්තනය වන්නේ ප්‍රථම වරටය.

භාවිත ශබ්ද සංකේත

මී (aw) උච්චාරණය = වෝ

වේලාව රාත්‍රී එකය. තීර්ථ මහත්තයාගේ නින්ද කැඩී ගියේය. දුරකථනය නාද වෙමින් තිබිණි. ඒ මැද දුරකථනය නාද වෙද්දී මේ තරම් බියක් ඇති වන්නේ ඇයි?

“හෙලෝ, මේ කතා කරන්නේ ඉස්පිරිතාලෙන්. ඔය ගොල්ලන්ගේ ලෙඩා මේ දැන් අභාවප්‍රාප්ත වුණා. හෙලෝ...”

“අපේ ලෙඩා! අපේ ලෙඩෙක් ඉස්පිරිතාලේ නං නෑ.”

“ඔබගේ දුරකථන අංකය?”

“වැරදි නොමිමරයක්! කරුණාකරල දුරකථනය තියන්න.”

මේ මිනිස්සු වැරදි නොමිමරවලට කතා කරන්නේ ඇයි? තීර්ථ මහත්තයා රිසිවරය ඔසවා පසෙකින් තැබුවේය. බයක් දැනෙනවා, හරිම බයක් දැනෙනවා.

හදිසියේම ෆෝන් එක වැදෙන්නේ ඇයි? මෙව්වර වැරදි නොමිමර එන්නෙ කොහොමද? සවිතා ඇසුවාය. දින ගණනාවක සිටම සවිතාටත්, තීර්ථ මහත්තයාටත් බොහෝ රැ බෝ වනතුරු ම නින්ද ළඟා වූයේ නැත.

හරියටම රාත්‍රී දොළහම තීර්ථ මහත්තයා නිදි පෙත්තක් ගනිවී. ඉන් පසු ඇහැ පියා ගන්නා ඔහු ඇඳේ හාන්සි වෙයි. සිතෙහි පවත්නා සියලු කම්කටුලු සිතෙන් ඉවත් කර දමන්නට උත්සාහ දරයි.

එහෙත්, එය සාර්ථක කර ගැනීමට ඔහු අසමත් විය. ලක්ෂ වාරයක් උත්සාහ කළ ද, සිතෙහි පවත්නා කරදර ඉවත් කර දැමීමට තීර්ථ මහත්තයා සමත් වූයේ නැත. ඔහුගේ උඩු සිතෙහි සහ යටි සිතෙහි සිතුවිලි, සිතෙහි ඉහළ ස්තරයේ ඇති සිතුවිලි, සිතෙහි ගැඹුරේ ම පිහිටි සිතුවිලි ආදී සෑම එකකම මැද්දෙන් තනි කෙළින් ඉහළ නැගුණු බිත්තියක් මතු වෙයි. ඒ බිත්ති මත දැන්වීම් අලවා තිබෙනු දක්නට ලැබෙයි.

දීපංකර්ගේ ඡායාරූප, මනාව පිරු කොණ්ඩය, අහිංසක මුහුණ, මැටිරිකියුලේගන් විභාගය සමත් දීපංකර්, උපාධිධාරී දීපංකර්, කඩවසම් සිහින් සිරුර, හැඟීමබර සහ සන්සුන් මුහුණ.

දීපංකර්! තීර්ථ මහත්තයාගේ එක ම පුත්‍රයා විය. දරුවෝ, දරුවෝ! මිනිස්සු දරුවන් බලාපොරොත්තු වෙන්නේ ඇයි? දරුවන්ට ආදරය කරන්නෙ ඇයි? තීර්ථ මහත්තයා දිනපතා ම මේ ප්‍රශ්න තමාගෙන් ම අසා ගනියි.

නැවත නින්ද පැමිණියේය; එය ගැඹුරු, එහෙත්, නොසන්සුන් බවේ සහ බියෙහි ගිලුණු නින්දක් විය. සවිතා තව ම නින්දට නොපිවිසුණා විය හැකිය. ඒ නිසා ඇය නැවත විමසන්නට වූවාය.

“කාගෙන් ද කෝල් එක?”

“වැරදි නොමිමරයක්.”

“කාගෙන්ද ආවේ?”

“ඉස්පිරිතාලෙන්.”

“ඉස්පිරිතාලෙන්! මේ අහන්න මහත්තයෝ, ඒක අපිටම ආපු කෝල් එකක් වෙන්න බැරිද හැබැරි?”

පිස්සු කතා කරන්න එපා. ඔයා හොඳටම දන්නව දීපංකර් නීරේන් ළඟයි ඉන්නෙ කියල. එහෙ ඉදං එයා නීරේන්ව දිල්ලියට ඇතුල් කරන්න උත්සාහ කරනව. මේ ඔක්කොම දැනගෙන පිස්සු කතා කරන්නෙ මොකද?”

“නීරේන් එක්ක හිටිය වුණත් දීපංකර් අපිට ලියුම් ලියන්නෙ නැත්තෙ මොකද? නීරේන් අපිට ලියුමක් ලියන්නෙ නැත්තෙ මොකද? ඔයා හිතනවද මං අඩයි කියල. නීරේන් ළඟට දුවගෙන යයි කියල?”

“සවිතා කලබල වෙන්න එපා.”

“මම හිතන්නෙ දීපංකර් නීරේන් ළඟ නැතුව ඇති කියලයි. නීරේන් හිතාමතාම අපට මොකුත් දන්නන්නෙ නෑ නේද?”

“ඇති, ඇති නවත්ත ගන්න. අඩන්න එපා. ඔක්කොම හරි යාවි. ඔයා දන්නවනෙ දීපංකර්ට පැනල යන්න කිසිම හේතුවක් තිබුණෙ නැහැ.”

“ඉතිං, එහෙනං එයා එන්නේ නැත්තෙ ඇයි?”

“සවිතා, අසනීපෙන් ඉඳල ඉඳල ඔයාගෙ මොළෙක් නරක් වෙලා. මේ කාලෙ බොහොම නරකයි. අපේ පළාතක් දැන් ඒ තරං හොඳ පළාතක් නෙමෙයි. ඒ හින්දයි එයා එන්නෙ නැත්තෙ.”

4යි 7 නොම්මරේට කතා කරනව. වැරදි නොම්මරයක්! ලෙඩා අයිතිකාරයාගෙ මානසික තත්ත්වෙ කොහොමට හිටිවි ද?

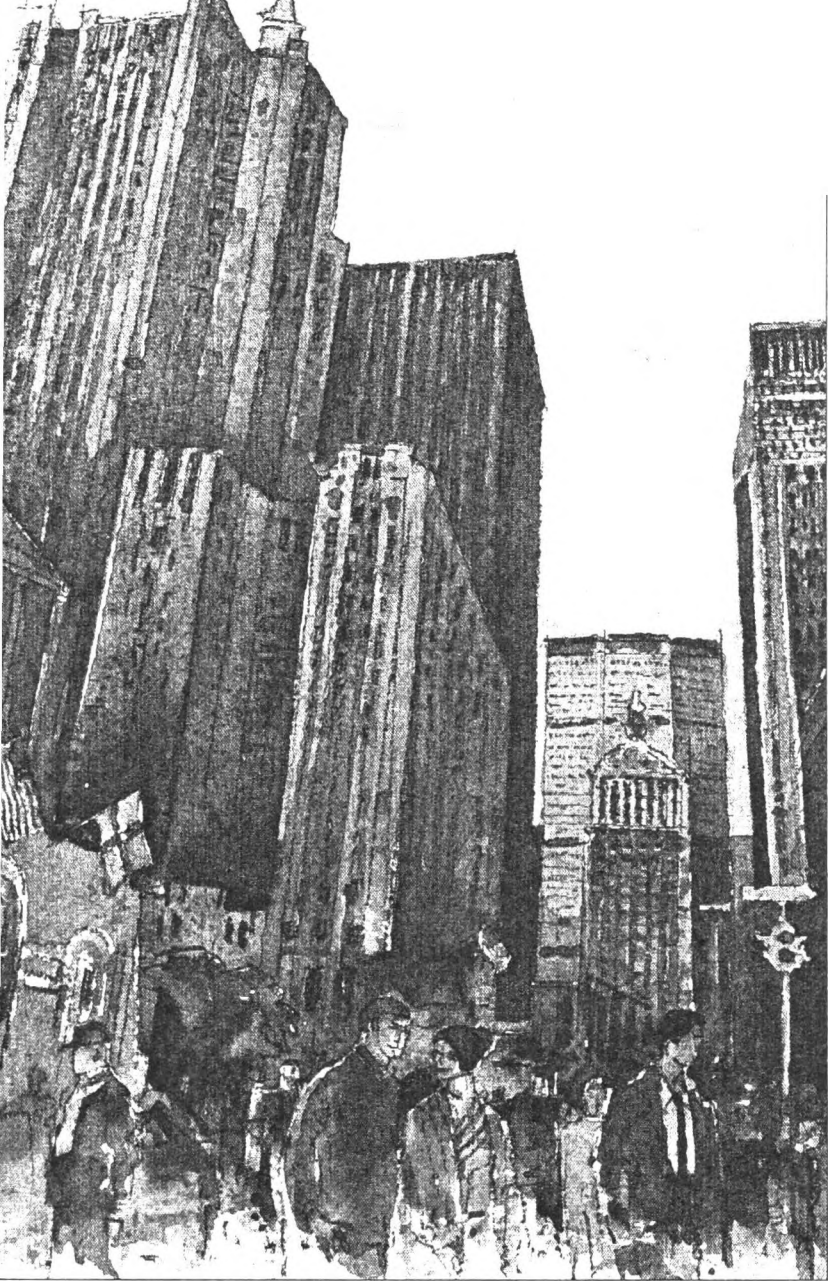
එසේත් නැත්නම්, සමහර විට එවැනි තත්ත්වයක් ඇති නොවුවාම විය හැකිය. වර්තමානයේ සිටින්නන්ට හැඟෙන කාරණයක් නම්, සියලු දෙනාම ‘මහා භාරතයේ’ එන කුරුක්ෂේත්‍ර යුද්ධ භූමියේ සිටින අර්ජුන් නම් පාණ්ඩව කුමාරයා සේය යන්නය. ඔහු මරණය දෙස බලන්නේ අතිශය විරාගී ලෙසය. විටෙක මළමිනී රෝහලේ ඇඳන් මතම විසිරී පවතියි. වියදම් කිරීමෙන් ගැලවීම සඳහා ඒ අයගේ නැදෑයෝ වහාම එතැනින් ඉවතට ලිස්සා යති. ඒ අය කිසි දා ආපසු එන්නේ නැත. එසේත් නැතහොත්, සමහර විට එම මළමිනී වායුසමනය කරන

නීර්ථ මහත්තයාට බියක් දැනෙන්නට විය. මේ ආකාරයට කිසිදු හේතුවක් නොමැතිවම ඔහුට බිය දැනෙයි. ඔහුට දැනෙන්නේ, ඔහු ජීවත්වන කොල්කාතා නගරය හා බටහිර බෙංගාලය සැබෑ ඒවා නොවන බවයි. මේ කොල්කාතා නගරය හා බටහිර බෙංගාලය වෙනත් කොල්කාතාවක්, බටහිර බෙංගාලයක් විය යුතුය. බැලූ බැල්මට නම් පෙනී යන්නේ එම කොල්කාතා නගරය සේමය. විශාල පිරිටිනිය, පිපිරුව, හවානිපුර්, ජලිපුර්, චඩ්කඩාංගා වංගුව ආදී තැන් ද එසේමය. සෑම ඇසල මාසයකම දක්නට ලැබෙන මෝටර් රථ මේලාව, බස් මාසයේ දී ගඟේ කාලී තොටුපලට එකතු වෙන ජනකාය, දෙසැම්බර් මාසයේ නත්තල් දින ආලෝක සැරසිලි.

සවිතා සෙමින්-සෙමින්, ඉකිගසමින් හඬන්නට පටන් ගනියි. ඇය හඬමින් සිටිද්දීම ඇගේ දෑස්වලට නින්ද පැමිණෙයි. නීර්ථ මහත්තයා වෙතට නින්ද ඒම ප්‍රමාදය. මේ රටට මොනව වෙලා ද! හොඳයි කවුරු හරි ලෙඩෙක් මැරුණොත්, 2යි 3, දුරකථන හුවමාරුවේ නොම්මරේ දුන්නම, ඕගොල්ලො

ලද මිනී කාමරයේ දමා තිබෙයි. ඒවා දකින්නටවත් කිසිවකු එන්නේ නැත.

නීර්ථ මහත්තයාට බියක් දැනෙන්නට විය. මේ ආකාරයට කිසිදු හේතුවක් නොමැතිවම ඔහුට බිය දැනෙයි. ඔහුට දැනෙන්නේ, ඔහු ජීවත්වන කොල්කතා

නගරය හා බටහිර බෙංගාලය සැබෑ ඒවා නොවන බවය. මේ කොල්කාතා නගරය හා බටහිර බෙංගාලය වෙනත් කොල්කාතාවක්, බටහිර බෙංගාලයක් විය යුතුය. බැලූ බැල්මට නම් පෙනී යන්නේ එම කොල්කාතා නගරය සේමය. විශාල පිට්ටනිය, පිළිරුව, හවානිපුර්, ජලිපුර්, වඩිකඩාංගා වංගුව ආදී තැන් ද එසේමය. සෑම ඇසළ මාසයකම දක්නට ලැබෙන මෝටර් රථ මේලාව, බක් මාසයේ දී ගඟේ කාලී තොටුපළට එකතු වෙන ජනකාය, දෙසැම්බර් මාසයේ නත්තල් දින ආලෝක සැරසිලි.

නැත. මේ එම නගරය නොවේ. මෙය වැරදි නගරයකි. Wrong city. වැරදි දුම්රියක නැඟී වැරදි නගරයකට තීර්ථ මහත්තයා පැමිණ ඇත.

සවිතාට කී සියල්ල අමතක කළ තීර්ථ මහත්තයා සිතන්නට පටන් ගත්තේය. දීපංකර් ලියුම් ලියන්නෙ නැත්තේ ඇයි? නිරේන්, දීපංකර්ගෙ කිසිම තොරතුරක් දෙන්නැත්තේ ඇයි?

ඇයි, ඇයි මිනිස්සු දරුවෝ බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ? ඇයි, පුතාලට ආදරේ කරන්නෙ, දුවලට ආදරේ කරන්නෙ? මරණයට පත් වූ පසු චිතකයට ගිනි දල්වන නිසාද? Wrong number. තම ජීවිත කාලය අවසන් වන තෙක්ම තීර්ථ මහත්තයාට දරුවන් ඇවැසිය. ඔයා මගේ අසලින් ඉන්න. ඔයා මගේ ළඟින් ඉන්න. මගේ ක්‍රියාපටිපාටිය අනුගමනය කරන්න. මගේ ගින්න අරගන්න. මගේ වාසනාව අරගන්න. මා සමඟ ඒකාන්තික වීමට ඉගෙනගන්න.

වැරදි බලාපොරොත්තුවක්. Wrong hope.

දැනෙන විදියට මේ නගරෙ දුරකතන හුවමාරුවොළක් තියෙනව. මේ නගරෙ ඒක කොහේ ද තියෙන්නෙ? එහි සිටිමින් කවුරුන් ද තීර්ථ මහත්තයාට කියන්නෙ wrong number! wrong city! wrong hope! කියල?

ඔහු කවරෙක් ද? ඒ අදෘශ්‍යමාන දුරකථන ක්‍රියාකරවන්නා කොහේ සිටින්නෙක් ද? ඔහු නොපෙනෙන්නේ ඇයි?

මෙසේ සිතමින් සිටින තීර්ථ මහත්තයා ගලක් වතුරට වැටෙන්නා සේ එක්වරම නින්දෙහි කිමිදී යයි. දහවල සිට රාත්‍රිය දක්වාත්, සඳුදා සිට ඉරිදා දක්වාත්, උදෑසන සිට සවස් කාලය දක්වාත් සියල්ල ගෙවී යන්නේ මේ ආකාරයටය. තීර්ථ මහත්තයා රාත්‍රියට බියය. නින්දේදී ඔහුට කෙළවරක් දක්නට නොමැති බිත්ති ජේළි දක්නට ලැබෙයි.

බිත්ති මත දීපංකර්ගේ මුහුණ දක්නට ලැබෙයි. තීර්ථ මහත්තයා නින්දේදීත්

කල්පනා කරයි.... එතකොට එහෙනං එයා මනෝ ළඟට යයි ද? මනෝ වෛද්‍යවරයකු වන මනෝ ඔහුගේ හිතවතෙකි. නිශ්චිත වශයෙන්ම තීර්ථ මහත්තයා අසනීපයෙන් පසුවෙයි.

“මොකුත් අසනීපයක් තියෙනව ද තීර්ථ?” මනෝ තම අදහස එළි දැක්වූයේ තීර්ථ මහත්තයාගේ වියළි ගිය මුහුණ, බියමුසු බැල්ම සහ වරින් වර නළලේ දහඩිය පිස දැමීමට කරන උත්සාහය ආදී ඔහුගේ හැසිරීම් ඉලක්ක කර ගනිමිනි.

“අසනීපයක්?”

“ස්නායු හා සම්බන්ධ අසනීපයක්.”

“මගේ ස්නායු නං හොදටම හොදයි මනෝ.”

“තීර්ථ හිතන දේවල් අමුතුයි.”

“අමුතුයි?”

“ඔහේ කියපු දේවල් දැන් අහල බලන්නකො.” මනෝ පටිගත කිරීමේ යන්ත්‍රය ක්‍රියාත්මක කරයි. මනෝ තමන්ගේ රෝගීන් සමඟ කරන කතාබහ පටිගත කර ගනියි. ඉන් පසු ඒවා විශ්ලේෂණය කරයි. උපදෙස් ලබා දෙයි. තීර්ථ මහත්තයා පටිගත කිරීමේ යන්ත්‍රය දකිත්ම හිතෙන් ගණන් සාදන්නට පටන් ගත්තේය. එක්වරම ඔහුට අසන්නට ලැබුණේ බොහෝ වෙහෙසට පත් වූ මධ්‍යම ස්වරයකින් කතා කරන කටහඬකි.

“මට හිතෙන්නෙ, ගෙදර මගේ නෙවෙයි කියලයි. දොරට තට්ටු කළාම කවුරුවත් දොර අරින්න එන එකක් නැහැ. මොකද, මං වැරදි ලිපිනයකටයි ගිහින් තියෙන්නෙ. පාරෙ යන කොට මට හිතෙන්නේ මේ ජේන කොල්කාතාව, කොල්කාතාව නෙමෙයි කියලයි.

මේක කොල්කාතා නගරය නෙමෙයි. නගරෙ තියෙන ඔක්කොම ගෙවල්-දොරවල්, මහ පිට්ටනිය, ස්මාරකය, මේ ඔක්කොම වෙනත් නගරෙකට බාර දීල කොල්කාතා නගරෙ පැනල ගිහිං. මට හිතෙන විදියට it's wrong city. උත්සාහ කරන්න අවශ්‍ය නෑ. මේක කොල්කාතාව කියල පෙන්න්න. මං දවසක් කේවිඩා තල්ලා පළාතට ගියා. බිත්තිවල ලියල තිබුණු දේවල් කියවල මං තේරුං ගත්ත, මං ආවේ වැරදි තැනකට කියල. මං එහි හිතයක් දැක්කා...”

මනෝ යන්ත්‍රය නවතා දැමුවේය. තීර්ථ මහත්තයා දෙස බැලුවේය.

“මොකක්ද දැක්ක හිතෙ තීර්ථ?”

“ඒක නං කියන්න පුළුවන්කමක් නෑ.”

“මොකක්ද දැක්ක හිතෙ?”

“මගේ අහන්න එපා මනෝ, මගෙන් අහන්න එපා. ඒ හිතෙ මං හැම වෙලාවෙම දකිනව.”

“ඒ හින්දම තමයි මට දැනගන්න ඕනෙ.”

“නෑ මනෝ.”

“ඔහේ අසනි පෙන් ඉන්නෙ. බොහෝම ස්වාභාවිකයි, ඔහේ අසනිප විම ස්වාභාවිකයි....”

“ඇයි? මං අසනිප වෙන එක ස්වාභාවික වෙන්නෙ කොහොමද?”

“ඔහේගෙ දරුවා...”

“මගේ දරුවා... ඇයි?”

“ගෙදර නෑනෙ.”

“මනෝ මං දන්නෙනෑ ඔහේට කවිද කිව්වෙ කියල. මගේ දරුවා දිපංකර් ඉන්නෙ එයාගෙ ඇති සිහිදමෙකක් ළග. ලබිනලා

නගරෙ. එහේ ඉඳං දිල්ලියට යාවි ඉගෙන ගන්න.”

“ඕ... දෙයියනේ?” මනෝ වධයට සහ දුකට පත් වූ විලාසයකින් කතා කරයි. ඔහුගේ පපුවෙන් පිට වී ආ දිගු සුසුම් එළියට එනු දක්නට ලැබෙයි. තීර්ථට කුමක් වුණා දැයි ඔහුට තේරුම් ගත නොහැකි වී ඇත. මනෝගේ මිතුරන් අතරින් හැමටම වඩා සන්සුන් මනසක් ඇති මෙන්ම, ‘හොඳම කොල්ලා’ වූයේ තීර්ථය. මනෝ කඩදාසියක් රැගෙන ඒ මත බෙහෙත් ද්‍රව්‍යයක නමයි ලියයි. නැවත එය ඉරා වීසි කර දමයි. බෙහෙත් සහිත කුඩා කුප්පියක් තීර්ථට දෙයි.

“මේවා රැට ගන්න තීර්ථ, නින්ද යාවි.”

“හැබැට, හොඳයි කෝ දෙන්න.”

තීර්ථ මහත්තයා බෙහෙත් කුප්පිය රැගෙන පිටතට යයි. මනෝ දොර ළඟට යනතෙක් ඔහුත් සමග යයි.

“බොස් ආවෙ නැද්ද ඔහේ ළඟට ආයෙත්?”

“නෑ. ඇයි ඇහුවෙ?”

“මං කිව්ව එයාට එන්න එපා කියල.”

ඔහේ හිතනවද, එයා ආවොත් මං එයාට ගේ ඇතුළට රිංගන්න ඉඩ දෙයි කියල? කිසි වැඩක් නැතුව ඇවිත් සවිතත් එක්ක වැඩකට නැති දේවල් කියවනව.”

තීර්ථ මහත්තයා පිටතට පැමිණියේය. මේ වේලාව හැන්දෑ වී ගෙන යනව ද, එහෙම නැත්තං උදේ වේගෙන එනවද? මිනිස්සු පේළි මහපාරේ ගමන් කරමින් සිටිති.

“මෙහෙ පාරවල් හිටපු ගමන් පාච්චෙලා යනවද?”

“මිනිසුන් රහිත මාවත.. වලාකුළෙන් බර අන්ධකාරය, කුණාටු-වර්ෂා... ජය්සිංහ් පිහියේ මුවහත තබයි. ...” රවීන්ද්‍රනාත් ධකුර්ගේ පොතක ඇති මේ වර්ණනයට තීර්ථ මහත්තයා ඉතාමත් ප්‍රිය කරයි.

දීපංකර්ගේ පොතක තිබුණු පාඩමකි, ‘රාජර්ෂි’.

තමන්ගේ ඇස්වලින් නොකඩවා කඳුළු ගලා යනු තීර්ථ මහත්තයාට දැනිණි.

වර්තමානයේ දරුවෝ අතිශය කුරු වී සිටිති. ඇත්තෙන්ම, ඔවුහු අතිශය කුරු වී සිටිති. දෙමාපියන් ඝාතනය කිරීමට පවා ඔවුහු පෙලඹෙති. තීර්ථ මහත්තයා බෙහෙත් කුප්පිය ඉතා ආයාසයෙන් අතෙහි රඳවා ගෙන ඉදිරියට ඇදුණේ හරියටම පිටිකුරු ඔලිම්පික් ගිනිසිඵව ගෙන යන්නා සේය.

ලිහිල් වී ගොස් ඇත්තේ ඇගේ මුහුණ මත තැනින් තැනින් එල්ලෙමින් තිබෙයි. ඇය දුටු තීර්ථ මහත්තයා තේරුම් ගත්තේ මේ නම් වෙනත් කිසිවකු නොව අටළොස් පුරාණ ග්‍රන්ථ මාලාවට අයත් පුරණ ග්‍රන්ථයක එන වර්තයක් බවයි.

දුරබැහැර හීෂණ පළාතක මරු කතරක, දුරබැහැර සොහොන් බිමක

මෙය නොවෙයි නුඹට හිමි තැන. යනු පර්වත ශිඛරයකට දුෂ්කර කතරක, තුෂර දියෙන් වැසුණු.

යනු පාප රාජ්‍යය අතහැර. සගයෙකි නුඹගේ සැමියා පුත්‍රඝාතක අරාතීගේ. යනු පුත්‍රශෝකාකූර්....

මේ රාත්‍රියේත් තීර්ථ මහත්තයා නැවතත් පරණ සිහිනයම දුටුවේය. වෝරංගී හි පාර දෙපසම ලක්ෂ ගණන් මිනිස්සු හිටගෙන සිටිති. ඔවුන් සියල්ලෝ ම ගලෙන් නෙළු පිළිරු සේ නිශ්චලය. පාර දෙපස ම විශාල සුදු පැහැති නියොන් විදුලි බුබුළු රාශියක් දැල්වෙමින් තිබෙයි. පාරේ මැද විශාල ලේ පදාසයක් පැතිරී ඇත.

මේ රාත්‍රියේත් තීර්ථ මහත්තයා නැවතත් පරණ සිහිනයම දුටුවේය. වෝරංගී හි පාර දෙපසම ලක්ෂ ගණන් මිනිස්සු හිටගෙන සිටිති. ඔවුන් සියල්ලෝ ම ගලෙන් නෙළු පිළිරු සේ නිශ්චලය. පාර දෙපස ම විශාල සුදු පැහැති නියොන් විදුලි බුබුළු රාශියක් දැල්වෙමින් තිබෙයි. පාරේ මැද විශාල ලේ පදාසයක් පැතිරී ඇත. එහි සිටගෙන සිටින වැඩිහිටි කාන්තාවක් අත්වලින් පපුවට ගසා ගනිමින් වැලපෙමින් සිටියි. ප්‍රවීර්! ප්‍රවීර්! ප්‍රවීර්! කියමින් විලාප දෙයි. ඇගේ දිගු කෙස්වැටිය

කාන්තාවකගේ විලාපයෙන් අහසෙහි පපුව පැළී යයි. මේක තමයි. වෙලාව... වහන්ත. තිරය. සිනුව ගහන්ත. කවිද මේව කියල කැගහන්ත. කවිද කිව්වේ මේක මහිෂ්මතීපුරය නෙමෙයි කියල. යනව යන්න මෙනෙන්න.

ඒ මොහොතෙහි තීර්ථ මහත්තයාට කියන්නට ඇවැසි වී තිබුණේ 'She is in the wrong city' යන්නයි. එහෙත්, ඒ මොහොතේදීම සිනුව නාද වන්නට විය... ට්‍රි... ට්‍රි... ට්‍රි... ට්‍රි...

සිනුව නාද වෙයි. දුරකථනය නාද වෙයි. තීර්ථ ඇඳෙන් නැඟී සිට හිඳ ගත්තේය. මිනිස්සු දුරකථනයක් තබා ගන්නේ ඇයි? බිල් ගෙවන විට දිව එළියට පනියි. එමෙන්ම, හුස්ම ඉහළට, ඉහළට, ඉහළටම ඇදී ගොස් එහිම රැඳී සිටියි.

තීර්ථ මහත්තයා රිසිවරය එසෙව්වේය.

"Four, Seven... nine?"

හරියටම මේ අංකය තීර්ථ මහත්තයා ඉදිරියෙහි වූ දුරකථනය මත ලියා ඇත.

"No..." තීර්ථ මහත්තයා කීවේය.

මේ තීර්ථංකර් වැටර්ගේ ගෙදර නෙමෙයි ද?"

"No!"

තීර්ථ මහත්තයා, මේ මම, බොස්! එදා මං යමක් කිව්ව නේද..? ඇත රේල්පාර අයිනෙ ගෙදර. ඔව් දීපංකර්ගෙ මිනිය. Died of injuries. මහත්තය ආවෙ නෑනෙ. Body has been cremated. හෙලෝ! අහගෙන නේද ඉන්නේ?"

"No!"

“එතකොට මේ තීර්ථංකර් වැටර්ගේ ගෙදර නෙමෙයි ද?”

“නෑ.”

මේක four, seven... nine නෙමෙයි ද?”

“නෑ, නෑ. wrong number”

තීර්ථ මහත්තයා රිසිවරය තැබුවේය. කුමක් සිතා රිසිවරය තිබ්බාදැයි ඔහු දැන

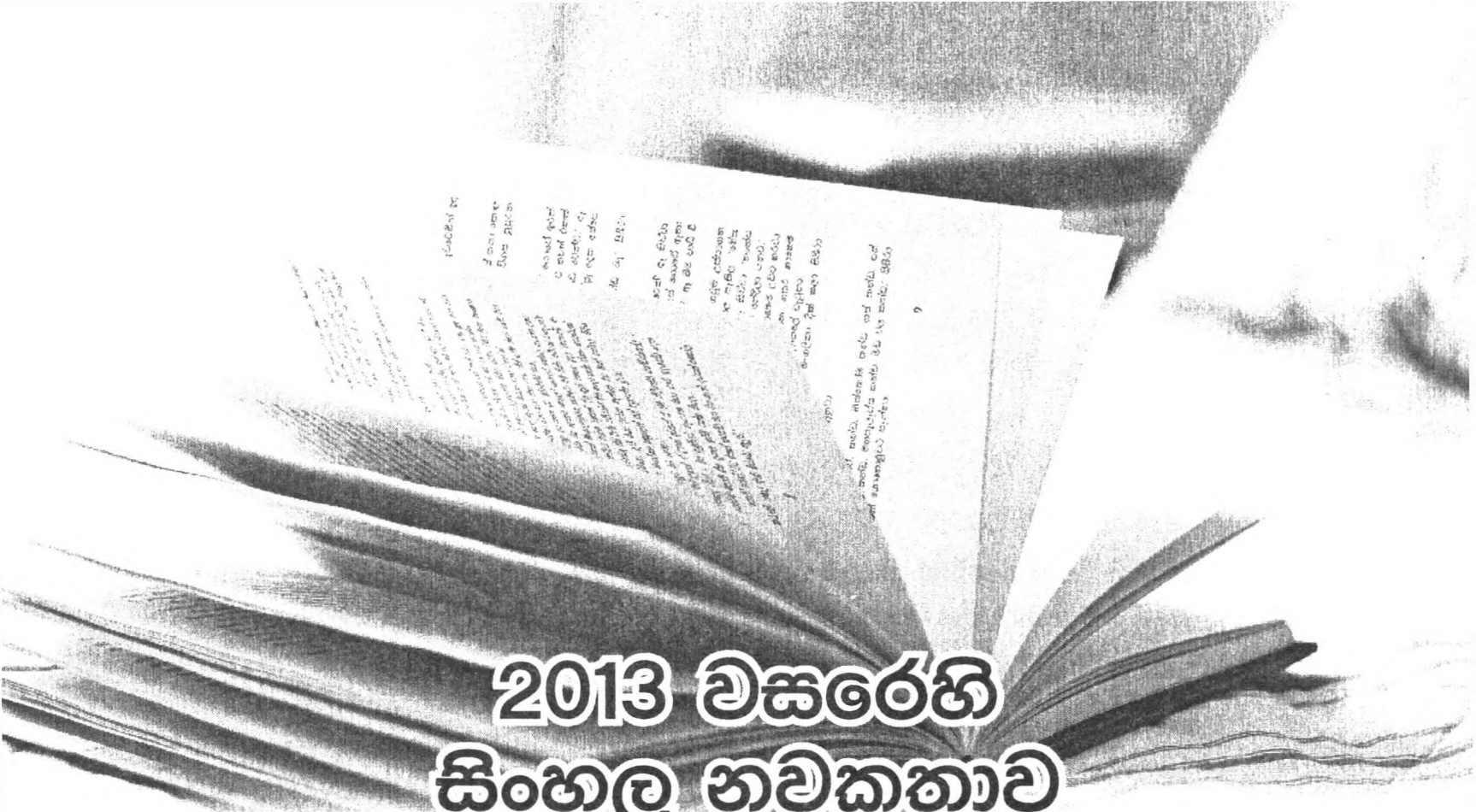
සිටියේ නැත. ඔහු ඇඳට ගොස් හාන්සි වුණේය. නැවතත් සිහිනය දකින්නට සිදුවනු ඇත. කෙසේ වෙතත්, ඒ සිහිනය එක් වරක් දැකිය යුතුමය. සිහිනය දැකීමෙන් පසුව, උමතු වූ කාන්තාව, උන්මාදිනි ‘ජනා’, වැරැදි නගරයෙන් පලාගියේ කෙසේදැයි තීර්ථ මහත්තයා දැන ගනියි. සිහින හැරුණු විට තීර්ථ මහත්තයා වෙත වෙනත් කිසිවක් නැත. කොල්කතා නගරයේ කොතෙකුත් මංමාවත්වල ගමන් ගන්න ද, පලා යන්නට එක ද මාවතක්වත් සොයා ගන්නට තීර්ථ මහත්තයා සමත් නොවෙයි. දැන් ඔහුට යෑමට සිදු වන්නේ ‘ජනාගේ’ පසුපසිනි. ප්‍රවීර්ගේ මරණයෙන් පසු, ප්‍රවීර්ගේ පියා වටකරගත් සියලු දෙනා විජයග්‍රහණයෙහි නිමග්න වී සිටියදී හුදෙකලා ‘ජනා’ පලා ගියාය.

තීර්ථ මහත්තයාට නින්ද ගියේය.

පරිවර්තනය:
මහාචාර්ය උතුල් රංජිත්
හේවාචිතානගමගේ

අංශ ප්‍රධාන, හින්දි අධ්‍යයනාංශය,
කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය

2013 වසරේ සිංහල නවකතාව

සිංහල නවකතා වූ කලී ක්‍රම ක්‍රමයෙන් අන්තර්ගතය අතින් මෙන්ම ආකෘතිය අතින් ද සාම්ප්‍රදායික කතා සීමාව ඉක්මවා යන වපසරියක විහිද පවතින්නකි. එය මෙතෙක් අප හඳුනාගෙන සිටි සීමාවන් අතික්‍රමණය කරමින් පසුවෙයි. එහිදී බොහෝ නිර්මාණකරුවෝ සිය නිර්මාණාත්මක වපසරිය කිසිදු පූර්ව කොන්දේසියකින් තොරව තමනට අවශ්‍ය ආකාරයට හැඩ ගස්වා ගනිති. එම ව්‍යායාමය තුළදී ඔවුනට අපගේ සාම්ප්‍රදායික කතා කලාව එතරම් අභියෝගයක් නොවුවත්, එම සාම්ප්‍රදායික කතා කලාවෙහි පවතින සීමාවන් අභියෝගයක් සේ දැනෙයි. එහෙයින් ඔවුන් බොහෝ දෙනෙකුගේ වැයම වනුයේ එම සීමාවන් ජයගෙන අද්‍යතන නවකතාව පුළුල් පරිකල්පනීය අවකාශයක් තුළ ස්ථානගත කිරීමයි. මෙම ලක්ෂණය පසුගිය වසරෙහි (2013) බිහිවූ බොහෝ සාර්ථක නවකතා තුළ පැහැදිලිව දක්නට ලැබුණකි.

නවකතාව යන සාහිත්‍ය ශාන්තරය කුමන අරුතකින් නිර්වචනය කළද අවසානයේ එහි

කේන්ද්‍රීය පරමාර්ථය වනුයේ කිසියම් කථා ප්‍රවෘත්තියක් පාඨකයා වෙත සන්නිවේදනය කිරීමය. එම ප්‍රවෘත්තිය පාඨකයා වෙත සන්නිවේදනය කරනු ලබන ආකාරයේ ස්වරූපයන් හා විවිධ පැතිකඩ පිළිබඳ අපට සාකච්ඡා කළහැකි වුවත්, අවසානයෙහි අප නවතිනුයේ යම් කිසි කතා ප්‍රවෘත්තියක් නැතහොත් කථා සන්දර්භයක් තුළමය. නවකතාව කතා කීමේ කලාවෙන් බැහැර වූවා යයි බොහෝ විචාරකයින් පැවසුවද, තවමත් නවකතාව තුළ ප්‍රබල වනුයේ කථා වස්තුවය. එය පෙරදිගට මෙන්ම අපරදිගට ද පොදුය. එහෙයින් පසුගිය වසරෙහි බිහිවූ නවකතා එකසිය හත තුළ මෙම ලක්ෂණය අඩු වැඩි වශයෙන් හඳුනා ගත හැකි වුවද, එම තත්ත්වය නිර්මාණාත්මක ලෙස අති ක්‍රමණය කරන ලද කෘති කිහිපයක් ද අපට හඳුනා ගත නොහැක්කේ නොවේ. මංජුල වෙඩිවර්ධනගේ “මගේ ආදරණීය යක්ෂණ” කෘතිය එයට නිදසුනකි. පසුගිය වසරේ බිහි වූ නවකතා අතර වෙනත් කෙනෙකුගේ කියවීමක් මත හෝ වෙනත් කෙනෙකුගේ

දෘෂ්ටිකෝණයකින්, තවත් පුද්ගලයකුට ඒකීය මානයකින් සන්නිවේදනය කළ නොහැකි කෘතියක් ලෙස එම කෘතිය හඳුනාගත හැකි අතර, එය සම්පූර්ණයෙන්ම රඳා පවතිනුයේ පාඨකයාගේ දෘෂ්ටිවාදාත්මක කියවීම මතය. මෙම ලක්ෂණය හේතුවෙන් ගෙන උක්ත ප්‍රබන්ධය දුරවබෝධ කෘතියක් ලෙස කෙනෙකුට පෙනී යා හැකිය. එසේම කියවා ග්‍රහණය කර ගැනීමට අසීරු කෘතියක් ලෙස ද නැත්නම් කිසිසේත්ම කියවිය නොහැකි කෘතියක් ලෙස ද දැනී යා හැකිය. එයට මූලික හේතුව වනුයේ අප නවකතාව ලෙස සාම්ප්‍රදායිකව හඳුනාගෙන ඇති සාහිත්‍ය ශාන්තරය ඉක්මවා ගිය වෙනත් පරිකල්පනීය අවකාශයක් තුළ රචකයා එම ප්‍රබන්ධය පෙළ

මිථ්‍යාව පුරාවෘත්තය බවටත්, පුරාවෘත්තය ඉතිහාසය බවට පත්වීමත් පිළිබඳ ඔහු සවිඥානක වන අතරම, ඉතිහාසයේ පටන් වර්තමානය දක්වා අධිපති මතවාදය විසින් නිවැරදියයි අපට දෘශ්‍යමාන කරනු ලබන සමාජ විභේදනයෙහි අදෘශ්‍යමානය ඔහු නැවත නැවතත් ප්‍රශ්න කරයි. සැබැවින්ම “මගේ ආදරණීය යක්ෂණී” කෘතිය නව ලියවීමක ආරම්භයකි. එය පාඨකයා නව කියවීමක් වෙත රැගෙන යයි.

මොහාත් රාජ මඩවලගේ “ලොවිනා” නව කතාව ද පසුගිය වසරෙහි බිහිවූ තවත් නිර්මාණාත්මක කෘතියකි. උක්ත කෘතිය පුරා දිවයනුයේ රචකයාගේ නිර්මාණාත්මක පරිකල්පන ශක්තියේ පොහොසත් බවයි.

ලියනගේ අමරකීර්ති විසින් රචිත “කුරුලු හඳුවත” කෘතිය මෑත කාලයෙහිදී පාඨක, විචාරක අවධානය දිනාගත් ප්‍රමුඛතම කෘතිය වශයෙන් හැඳින්වූවාට වරදක් නැත. අමරකීර්ති විසින් මීට පෙර රචිත “අටවක පුත්තු” නවකතාවෙහි රචනා ශෛලියෙන් සපුරා වෙනස්වන “කුරුලු හඳුවත” සරල රීතියක පිහිටා නිර්මාණය කොට ඇති ප්‍රබන්ධයකි. එහෙත්, එම සරල කියවීම තුළ කථාකරු ගොඩනගනු ලබන සමාජ ගවේෂණය ප්‍රබලය. උක්ත කෘතිය ගමන් නගරයට සංක්‍රමණය වූ තරුණයෙකුගේ විනාශ වී යන අධ්‍යාත්මය කියා පාන්නකි. අතිශයින් සංකීර්ණ වූ වාණිජවාදී ව්‍යුහයන් තුළ තමා, තමාට අහිමි කරගන්නා සරල මිනිසකුගේ කථා ප්‍රවෘත්තියකි.

ගස්වා තිබීමයි. එතැනදී ඔහුට, පාඨකයා ගේ රූපියද එතරම් වැදගත් නොවේ. ඔහුගේ උත්සාහය වනුයේ පාඨකයා තමාගේ අස්ථානය වෙත යොමු කරවා ගැනීමය. එතැනදී එක්කෝ පාඨකයා ඔහුගේ කල්පිතය සමඟ සවිඥානක විය හැකිය. නැත්නම් එය ප්‍රතික්ෂේප කළ හැකිය. මෙම නිදහස් අවකාශය මෙම කෘතිය පුරා විහිද පවතී.

විවිධ සාහිත්‍ය රීතීන්ගෙන් පෝෂණය ලබන රචකයා කතා කලාවට අනන්‍ය වූ සියලුම අංගලක්ෂණ ඒකාත්මික කරමින් ඒ ඇසුරෙහි නිමවන කල්පිතය ප්‍රශස්තය. උක්ත කථා ප්‍රවෘත්තියට පදනම් වූ ප්‍රධාන ප්‍රස්තුතය අපට එතරම් ආධුනික නොවුවද එය හුදෙක් අප දන්නා කථා ප්‍රවෘත්තිය ඉක්මවා ගිය සංකීර්ණ මානුෂික තලයක බිහිවන්නකි.

එය සරලත්වයෙන් සංකීර්ණත්වයටද, සංකීර්ණත්වයෙන් නැවත සරලත්වයටද ගලා යන ප්‍රබන්ධයකි.

ලියනගේ අමරකීර්ති විසින් රචිත “කුරුලු හදවත” කෘතිය මෑත කාලයෙහිදී පාඨක, විචාරක අවධානය දිනාගත් ප්‍රමුඛතම කෘතිය වශයෙන් හැඳින්වුවාට වරදක් නැත. අමරකීර්ති විසින් මීට පෙර රචිත “අටවක පුත්තු” නවකතාවෙහි රචනා ශෛලියෙන් සපුරා වෙනස්වන “කුරුලු හදවත” සරල රීතියක පිහිටා නිර්මාණය කොට ඇති ප්‍රබන්ධයකි. එහෙත්, එම සරල කියවීම තුළ කථාකරු ගොඩනගනු ලබන සමාජ ගවේෂණය ප්‍රබලය. උක්ත කෘතිය ගමන් නගරයට සංක්‍රමණය වූ තරුණයෙකුගේ විනාශ වී යන අධ්‍යාත්මය කියා පාන්නකි. අතිශයින් සංකීර්ණ වූ වාණිජවාදී ව්‍යුහයන් තුළ තමා, තමාට අහිමි කරගන්නා සරල මිනිසකුගේ කථා ප්‍රවෘත්තියකි. මූලික ප්‍රස්තුතය හා සබැඳි සමාජ, සංස්කෘතික, ආර්ථික, දේශපාලන බලවේගයන් උක්ත කෘතිය තුළ ගොනු වී ඇත්තේ පාඨකයා හට නොදැනෙන පරිදිය. එහෙයින් එහි හමුවන කිසිදු වර්තයක් ඕපාතිකව බිහි වී නැත. එහෙත්, සමහර ක්‍රියාදාමයන් තුළ ඇත්තේ ව්‍යාජ ස්වරූපයකි. එය ක්‍රම ක්‍රමයෙන් ගොඩ නැගෙන නව කතාව අවසානයෙහි දක්නට ලැබෙන ලක්ෂණයකි. සාපේක්ෂ වශයෙන් බැලූ කල “කුරුලු හදවත” සරල කියවීමක් මත ගොඩ නැගෙන සංකීර්ණ ක්‍රියාදාමයකි. එහෙයින් එය පසුගිය වසරෙහි බිහිවූ නවකතා අතර කැපී පෙනෙන කෘතියකි.

අනුර වික්‍රමසිංහ විසින් රචිත “කලියුග වර්ධන්” නවකතාව පසුගිය වසරෙහි බිහි වූ ප්‍රශස්ත ලක්ෂණ කිහිපයකින් සමන්විත කෘතියක් වුව එය විචාරක අවධානයට යොමු නොවීය. වර්ෂ 1945 තරම් ඈත

කාලවකවානුවක සිට විවෘත ආර්ථිකය ක්‍රියාත්මක වන කාලවකවානුව දක්වා දිවයන උක්ත කෘතිය තුළ අපට හමුවන පාත්‍ර වර්ගයා සැබෑ විශ්වසනීයත්වයකින් යුතුව බිහි කිරීමට කතුවරයා දරා ඇති උත්සාහය අගය කළ යුතුය. එම පාත්‍ර වර්ගයා ඇසුරෙහි බිහිවන එම ප්‍රබන්ධය මූලික ප්‍රස්තුතය හා සබැඳි සමාජ, සංස්කෘතික, දේශපාලන, ආර්ථික තලයන්හි සැබෑ ප්‍රකාශනයක් වන්නේමය.

“කාල නදී ගලා බසී” කෘතිය නෝබට් අයගමගේ ගේ පළමු නවකතාවයි. එමෙන්ම “මාරියා සිලෝනිකා වස්තුව” පී.බී. ජයසේකරගේ පළමු නව කතාවයි. එහෙත්, මෙම කෘති දෙකින්ම පළවනුයේ පැසුණු නවකතාකරුවන් දෙදෙනෙකුගේ ආත්මීය ලක්ෂණයි. උක්ත කෘති ද්විත්වය හරහාම පළවනුයේ ඉතා පුළුල් වූ සමාජ කතිකාවකි. පාරු කරුවන්ගේ ජීවිතය ඇසුරෙහි බිහිවන “කාල නදී ගලා බසී” කෘතිය එම සමාජ කණ්ඩායමෙහි හැම අංශවක්ම ඉතා සුක්ෂ්ම ලෙසද පුළුල් ලෙසද සාක්ෂිවීමට බඳුන් කරයි. ඉතා විශාල කාල පරාසයක් තුළ දිවයන මෙම කෘතිය සංකල්ප රූප මැවීමෙහි ලා දක්වන ශක්‍යතාව ඉතා විශාලය. “මාරියා සිලෝනිකා වස්තුව” ලාංකික වාමාංශික දේශපාලනයෙහි විවිධ ස්වරූපයන් මෙන්ම, භාවිත දේශපාලනයෙහි ඇති කුහකත්වය ද සංකේන්ද්‍රගත කරමින් බිහි වී ඇති නිර්මාණාත්මක කෘතියකි. සැබැවින්ම “මාරියා සිලෝනිකා වස්තුව” මෑත කාලයේ අප අතට පත් වූ සාර්ථක ලක්ෂණ රැගත් දේශපාලන නවකතාවකි. කතුවරයාගේ ආධ්‍යාන රටාව පොහොසත් කරමින් ඒ මත බිහිවන වර්ත සමූහය සංකේතමය වශයෙන් මෙන්ම වාස්තවික බවින් ද ඉතා ප්‍රබලය.

නිශ්ශංක විජේමාන්නගේ “තාරා මගේ දෙවිදුව” අතීතය හා වර්තමානය යා කොට

ලියැවී ඇති ප්‍රබන්ධයකි. එරික් ඉලයජ්ජාච්චි විසින් රචනා කොට ඇති “පාද යාත්‍රා” කෘතිය සුනාමි ව්‍යසනය මූලික කොට ගනිමින් රචනා වී ඇති පුළුල් සමාජ කතිකාවක් වෙත දිව යන කෘතියකි. මෙම කෘතියේ ද පසුගිය වසරෙහි බිහි වූ නිර්මාණාත්මක කෘති අතර ප්‍රධානය. එමෙන්ම ටෙනිසන් පෙරේරා විසින් රචනා කොට ඇති “දණ්ඩ භූමි” නවකතාව ධනවාදී, වාණිජවාදී ආර්ථික ප්‍රවාහයේ සැබෑ නියෝජිතයන් බවට පත්වන වංචාකාර දේශපාලන ඒජන්තයන්ගේ සැබෑ ස්වරූපය මැනවින් විදාරණය කරනු ලබන්නකි.

සුසන්ත මහලල්පත විසින් රචිත “ආෂාඩ් පුෂ්පය” පසුගිය වසරෙහි බිහිවූ තවත් සාර්ථක කෘතියකි. ඓතිහාසික නවකතා ගණයට ඇතුළත් කළ හැකි කෘතියක් සේ මූලික වශයෙන් හඳුනාගත හැකි මෙම කෘතිය සාමාන්‍ය ඓතිහාසික නවකතාව ඉක්මවා ගිය තලයක ස්ථානගත වී ඇත. ඉතිහාසය පදනම් වූ බොහෝ නවකතාවල අපට හඳුනාගත හැකිවනුයේ වීර රසය වුවත් “ආෂාඩ් පුෂ්පය” කරුණා රසය මුල්කොට ගත්තකි. කතුවරයාගේ පරිකල්පන ශක්තිය ඇසුරෙහි බිහිවන මානුෂික සබඳතාවන්හි සියුම් සංවේදනය සමස්ත ප්‍රබන්ධය පුරාම පැතිර පවතී. “ආෂාඩ් පුෂ්පය” මනාලෙස සංවිධානය කොට ඇති නවකතාවකි.

“ද්වාර” නව කතාව ශාන්ති දිසානායක ගේ දුර්වල කෘතියකි. තාරකා වාසලමුදලි ආරච්චිගේ “ඇස්” නව කතාව ද එසේම ය. සනත් බාලසූරියගේ “මේ සොදුරු දඩබිමෙහි”, “කරුණාදාස සූරියාරච්චිගේ “නෑසෙන මානය” ශමෙල් ජයකොඩිගේ “වැව් පතුලේ කිඳුරිය” චන්ද්‍රසිරි පල්ලියගුරුගේ “සීමා” යන කෘති යම් යම් අවස්ථාවන්හිදී නිර්මාණාත්මක ලක්ෂණ පෙන්නුම් කළද සමස්තයක් වශයෙන් ගත් කල ඔවුන් අපේක්ෂිත ජනමාර්ගයන්ට

ලඟා වී නැත. දයා දිසානායකගේ “පිපාසය” එවැනිම ලක්ෂණ රැගත් කෘතියකි. සුනේත්‍රා රාජකරුණානායකගේ “සෞම්‍යාලෝකය” මුල් අර්ධය තුළ නිර්මාණශීලී රචනයක් ලෙස ඉස්මතු වුවද, එහි අපර කොටස වාර්තා ස්වරූපයක් ගෙන ඇත. ජයතිලක කම්මැල්ලවීරගේ “ප්‍රින්ස්” කෘතියද වර්ත නිර්මාණය අතින් සාර්ථක ලක්ෂණ පෙන්නුම් කළද, කතුවරයා ඉස්මතු කිරීමට උත්සාහ ගනු ලබන ජීවන පරිඥානය පාඨකයා වෙත නිවැරදි ලෙස සන්නිවේදනය වන්නේ නැත.

සාම්ප්‍රදායික කෘෂිකර්මාන්තයට එල්ල වී ඇති බලවත් පහරක් සේම විනාශකාරී සමාජ සන්දර්භයකට සෘජුවම අදාළ වන රසායනික පොහොර භාවිතයෙහි ඇති ආනිසංස හමුවේ අසරණ වන ගැමි ජනතාවගේ ජීවන අන්දම සාර්ථකව ඉදිරිපත් කිරීමෙහි ලා සේපාලි මායාදුන්නගේ “ගොනානෝ” කෘතිය සමත් වී ඇත. ගාමිණී කන්දෙපොල විසින් රචනා කොට ඇති “වැහි බිත්තර” කෘතියද එයටම නෑකම් කියන්නකි. චණ්ඩාල බණ්ඩා(ර) ගේ වලච්ච, ගුණරත්න ඒකනායකගේ “අපේම අම්මා” යන කෘති ද්වය ග්‍රාමීය සමාජය කේන්ද්‍රකොටගත් කිසියම් අපූර්වත්වයක් විදහා පානු ලබන කෘති දෙකකි. හදුණි මහින්ද ජයතිලකගේ “තුම්මාසේ” කෘතිය ද පාඨකයා තුළ සියුම් කම්පනයක් දැනවීමට සමත් වී ඇත. මේ සියලුම කෘති අතරෙහි සාලිය කුලරත්නගේ “මනුෂ්කා” කෘතිය වෙනම සන්දර්භයක බිහිවන කෘතියකි. එම කෘතිය පිළිබඳ පාඨක, විචාරක අවධානය යොමුවන්නේ නම් එය අද්‍යතන ප්‍රබන්ධ සාහිත්‍යය හඳුනා ගැනීමෙහි ලා කෙරෙන වැදගත් ව්‍යායාමයක් වනු ඇත.

ඉහතින් මා සාකච්ඡා කරන ලද්දේ 2013 වසරෙහි බිහි වූ ප්‍රබන්ධ කෘති පිළිබඳ

සංක්ෂිප්ත අදහස් කිහිපයක් පමණි. එහෙත්, එම වසරෙහි බිහි වූ නවකතා පිළිබඳ සමස්ත වික්‍ර පාදා ගැනීමෙහි ලා මෙම නවකතා කිහිපයට පමණක් ලඝුවිය යුතු නොවේ. විග්‍රහයේ පහසුව තකා මා තෝරාගනු ලැබුවේ අනෙකුත් කෘතීන්ට සාපේක්ෂව මා අවධානය යොමු කළ කෘතීන් කිහිපයකට පමණි. එමෙන්ම සාම්ප්‍රදායික නිර්ණායක ඇසුරෙහි සිදු කෙරෙන නවකතා වර්ගීකරණයකට ද මා යොමු නොවුණේ එය එතරම් සාර්ථක විධික්‍රමයක් ලෙසට මා නොසිතන බැවිනි.

2013 වසර ආධුනික ලේඛක, ලේඛිකාවන් මෙන්ම, ප්‍රවීණ ලේඛක ලේඛිකාවන් රාශියක් විසින් තම කෘති එළි දක්වා ඇති වසරකි. සෝමවීර සේනානායක, ගුණසේන විතාන, සුනන්ද මහේන්ද්‍ර, ස්වර්ණකාන්ති පෙරේරා, රූපා කොඩිතුමක්කු, එඩ්වඩ් මල්ලවආරච්චි, තොම්සන් ඒ. වැන්දබෝනා, පද්මා කුරුප්පු, කරුණා පෙරේරා, උපාලි ලීලාරත්න, ධර්ම ශ්‍රී වික්‍රමසිංහ, නිමල් සේදර ඒ අතර වේ. සරසවි ප්‍රකාශකයන් විසින් නවකතා පොත් 28 ක් ද සීමාසහිත ගොඩගේ සහෝදරයෝ විසින් පොත් 21 ක්ද, ෆාස්ට් පබ්ලිෂින් විසින් පොත් 7 ක් ද,

දයාවංශ ජයකොඩි සමාගම හා සූරිය ප්‍රකාශන ආයතන විසින් නවකතා පොත් 4 ක්ද, කෘතීන් තුනකට වඩා පළ කරන ලද ප්‍රකාශන ආයතන වේ. 2013 වසරෙහි බිහිවූ ස්වතන්ත්‍ර නව කතා 107 අතුරින් ලියනගේ අමරකීර්ති විසින් රචනා කරන ලද “කුරුලු හදවත” විද්‍යෝදය සාහිත්‍ය සම්මානයට මෙන්ම ස්වර්ණ පුස්තක සම්මානයට පාත්‍රවිය. තෝබට් අයගමගේ “කාල නදී ගලා බසී” කෘතිය රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මානය හිමිකරගත් අතර, සුසන්ත මහඋල්පත විසින් රචිත “ආෂාඩ් පුෂ්පය” ගොඩගේ සම්මානයට හිමිකම් කීය.

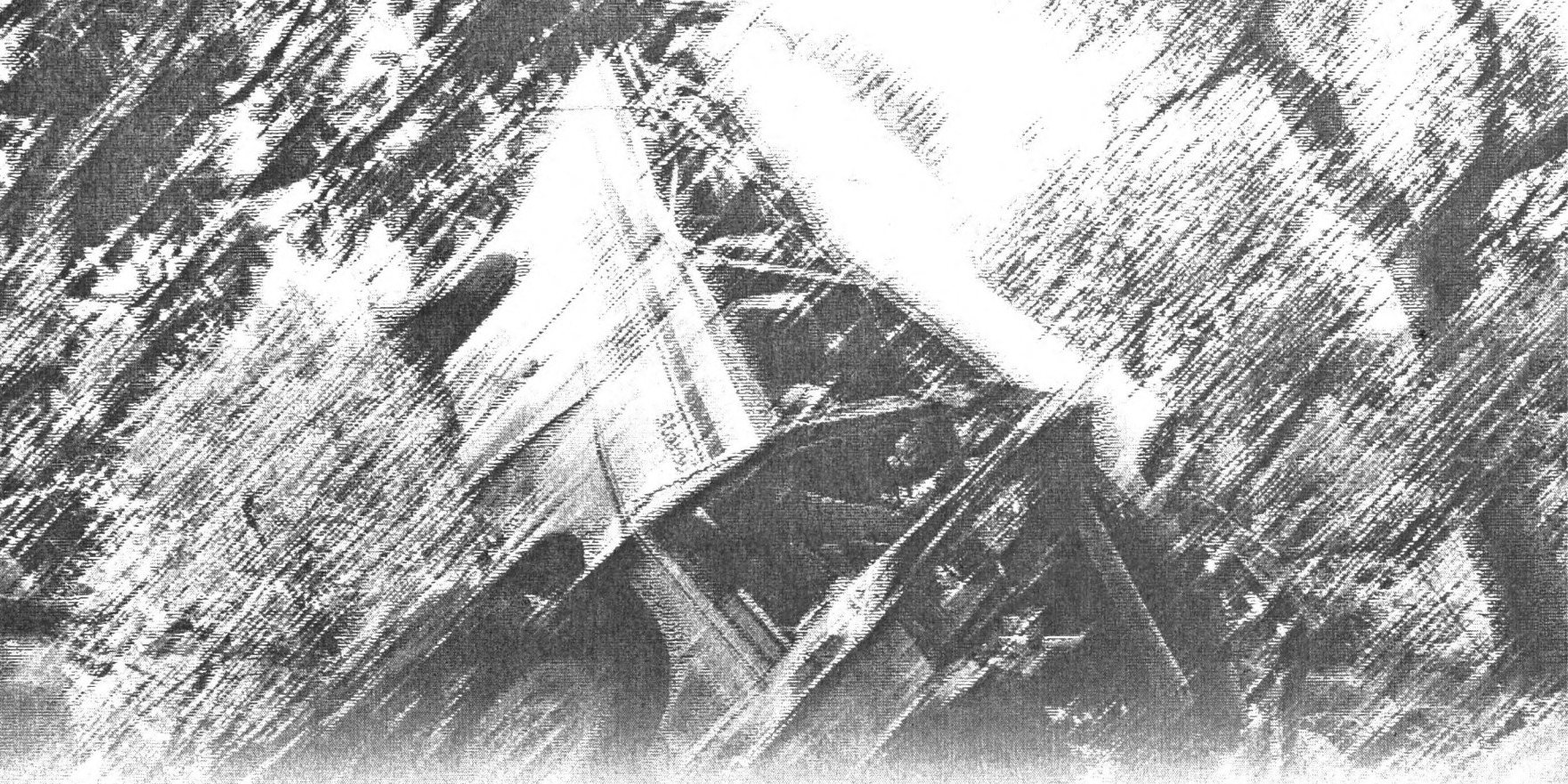
සුලෝචන වික්‍රමසිංහ

සාහිත්‍යය හා කලාව පිළිබඳ ලේඛකයෙකි.
සාහිත්‍ය විචාරකයෙකි

සත්‍යය නොදන්නෝ මෝඩයෝය. එහත්, සත්‍යය දැන එය බොරුවෙකැයි පවසන්නා අපරාධකාරයෙකි.

- බර්ටෝල්ට් බ්‍රෙෂ්ට්

ඇහෙනවද ඒ සිහා සද්දේ

බසයක් ප්‍රපාතයකට පෙරළී යෑමෙන් රියදුරු ඇතුළු 8 ක් මරුට. 29 කට බරපතල තුවාල - පුවතක්

(ඒ වෙලාවේ පාරට මීදුම බාලා තිබ්බෙන් නෑ. මං හිටියෙ බස් එකේ ඉස්සරහම හරියට වෙන්න. පාරෙ අනිත් පැත්තෙන් වාහන ආවෙන් නෑ. ඒත් ඩ්‍රයිවර් එකපාරටම වගේ බස් එක හෙලට කැපුවා.) (අනතුරෙන් දිවි බේරාගත් මගියෙක්)

හැට තුන ඉරක් දාහතයි පහළොව එළවන
නන්දසේනගෙ ගැහෙන වමතින්
වැටුණි දවසේ පළමු ගියරය
ගොර, ගොර හඬත් දිගෙන
ඩිපෝවෙන් එළියට ආ බස් එක
ඇරඹුවා කඳු ශිඛර තරණය

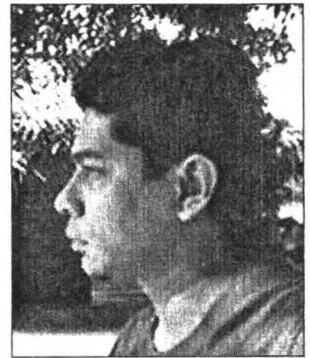
දකුණු පස කණ්ණාඩි පළවෙන්
පාර විමසූ වරක් ගානේ
පෙරෙයිදා තුන් මාසෙ දන දුන්
බිරිඳ පමණයි ඔහුට පෙනුණේ
“තාත්තාගේ බස් එක”
කඩදාසියක ඇඳ, ඇඳ
ඉදිරිපස කණ්ණාඩි පතුලෙන්
පුංචි පුතුමයි නිතර එබුණේ

නළා හඬ රැවී දී නැගෙද්දීත්
කන ළඟම බෙල් එක වදිද්දීත්
ඒ කිසිත් නොව නන්දසේනට
බිරිඳගේ හඬ පමණි ඇසුණේ

“ඉස්සරහ වංගුවක කන්දේ
පස් කඩත් වැටිලාලූ නන්දේ
ළඟට ආවම මං කියන්නම්
ඔයා එළවත් යන්න නන්දේ

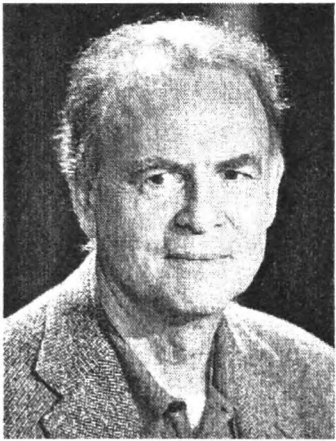
රැට මොනවද කැවේ නන්දේ
පුතා මොනවද ඊයෙ ඇන්දේ
කොණ්ඩෙ තනියෙන් ගොතා ගන්නට
දුට දැන් පුළුවන්ද නන්දේ

කඳුළු පිරි කඳු වළලු මැද්දේ
අර පෙනෙන බැවුමේ ලන්දේ
සිනාසෙන්නට තවම පුළුවන්
එක තැනක් තියෙනවා නන්දේ
ඇහෙනවද ඒ සිනා සද්දේ.....”

රුවන් බන්දුජීව

2013 වර්ෂය වෙනුවෙන් ගොඩගේ ජාතික
සම්මානය හා විද්‍යාර්ථය සම්මානය ලද මිලුග
මිවිත කෘතියෙනි. මෙය කුතුචරයාගේ
දෙවන කාව්‍ය සංග්‍රහයයි.

**පැට්‍රික් මොඩියානෝ -
2014 නොබෙල් සාහිත්‍ය සම්මාන ලාභියා**

සාහිත්‍යය පිළිබඳ නොබෙල් ත්‍යාගය මෙවර ප්‍රංශ
ලේඛක පැට්‍රික් මොඩියානෝට හිමිව තිබේ. ප්‍රංශ බසින්
ප්‍රබන්ධකරණයේ යෙදෙන ඔහුගේ ප්‍රකාශයට පත්ව ඇති
පොත් සංඛ්‍යාව හතළිහක් පමණවේ. මේ අතරින් ඉංග්‍රීසි
බසට නැගී ඇත්තේ හතරක් පමණි.

හිට්ලර්ගේ හමුදා ප්‍රංශය අත්පත්කරගෙන සිටි සමයේ
අත්දැකීම් ඔහුගේ කෘතීන්ට තේමාව වී ඇති අතර, මෙම පොත්, ප්‍රමාණයෙන් (පිටු
සංඛ්‍යාවෙන්) කුඩා බැව් පැවසේ. ළමා පොත් හා චිත්‍රපට තිර පිටපත් රචකයකු
ද වන මොඩියානෝගේ කෘතියක් මුල්වරට සම්මානයට පත්ව ඇත්තේ 1978 දී ය.
Missing Person නවකතාවට එම වසරේ දී ප්‍රංශ රජය මගින් Prix Goncourt
ත්‍යාගය පිරිනමන ලදී. හොඳම යුරෝපීයානු සාහිත්‍යකරුට ඔස්ට්‍රියානු රජය
පිරිනමන සම්මානය 2012 දී ලැබුණේ ලේඛක මොඩියානෝටය. නොබෙල් ත්‍යාගය
දිනීමෙන් පසු දැන් ඔහුගේ කෘතීන් තුනක් ඇමෙරිකාවේ යේල් සරසවිය මගින්
ඉංග්‍රීසියට පෙරළා ප්‍රකාශයට පත්කිරීමට සූදානම් වේ.

නගරාලංකාරය

එන්න, ඇවිදීම යන්න
අසිරිමත්, 'නිදහසේ නගරය'ට
සිගන, බේබදු කැල ද,
සොරුන් හා සලෙචන් ද
තුරන් කළ මේ රමය පුරවරට.....

ඉතිං දැන් මේ නුවර:
බුලත් කෙළ තහනම් ය,
වර්ජන ද - ගර්ජන ද තහනම් ය.
හැම තැනම කැමරා ය,
'නිකරුණේ ගැවසීම' තහනම් ය....
ප්‍රෙෂර්, දියවැඩියාව,
අනවශ්‍ය මේදය ද
ඉවත් වනතුරු හොඳින් ඇවිදින්න;
පුරවැසිය, බිය සැකැර පැමිණෙන්න....

අලුත් ගල් එබ්බවු
මේ පදික මං තීරු
ඔබටම ය., එ'ගැන සැක
නොකරන්න....
දෙපස ඉදිකර තිබෙන
කටුකම්බි වැටවල් ද

'රැකවරණ' පිණිසම ය;
නො පනින්න....

ඔබට හිමි තීරුවේ පමණක්ම
රිසි ලෙසින් ඇවිදින්න....

2013 වර්ෂය වෙනුවෙන් රාජ්‍ය සාහිත්‍ය
සම්මානය ලද හැට්ට්ටන් මග්දලේනා
කෘතියෙනි. මෙය කතුවරයාගේ කුලුදුල්
කාව්‍ය සංග්‍රහයයි.

සෞම්‍ය සඳුරුවන් ලියනගේ

නොබෙල්, බුකර් හැර තවත් ත්‍යාග තිබේද?

විශිෂ්ට සාහිත්‍ය කෘති සඳහා මුදල් ත්‍යාග සහ සම්මාන පිරිනැමෙන විවිධ ජාත්‍යන්තර තරග රාශියක් වාණිජ හා සංස්කෘතික ආයතන සහ සංවිධාන මගින් ක්‍රියාත්මක වේ. අදහස් ප්‍රකාශනයේ නිදහස හා පොදු මානව ප්‍රගමනය තහවුරු කිරීම සඳහා කැපවූ ජගත් සෙවවණ සංවිධානයද මේ අතර වේ. මේ එවන් සංවිධාන මගින් පිරිනැමෙන සම්මාන කිහිපයක් පිළිබඳ සටහනකි.

නොබෙල් සාහිත්‍ය සම්මානය තවමත් ලොව ඉහළම සාහිත්‍ය සම්මානය ලෙස පිළිගැනේ. එමෙන්ම විශාලතම මුදල් ප්‍රමාණයක් පිරිනැමෙන සම්මානයද මෙයයි. නොබෙල් සාහිත්‍ය ත්‍යාග මුදල ඇමෙරිකානු ඩොලර් 1,142,000 කි.

නොබෙල් සාහිත්‍ය සම්මානය ලැබීමේ කීර්තිය මෙන්ම අති විශාල ත්‍යාග මුදලක් ලැබීම ද සම්මානලාභියා / ලාභිනියගේ ලේඛක දිවිය ස්ථාපිත කරනු පමණක්

නොව, ඔහු/ඇය ජගත් පූජිත චරිතයක් බවට පත්කිරීමට සමත්ය. සම්මාන ප්‍රදානය ඇරඹුණු 1901 සිට මේ දක්වා ලොව පුරා ලේඛක ලේඛිකාවන් 106 දෙනෙක් නොබෙල් සාහිත්‍ය සම්මානයෙන් පිදුම් ලබා තිබේ. සෑම වසරකම ඔක්තෝබර් මාසයේදී ස්වීඩනයේ ස්ටොක්හෝම් නුවරදී සම්මාන ප්‍රදානය සිදු කෙරේ. සම්මාන ප්‍රදාන උත්සවයේදී සම්මානලාභී ලේඛකයා පවත්වන දේශනය ද ඉතිහාසයට එක්වේ.

මෙම වසරේ නොබෙල් සාහිත්‍ය සම්මානය ප්‍රශ ලේඛක පැට්‍රික් මොඩියානෝට හිමිවිය.

ඇමෙරිකානු ඩොලර් 1,50,000ක් පිරිනැමෙන ලනාන් සම්මානය, ලනාන් පදනම (Lannan Foundation) මගින් පිරිනැමේ. මෑත වසරකදී මේ සම්මානය ඉන්දියාවේ අරුන්දතී රෝයි වෙත පිරිනැමිණි. සම්මානය සඳහා අයදුම්පත් කැඳවීමක් නැත. ලොව ඕනෑම තැනක වෙසෙන, ලේඛකයකු, සාහිත්‍යවේදියෙකු,

බුද්ධිමතෙකු හෝ ග්‍රන්ථ, ප්‍රකාශකයෙකු හෝ සංස්කාරකයෙකුට මෙන්ම ආයතනයකට වුවද සම්මානය සඳහා නිර්නාමිකව ලේඛකයකු/ලේඛිකාවකගේ නමක් ඉදිරිපත් කළ හැකිය. ජයග්‍රාහකයා/ජයග්‍රාහිකාව තෝරා ගැනෙන්නේ එම නාමයෝජනා අතරිනි. ප්‍රවීණයන් මෙන්ම නවකයන් වුවද නම් කළ හැකිය.

පැට්‍රික් ලෙනාන් (ජෝර්ජියා) නම් ලිඛිත මතවාදී ව්‍යාපාරිකයාගේ ධනයෙන් මෙම පදනම පිහිටුවන ලද්දේ, සිය සෞභාග්‍යයාගේ පරමාදර්ශයන් ක්‍රියාවට නැංවීමේ අරමුණින් ඔහුගේ සෞභාග්‍යවිරිය විසිනි. ලෙනාන් පැට්‍රික් ස්වෝත්සාහයෙන් අධ්‍යාපනය ලබා, ස්වෝත්සාහයෙන් ධනවතෙකු වූවෙකු ලෙස ප්‍රකටය. ලෙනාන් පදනමේ මූලස්ථානය නව මැක්සිකෝවේ සැන්ටා ෆේ නුවර පිහිටා තිබේ.

බුකර් සම්මානය පිළිබඳව සිංහල පාඨකයන්ගේ අවධානය යොමුවන්නේ අපේ අසල්වැසි රාජ්‍යයෙහි ලේඛිකාවකගේ කෘතියකට එම සම්මානය ලැබීමෙන් පසු විය යුතුය. (The God of Small Things 1997) ආරම්භයේ දී බුකර් මැකොනල් සම්මානය නමින් හැඳින්වුවද, පසුකලෙක එය බුකර් නමින් පමණක් හැඳින්වුණි. මැකොනල් යනු කැරිබියානු දූපත්වල උක්වගාවේ යෙදුණු වාණිජ සමාගමකි. 1922 බුකර් සම්මානය ලද ජෝන් බර්ගර් සම්මානය පිළිගනිමින් කළ කතාවේදී කැරිබියානු දූපත්වල දුගීභාවයට මැකොනල් සමාගමද වගකිවයුතුයැයි සමාගම විවේචනට ලක්කරමින් කතා කළේය. ඔහු සිය තැඟි මුදලෙන් අඩක් බ්‍රිතාන්‍යයේ විප්ලවීය දේශපාලන ව්‍යාපාරයක් වන (Black Panther Movement) කළ දිවි ව්‍යාපාරයට දුන්නේය.

2002 වසරේ පටන් ත්‍යාගය සඳහා අනුග්‍රහ දක්වන්නේ Man Group සමාගමය.

ඉන්දීය ලේඛක ලේඛිකාවන් කිහිපදෙනෙක්ම බුකර් සම්මානය ලැබූ අතර සල්මන් රුෂ්ඩි, කිරාන් දේසායි, අරවින්ද් අදිගාර් හා ඇරුන්දතී රෝයි ඔවුහු වෙති.

ඇරුන්දතී රෝයි වෙත බුකර් සම්මානය පිරිනැමීම ජගත් සාහිත්‍ය තලයේ නෙක කතාබහ සහ විවේචනවලට තුඩු දුන්නේය. කලින් වසරේ බුකර් සම්මාන කමිටුවේ සභාපතිවරයා රෝයිගේ කෘතිය ඉතා පහත් නිර්මාණයක් බවත්, එය අවසන් වටයටවත් පැමිණීමට සුදුසු නොවන කෘතියක් බවත් ප්‍රකාශ කළේය.

බුකර් සම්මානයට 25 වසර පිරුණු 1993 දී එතෙක් බුකර් සම්මාන ලද කෘතීන් අතරින් හොඳම කෘතිය තෝරන ලද අතර රුෂ්ඩිගේ Midnight's Children (මැදියමේ දරුවෝ) හොඳම කෘතිය ලෙස විනිශ්චය විණි. සම්මානයේ 40 වැනි සංවත්සර සැමරුමේදී සිදු කරන ලද මෙවැනිම තේරීමකදී නැවතත් රුෂ්ඩිගේ එම කෘතිය හොඳම කෘතිය ලෙස ජයග්‍රහණය කළේය.

කලකට පෙර Man Asia Literary Prize මැයෙන් හැඳින්වුණු ආසියානු සාහිත්‍ය ත්‍යාගය (The Asian Literary Prize) නමින් ම ඇඟෙන පරිදි ආසියාවට සීමාවූ සම්මානයකි. කෘතියේ පිටපත් දෙකක් සමග සම්මාන තරගය සඳහා අයදුම් කළ යුතු අතර, සෑම වසරකම අගෝස්තු 31 වැනිදායින් අයදුම්පත් භාර ගැනීම අවසන් වේ.

ශ්‍රී ලාංකික ලේඛිකා අමීතා හුසෙන්ගේ The Moon in the Water කෘතිය 2007 දී සම්මානය සඳහා සලකා බැලෙන දීර්ඝ ලැයිස්තුවට ඇතුළත් වූ අතර, 2012 දී නයෝමි මුණවීරගේ Island of a Thousand Mirrors කෙටි ලැයිස්තු ගත විය.

දකුණු ආසියානු සාහිත්‍යය පිළිබඳ DSC ත්‍යාගය, දකුණු ආසියාව, එහි ජනතාව සංස්කෘතීන්, දේශපාලනය හා ඉතිහාසය තේමාකොට රචනාවන් නවකතාවක් සඳහා පිරිනැමේ. ඉන්දියානු රුපියල් 2,800,000 ක් ත්‍යාග වශයෙන් පිරිනැමෙන මෙම ත්‍යාගය සඳහා අනුග්‍රහ දක්වන්නේ ජායපූර් සාහිත්‍ය සැණකෙළිය සඳහා ද අනුග්‍රහ දක්වන සීමාසහිත ඩී.එස්.සී. සමාගමය. මෙය ඉන්දියාවේ ප්‍රමුඛතම යටිතල පහසුකම් සම්පාදන හා ගොඩනැගිලි නිෂ්පාදන සමාගමකි.

හොඳම සාහිත්‍ය පරිවර්තනය සඳහා ත්‍යාග පිරි නැමේ.

චීන සාහිත්‍යය සඳහා වන 'මෑන්' ත්‍යාගයක් පිරිනැමීම 2008 දී ඇමෙරිකාවේ ඔක්ලොහෝමා සරසවියේ චීන හා ඇමෙරිකා සබඳතා පිළිබඳ අධ්‍යක්ෂ ජීටර් ග්‍රීස් විසින් ආරම්භ කරන ලදී. සෑම දෙවසරකටම වරක් පිරිනමනු ලබන මෙම සම්මානය ඩොලර් 10,000 ක මුදලක්, සමරු ඵලකයක් හා සරසවියේ අධ්‍යයන ක්‍රියාකාරකම් සඳහා සහභාගිවීමට කරන ඇරියුමක් ද ඇතුළත් ය.

ලන්ඩනයේ මූලස්ථානය පිහිටි පෙන් ජාත්‍යන්තරය (Pen International) ලොව ප්‍රමුඛතම මානව හිමිකම් සංවිධානයක් මෙන්ම විවිධ සාහිත්‍ය ප්‍රභේද ගණනාවක් සඳහා වාර්ෂිකව සම්මාන පිරිනමන සංවිධානයකි. තෝරාගනු ලබන නවකතාවක්, කෙටිකතා සංග්‍රහයක්, හෝ කෙටිකතාවක් විද්‍යා ලේඛනයක්, රචනා, ක්‍රීඩා සම්බන්ධ කෘතියක්, චරිතාපදානයක්, ළමා සාහිත්‍ය කෘතියක්, පරිවර්තනයක් නාට්‍යයක් හා පද්‍ය සංග්‍රහයක් හෝ පද්‍යයක් සඳහා ත්‍යාග පිරිනැමීමට පෙන් ජාත්‍යන්තරය වාර්ෂිකව ඩොලර් 150,000 කට වැඩි මුදලක් වැය කරයි. ත්‍යාග සඳහා මූල්‍ය අනුග්‍රහය සැපයීමට ලොව විශාලතම අන්තර්ජාල සමාගම වන ඇමසන් (Amazon. com) සමාගම ඇතුළු ත්වන් මූල්‍ය හා ප්‍රකාශන ආයතන ද පුද්ගලයන් රැසක් ද වාර්ෂිකව ඉදිරිපත් වෙති.

චීනයේ ප්‍රධාන සාහිත්‍ය සම්මානය / ත්‍යාගය ලූ ක්සුන් සාහිත්‍ය ත්‍යාගයයි. (Lu Xun Literary Prize) ත්‍යාගය නම් කොට ඇත්තේ නූතන චීන සාහිත්‍යයේ ශ්‍රේෂ්ඨතම ලේඛකයා ලෙස පිළිගැනෙන ළු ළුරෙන් නමිනි. ඔහුගේ අන්වර්ථ නාමය ලූ ක්සුන් ය. සෑම තෙවසරකට වරක්ම නිර්මාණ ප්‍රභේද හතක් - නවකතාව, කෙටිකතාව, ප්‍රශස්ත වාර්තාකරණය, හොඳම කාව්‍යය, හොඳම ගද්‍ය රචනය, හොඳම සාහිත්‍ය විචාරය,

මෙම ත්‍යාගය ලබා ගත් මුල්ම චීන ලේඛකයා මෝ යෑන් ය.

නේපාල ලේඛකයන් උදෙසා ඵරට රජය මගින් පිරිනැමෙන 'මදන් පුරස්කා පුස්තක' සම්මානය 1955 දී අරඹන ලද්දේ ඵරට ජයදම්මා බීසව විසිනි. නේපාලයේ 5 වැනි අගමැතිවරයා වූ මදම් සම්සේර් රනා නාමයෙන් පිදෙන සම්මානයට හිමි ත්‍යාග මුදල රුපියල් දෙලක්ෂයකි.

අමීනා හුසේන්

අග්නිදිග ආසියානු ලේඛක සාහිත්‍ය සම්මාන ප්‍රධාන 1979 දී ආරම්භ විය. ත්‍යාග හා සම්මාන ප්‍රදානය තායි රාජකීය පවුලේ සාමාජිකයකුගේ සහභාගිත්වයෙන් බැංකොක් නුවරදී පැවැත්වෙන අතර, ත්‍යාග ප්‍රදානෝත්සවයේදී ප්‍රධාන දේශනය පැවැත්වීමට පිළිගත් ජගත් ලේඛකයෙකුට ආරාධනය කෙරේ. වරක් මෙම දේශනය සඳහා ඇරියුම් ලද නොබෙල් සාහිත්‍ය සම්මානලාභී වොලේ සොයින්කා එම ඇරියුම ප්‍රතික්ෂේප කළේ, එවක සිදුවූ තායි හමුදා කුමන්ත්‍රණයට විරෝධය පෑමක් ලෙසය.

දකුණු ආසියා පොත් සම්මානය (South Asia Book Award) වාර්ෂිකව පැවැත්වෙන සම්මාන උළෙලකි. මෙහිදී දකුණු ආසියාව හෝ දකුණු ආසියාවේ පරිබාහිරව වෙසෙන දකුණු ආසියානුවන්ගේ ජීවිත නිවැරදිව නිරූපණය කෙරෙන කෘතීන් සම්මාන

ප්‍රදානය සඳහා තෝරා ගැනේ. මෙම වසරේ දකුණු ආසියා පොත් සම්මානය කෘතීන් දෙකකට හිමි විය. ජෙනිෆර් බ්‍රැඩ්බරි විසින් ලියන ලද සයිමන් ඇන්ඩ් ගුෂ්ටර් ප්‍රකාශන සමාගමේ ප්‍රකාශනයක් වන A Moment Comes කෘතියෙන් ඉන්දියානු උපමහද්වීපය, ඉන්දියාව, පකිස්තානය හා බෙංගාලය ලෙස බෙදී යෑමට පෙර අවදියේ ළමයින් තිදෙනෙකු පිළිබඳ කතා පුවතකි. එලිසබෙත් සතෙබ් විසින් රචිත රසියාගේ බලාපොරොත්තුව (Razia's Ray of Hope) අධ්‍යාපනයෙන් ඉදිරියට යෑම සඳහා සිහින දකින දැරියකගේ කතාවයි.

අප්‍රිකානු ලේඛකයන් සඳහා පිරිනැමෙන ප්‍රධානතම සාහිත්‍ය ත්‍යාගය කේන් ත්‍යාගයයි. (Caine Prize) මේ වසරේදී කේන් ත්‍යාගය දිනාගන්නා ලද්දේ ඔක්විරි ඔඩෝ (Okwiri Odour) ලේඛිකාවගේ My Father's Hand නවකතාවය. ත්‍යාග මුදල පවුම් 10,000කි.

සුප්‍රකට පෙත්ගුයින් පොත් සමාගම ද අප්‍රිකානු ලේඛකයන් සඳහා ත්‍යාගයක් වාර්ෂිකව ප්‍රදානය කරයි. මෙය පිරිනැමෙන්නේ අප්‍රිකානු ලේඛකයන්ගේ ප්‍රබන්ධ හා ප්‍රබන්ධ නොවන කෘතීන් අතරින් තෝරා ගැනෙන කෘතියක් සඳහාය. ත්‍යාගය ලෙස රැන්ඩ් 50,000 ක් පිරිනැමේ. නිර්මාණය කලින් ප්‍රකාශයට පත් නොවූවක් විය යුතුය.

පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලයේ සාමාජික රටවල ලේඛකයන් සඳහා පිරිනැමෙන පොදුරාජ්‍ය මණ්ඩල සාහිත්‍ය ත්‍යාගයන්ට අප්‍රිකානු හා කැරිබියානු රාජ්‍ය. කැනඩාව, දකුණු ආසියාවේ යුරෝපයේ හා ගිනිකොනදිග ආසියාවේ ලේඛකයෝ සුදුසුකම් ලැබූහ. හොඳම නවකතාවට හා ලේඛකයෙකුගේ ප්‍රථම කෘතියට මෙම ත්‍යාගය හිමිවූ අතර, ත්‍යාගය අවසන්වරට 2012 හා 2013 වසරවලදී

ෂෙහාන් කරුණාතිලක

පිරිනමන ලදී. 2012 දී ලාංකේය ලේඛක ෂෙහාන් කරුණාතිලක ගේ China Man - The Legend of Pradeep Martheer කෘතියට පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලීය සම්මානය ලැබුණු අතර, ඔහු සමග ප්‍රථම හොඳම කෘතියට සම්මාන ලැබූ ලේඛකයන් අතර දකුණු අප්‍රිකාවේ Jacques Straus-The Dubious Salvation, ජැමෙයිකාවේ Alecia Mckenzie - Sweetheart, ඕස්ට්‍රේලියාවේ Cory Taylor - Me and Mr Booker, කැනඩාවේ Riel Nelson - The Town that Drowned, ද සිටියහ. කලාපීය තරගවලින් ජයග්‍රහණය ලබන කෘති අතරින් තෝරාගනු ලබන කෘතිය සමස්ත පොදුරාජ්‍ය මණ්ඩලීය හොඳම කෘතිය සඳහා සම්මානයට සුදුසුකම් ලැබීය.

මේ වසරේ පටන් මෙම තරගය අත්හිටුවා තිබේ.

1958 දී ලංකාවේදී පිහිටුවා ගන්නා ලද අප්‍රිකානු - ආසියානු ලේඛක සම්මේලනය මගින් පිරිනමන ලද සාහිත්‍ය සම්මානය

‘පද්ම’ සම්මානය යනුවෙන් නම්කර තිබිණි. සංවිධාන මූලස්ථානය 1962 දී කොළඹ සිට කයිරෝ වෙත ගෙනයන ලදී. සංවිධානය මගින් පිරිනමන ලද ප්‍රථම හා එකම සම්මානය හිමිවූයේ දකුණු අප්‍රිකානු නිදහස් අරගලයේ ක්‍රියාකාරී සාමාජිකයෙකු වූ ඇලෙක්ස් ලා ගුවා වෙතය. ඔහු කලක් සිය ජන්මභූමිය වූ දකුණු අප්‍රිකාවෙන් පිටුවහල් වී ජීවත් වුවද, අවසානයේ ඔහු සාතනය කරන ලදී. කෙමෙන් මෙම සංවිධානය ආකර්යක්ෂම වී නැති වී ගියේය.

ලන්ඩනයේ මූලස්ථානය පිහිටි පෙන් ජාත්‍යන්තරය (Pen International) ලොව ප්‍රමුඛතම මානව හිමිකම් සංවිධානයක් මෙන්ම විවිධ සාහිත්‍ය ප්‍රභේද ගණනාවක් සඳහා වාර්ෂිකව සම්මාන පිරිනමන සංවිධානයකි. තෝරාගනු ලබන නවකතාවක්, කෙටිකතා සංග්‍රහයක්, හෝ කෙටිකතාවක් විද්‍යා ලේඛනයක්, රචනා, ක්‍රීඩා සම්බන්ධ කෘතියක්, චරිතාපදානයක්, ළමා සාහිත්‍ය කෘතියක්, පරිවර්තනයක්. නාට්‍යයක් හා පද්‍ය සංග්‍රහයක් හෝ පද්‍යයක් සඳහා ත්‍යාග පිරිනැමීමට පෙන් ජාත්‍යන්තරය වාර්ෂිකව ඩොලර් 150,000 කට වැඩි මුදලක් වැය කරයි. ත්‍යාග සඳහා මූල්‍ය අනුග්‍රහය සැපයීමට ලොව විශාලතම අන්තර්ජාල සමාගම වන ඇමසන් (Amazon.com) සමාගම ඇතුළු තවත් මූල්‍ය හා ප්‍රකාශන ආයතන ද පුද්ගලයන් රැසක් ද වාර්ෂිකව ඉදිරිපත් වෙති.

සංවිධාන 145 ක් මගින් පෙන් ජාත්‍යන්තරය ලොව පුරා පැතිර පවතී. මේ අතරින් විශාලම සංවිධානය ඇමෙරිකානු පෙන් සංවිධානයයි.

කීර්තිමත් ඉතිහාසඥයෙක් හා ලේඛකයෙක් වන එච්.ජී. වෙල්ස්, සුප්‍රකට ඉතාලියානු ලේඛක ඇල්බර්ටෝ මොරාවියා, නොබෙල් සාහිත්‍ය සම්මානලාභී හයින්රිච්

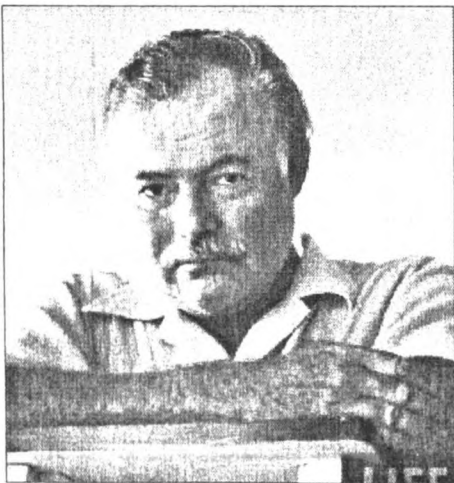
නයෝමි මුණවිර

බොල් (Heinrich Boll) ඉංග්‍රීසි නාට්‍ය රචක ආර්තර් මිලර්, ස්පාඤ්ඤ ලේඛක මාරියෝ වර්ගස්ල්ලෝසා, සෝවියට් දේශයේ පාලනයට එරෙහිව පෑන මෙයෙවූ ජීරී ගෘහසා, පුලිට්සර් ත්‍යාගලාභී කෝන්ටන් විල්ඩර්, ඉතාලියානු ලේඛක ඉග්නාට්සියෝ සිලෝනෙ වැනි ලොව සම්මානනීය ලේඛකයන් රැසක් වරින් වර පෙන් ජාත්‍යන්තරයේ සභාපතිත්වය දරා ඇත. මෙහි වත්මන් සභාපතිත්වය දරන්නේ කැතේඩියානු නවකතාකරවෙකු හා නිබන්ධකයෙකු වන ජෝන් රැල්ස්ටන්ය. 1921 දී ජාත්‍යන්තර පෙන් (International Pen) නමින් අරඹන ලද සංවිධානය 2010 පටන් හැඳින්වෙන්නේ පෙන් ජාත්‍යන්තරය (Pen Internatinal) නමිනි. අද වන විට සංවිධානය

රටවල් 100කට වැඩි ගණනාවක ව්‍යාප්ත වී තිබේ.

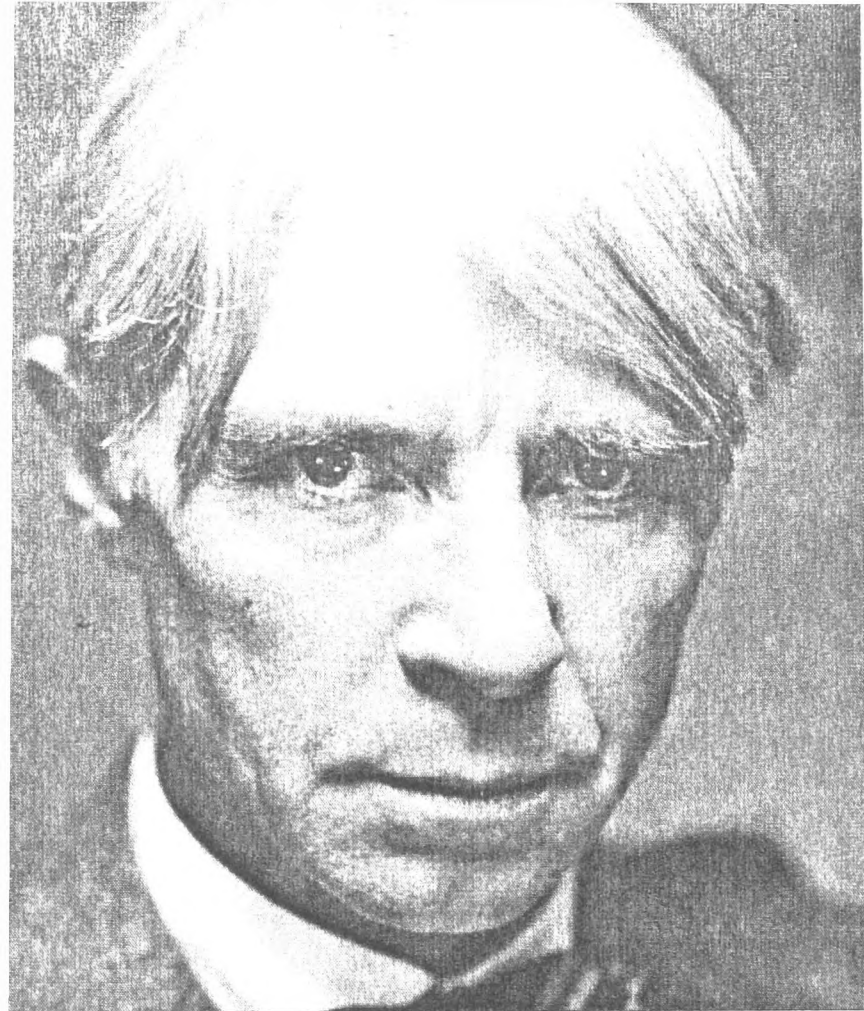
අදහස් ප්‍රකාශන අයිතිය සුරැකීමට කැපවූ සංවිධානයක් ලෙස ප්‍රකට පෙන් ජාත්‍යන්තරයේ ‘බන්ධනාගාර කමිටුව’ (Prison committee) මගින් ලොව නන් දෙස සිරගත වූ, අතුරුදහන් වූ, වධ හිංසාවනට ලක්වූ ලේඛකයන් හා මාධ්‍යවේදීන් පිළිබඳ තොරතුරු නිරතුරුව අධීක්ෂණය කෙරේ. එම සිද්ධීන් ඇතුළත් ද්විපාර්ෂික ලේඛනයක්ද ඔවුන් විසින් පිළියෙල කොට බෙදා හරිනු ලැබේ.

පෙන් සාහිත්‍ය සම්මානයට ද විවිධ ප්‍රභේද ගණනාවකි. එම ප්‍රභේද විවිධ පුද්ගලයන්ගේ නම්වලින් හඳුන්වනු ලැබේ. ඒ අනුව මේ වසරේ විශිෂ්ටතම ස්වයංචරිතාපදානය සඳහා පිරිනැමෙන පෙන් ඇකර්ලි (Pen /Ackerly) සම්මානය ශ්‍රී ලාංකික ලේඛිකා සොනාලි දැරණියගලගේ Wave කෘතියට හිමිවිය. 2004 වසරේ දිවයිනට බලපෑ සුනාමි ව්‍යසනයෙන් ඇය ලත් බේදනීය ජීවන ඉරණම කෘතියට පාදක වී ඇත.

ලිවිය යුතු කෙසේදැයි ඊතියක් හැත. එය විටෙක ඔබ වෙත පහසුවෙන් නිවැරදි ආකාරයට ගලා එයි. විටෙක, එය අති දුෂ්කරය. එය මතුකර ගැනීම බෝර දමා ගලක් පුපුරවා හරිනවාටත් වඩා දුෂ්කරය.

- අර්නස්ට් හෙමිංවේ

ජනතා අපේක්ෂා ඔසවා තැබූ කවියා

කාල් සැන්ඩබර්ග්

කාල් සැන්ඩබර්ග් (1878-1967) ඇමෙරිකානු මහා කවියා ලෙස හැඳින්වෙන චෝල්ට් විට්මන් තරමටම ජනතාවාදී කවියෙකු ලෙස ජනප්‍රසාදය දිනා සිටියේය.

ස්වීඩනයෙන් ඇමෙරිකාවට පැමිණ පදිංචි වූ ජනයාගෙන් පැවතෙන පරපුරකට අයත් වූ සැන්ඩබර්ග් පාසල් අධ්‍යාපනය ලැබුවේ වයස අවුරුදු දහතුන වනතෙක් පමණි. ඉන් පසු බඩු ගෙනයන්තෙක් (පෝටර) ආපනශාලාවල පිඟන් සොදන්තෙක්, නිවෙස් පින්තාරුකරන්නෙක් ඇතොයෙක් රැකියාවල් කරමින් ඇමෙරිකාව පුරා අවිද්දේය. පුවත් වාර්තාකරුවෙකු ලෙස රැකියාවක් සොයාගත් ඔහු වැඩිකල් නොයා විකාගෝ ඩේලිනිව්ස් පුවත්පතේ වාර්තාකරුවෙකු ලෙස සේවයට බැඳුණේය. පසුකලෙක ඔහු සිය මාධ්‍යවාන්තියෙන් සමුගත්තේ පූර්ණකාලීනව කාව්‍යකරණයේ යෙදීමටය.

නිහේ දහකයේදී ලෝකයම ගොදුරු වූ, ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදය ඉතා දරුණු ලෙස පීඩා විඳි මහා ආර්ථික අවපාතය

සමයේ ආර්ථික අගහිඟකම් හා ධනවත් ඉඩම් හිමියන්ගේ සුරාකෑම්වලින් දුර්මුඛ වූ සාමාන්‍ය ජනතාවගේ ජීවන අපේක්ෂාවන් ඔසවා තැබීමේ අරමුණින් ඔහු රචනා කළ 'The People, Yes' නම් දීර්ඝ කාව්‍යය ඔහුගේ ප්‍රබන්ධ අතර ප්‍රමුඛත්යක් ගනියි.

කම්කරු පන්තියේ ගැටුම් මෙන්ම, වාර්ගික හා සිවිල් සමාජ අර්බුදවල පත්ලේ එදා පැවැතුණේ ජනයා අතර පවත්නා ආර්ථික අසමානතාවන් යැයි වටහාගත් ඔහු, ඔව්, පොදු ජනයා! කාව්‍යයෙන් ඊට සිය ප්‍රතිචාරය දක්වයි. මෙය එම දීර්ඝ කාව්‍යයේ, කොටසකි.

ඔව්, පොදු ජනයා !

පොදු ජනයා දිගටම ජීවත්වනු ඇත
ඉගෙනගන්නා, අමනකම් කරන ජනයා
ජීවත්වනු ඇත දිගටම,
රැවටෙනු ඇත, විකිණෙනු ඇත
මුල් සොයා සරු පොළොව වෙත
ගොස් නැවත නැවතත්
යළි ආපසු පැමිණෙනු ඇත

සිනාසී බැහැර කළයුතු නැත ඔබ
 වෙනසට හුරුවන්නට ඇති
 ඒ හැකියාව ඔවුනගේ.

ඔහුගේ වාසුළුමය රැගුම් අතර
 වෙසෙයි මැමතෙක්.*
 මෙසේ පවසන
 නිදබර දුබල අරුම ජනයාද
 බොහෝ වෙත්.

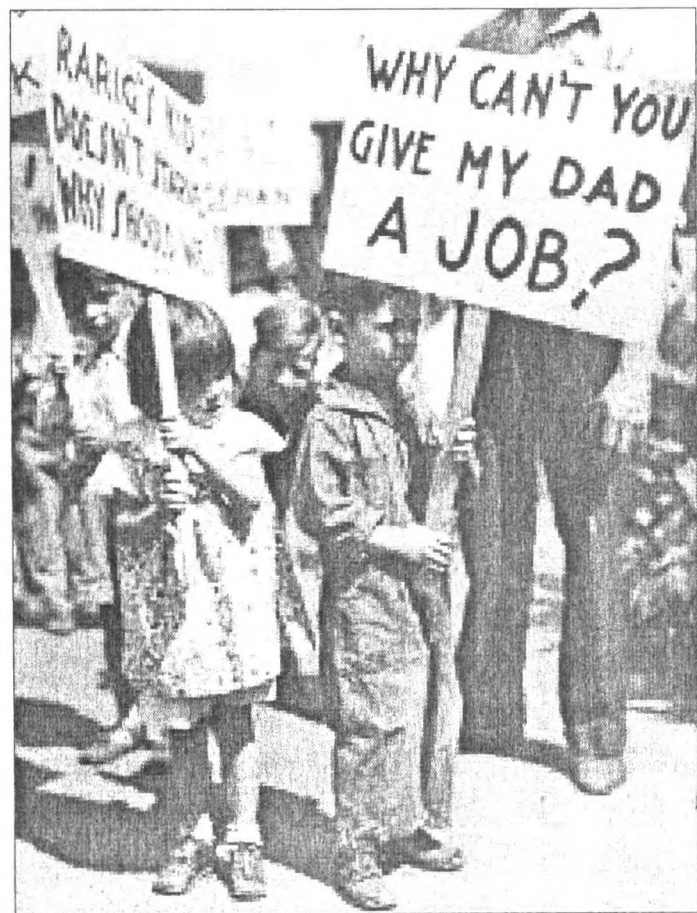
“මා මගේ ජීවිතාව උපයනවා
 ජීවත්වෙන්න තරමට සොයනවා
 මගේ මුළු කාලය
 වැයවෙන්නේ එයටයි
 මා වෙනුවෙන්, අනෙකුත් වෙනුවෙන්
 බොහෝ දේ කළ හැකියි මට
 මට පුළුවනි, කියවන්න ඉගෙන ගන්න
 බොහෝ දේ ගැන කතාකරන්නට
 යම් යම් දේ ගැන විමසා බලන්නට
 ඒත් ඒකට වෙලාව ඕනෑ
 වෙලාව තිබුණා නම් මට...”

විසුළු සෝබර දෙබිඩි මුහුණකි පොදු දනා
 වීරයෙකි, මැරයෙකි ඔහු
 මායාවකි.

ගාගොයිල* මුවකින් වැලැපෙන
 ගෝරිල්ලෙකි: “ඔවුහු මා ගනිති මුදලට,
 මා විකුණති. එය සෙල්ලමකි
 විටෙක මගේ බැමි ලිහෙනවා”

නිරිසන් වුමනාවන්ගේ
 මාඉමෙන් එපිටට ගමන්කොට
 හුදු යැපුම් රේඛාව පන්නා
 මිනිසා පැමිණියා....

ඔහු ඇතුළාන්තයේ ගැඹුරු පිළිවෙත් වෙත
 කිසිදු ඇටකටුවකට වඩා පබාමත් විද්‍යාශිල්ප
 වෙත

* මැමතා - පුරාණයේ විසූ යෝධ ඇතෙකි.
 * ගාගොයිල - පියස්සක ජලය පිට කිරීම පිණිස නනනු ලබන විකෘති මිනිස් රුවක් හෝ සත්ව මුහුණකි.

දේවල් ගැන සිතා බලන අවධියට,
නැටුමට, ගැයුමට කතාන්දරයට
නොඑසේනම්,
සිහින දකින යුගයට.

පසිඳුරන්ගේ සීමිත සීමාවන්,
නොදන්නා දෑ පිළිබඳ අනන්ත උවමනාවන්
මැදින්
ඔවුහු රැඳෙත් එදිනෙදා දිවියේ නිරස ලංසු
වෙත
මග අතර මගදී, ලදවිට ඉසුඹුවක්
පසිඳුරු ප්‍රිස්මයන්ට එපිටින් ඇති ආලෝක
වෙත,
ක්ෂුද්‍රාවට, මරණයට එපිටින් පවතින
සැමරුම් වෙත
ලඟාවෙත්.

වාටුකාරයන් හා බොරුකාරයන්
තබා ඇතද නෙක කිලිටි පැල්ලම්
මේ ලඟාවීම ජීවමානය.

ආලෝක හා අනුස්මරණ උදෙසා
මේ ලඟාවීම ජීවමානය.

මුහුදේ ලුණු රස හඳුනා ප්‍රනායා
පොළොව සිව්කොන හමායන
සුළගේ බලය ද දකිත් ඔවුහු
ඉසුඹුලන්නට සොහොන් ගැබකි,
බලාපොරොත්තුවේ තොටිල්ලකි.
ඔවුනට පොළෝතලය.

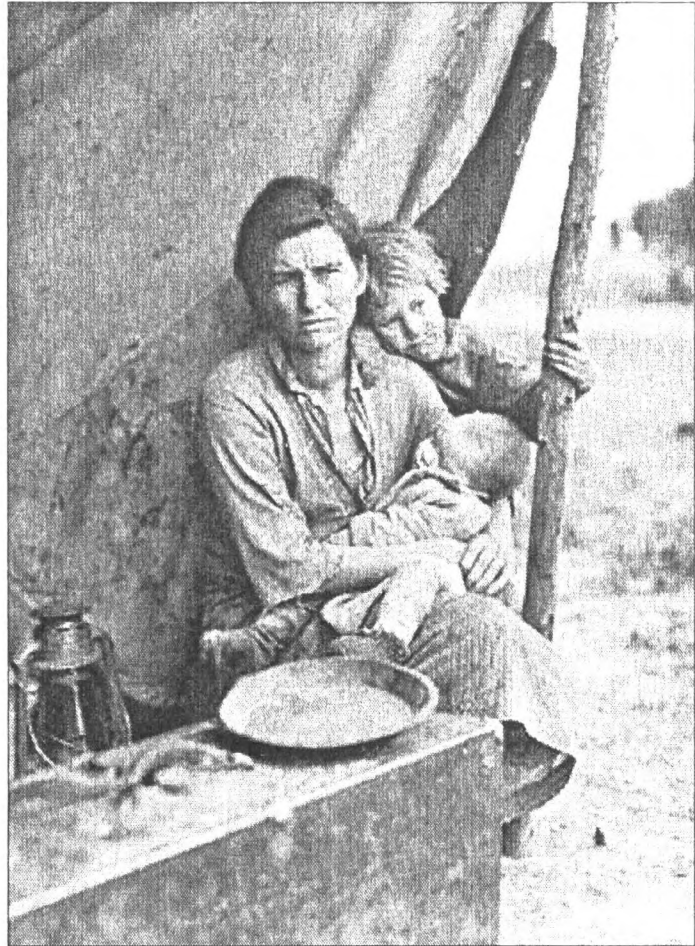
අන් කවරෙක් කතාකරත්ද
මිනිස් පවුල ගැන
තාරකා මඬුලුවල විශ්ව නීතියේ
තාලයට, පාදයට අනුව යන් ඔවුහු.
පොදු ජනයා බහුවර්ණාවලියකි
සසල තනිගල් වැඹක් තුළ රැඳුණු
වර්ණාවලියක් හා ප්‍රිස්මයකි,
මුහුද මීදුම සදන,
වැස්සෙහි මීදුම ඉවතට ඇදෙන,
තාරකා පිරි සොඳුරු රැයකට ඉඩ දී
උතුරු අහසේ හිරු අවර කෙටිවන
මේ පරිසරය තුළ ඔහු
නෙක පැහැයෙන් කවි පබදින
ක්ලැවික්සු* පාලක පුවරුවකි.

* ක්ලැවික්සුව - සංගීත සන්දර්භනයක දී නිරයක් මත අලෝකරවා මතු කරන ඕනනයක්.

වානේ කම්හල් අහස ඇවිලෙයි.
 ගින්න පැතිරෙයි, සුදට, අක් වක්ව
 ගොම්මන් අඳුරේ.
 දිගු කලක සිටිය ඔහු පැමිණෙමින් සිටින්නේ
 එහෙත් මිනිසා ජයගනු ඇත
 සොහොයුරා පෙළගැසෙනු ඇත
 සොහොයුරා සමග.
 කැඩී ගිය බොහෝ මිටි දෙස,
 කිණිහිර සිනාසෙනු ඇත

දනා සිටිත් මුදලට නොවිකිණෙන
 ගින්න පුරුදුය ගින්නෙන් ජනිත වුවනට
 තාරකා හඬ නොනගත්
 සුළඟ අවුරනු නොහැක ඔබනට

කාලය උතුම් ඇදුරෙකි.
 දිවිගෙවනු හැකි කාහට
 අපේක්ෂාවන් නොමැතිව.

කවියෙකුට තේමා නියමයක් නැත.

කිසිවෙක් කවියෙකුට තේමා නියම කිරීමට යන්නේ හෝ එසේ කිරීමට අදහස් කරන්නේ හෝ නැත. අනේ! ඔබට සිතිය හැකි ඕනෑ ම දෙයක් ගැන ලියන්න. එහෙත්, නව ලෝකයක් ඉදි කිරීම සඳහා තමාට කැඳවුම් කෙරී ඇතැයි යුක්ති සහගත ව සලකන්නා වූ නව මිනිසාට ඕනෑ ම දෙන ලද තත්ත්වයක දී ඔබට එසේ කියන්නට ඉඩ දෙන්න: දාහත් වැනි ශතවර්ෂයේ ජීවන දර්ශනය නවීනයන්ගේ භාෂාව බවට පෙරළීමෙන් ඔබ නව කවියන් බවට පත් වන්නේ නැත. එක්තරා දුරකට හා ඉතා විශාල පරිමාවකට කලාවේ ආකෘතිය ස්වාධීන ය. එහෙත්, මේ ආකෘතිය නිර්මාණය කරන කවියාත් එය වින්දනය කරන ප්‍රේක්ෂකයාත් එකෙකු ආකෘතිය නිර්මාණය කිරීමට ද අනෙකා එය වින්දනය කිරීමට ද තිබෙන හිස් යන්ත්‍ර නො වේ. ඔවුහු ජීවමාන පුද්ගලයෝ ය. ඔවුන්ට, සම්පූර්ණයෙන් ම සුසංවාදී නො වූවත් එක්තරා එකමුතුවක් නියෝජනය කරන නිශ්චිත බවට පත් වූ මානසිකත්වයක් ඇත. මේ මානසිකත්වය සමාජ තතුවල ප්‍රතිඵලය යි. කලා ආකෘති නිර්මාණය කිරීම හා සංජානනය කිරීම මේ මානසික තත්ත්වයේ එක් කාර්යයකි. ආකෘතිවාදීන් කෙතරම් ප්‍රඥාවන්ත වීමට තැත් කරන නමුදු ඔවුන්ගේ සම්පූර්ණ සංකල්පයට ම පදනම් වී තිබෙන්නේ නිර්මාණය කරන්නා වූත් නිර්මිත දෙය පරිභෝජනය කරන්නාවූත් සාමාජික මිනිසාගේ මානසික එකමුතුව ගණන් නොගෙන හැරීම ය. ලියොන් ට්‍රොට්ස්කි (මහාචාර්ය සුවර්ත ගම්ලත් ගේ සාහිත්‍යය හා විප්ලවය පොතෙහි.)

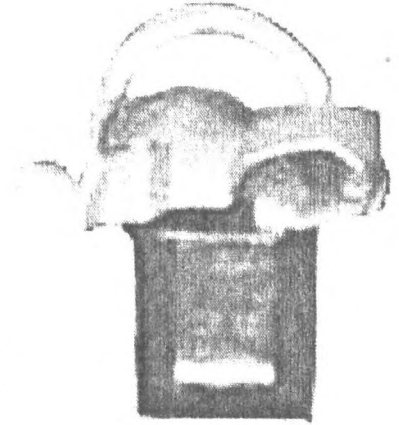
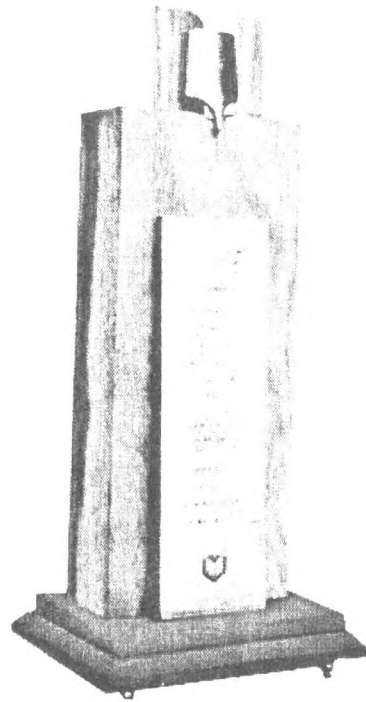
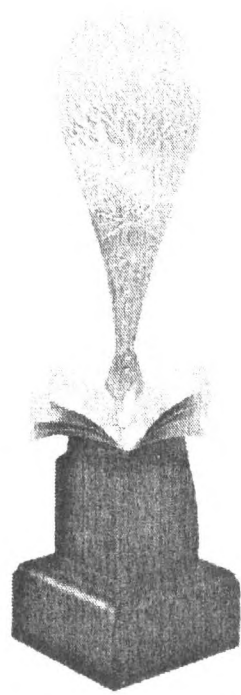
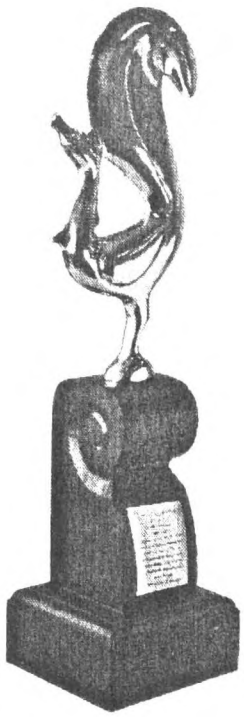
රිදුම

විමලරත්න කුමාරගම

එළියක් නැතුව යන අය දැක රැ මට යා නොහැක අයදින මුත් ඒ නොනැවත දියුණු වන යාමෙන් ආ ලෝකය බලා සමහර විට කැ	වැස්සේ ඔස්සේ පස්සේ ගැස්සේ	පුදසුන මතේ ජීවත්විය යුතු මට ඇති කරයි සසරේ හසරට මගෙ කව නොවේවා බැණ වැදුමට කව කුමකට ද විදුමට ගොනෙකුගෙ	කවිය සවිය අවිය සිවිය
පොඩි දරුවකුගේ වත කුස ගින්නෙන් මැරුණ සිහි කර නැගී එයි සමහර විට අගුවක් නොමැති බල්ලකු මෙන් බිය සමහර විටක ඇයි නලවැල් යන	මැරුණ අරුණ පිරුණ කරුණ	සුළු වූ නමුදු එළියක් නම් සැන ඇස් නැතියවුන් හට එය සදහට මුළු ලොව අඳුර දිව ආවත් එක නිවනට නොහැක පොඩි මැටි පානක	සිලිය නිලිය වලිය එලිය
බල්ලෙක් සැපු විට උගෙ ගෙල විකන නිරිසන් ගතිය ඇති අය හට තවම උන්හට පවා ඉඩ ඇති විට පපුව බල්ලන් සපා කා යාමට පුරුදු	හිත ඇත මත නැත	දිය බිඳු වැටීමෙන් වැවි විල් පොකුණු දිය බැස නැගෙනු බැරි පණ ඇති අය ද මැරේ, සුළු සැකයකින් රැ දාවල කඳුළු එක මදහසින් මුළු ලෝකය එළිය	පිරේ පෙරේ කෙරේ
එකෙකා සපා කා පසුවෙන ලොවෙක කවියෙකු බණිනු දැක ඇතිවෙයි හිතට ගල් මුල් තිබිය දී සුදු බුදු පිලිම සතුරන් තැළුම ඉන් හොඳ දැයි අසමි	කුඩා විඩා කඩා අඩා	ඇණ බැන ගැනීමෙන් බත් පත අඹුදරුවන්ගෙ රෝ දුක් මග පිය තෙපලකින් බැරි වැඩපළ ජීවත්වන්ට කොපමණ අය	පිරුණාද හැරුණාද කෙරුණාද මැරුණාද

1949 ඔක්තෝබර් 4

විමලරත්න කුමාරගම (1919.01.18-1968.12.30) සිංහල කවියේ කොළඹ යුගයට අයත් කවියෙකි. බහුජන වහර යොදා ගනිමින් තත්කාලීන සමාජ හා පුද්ගල යථාර්ථය කවියට නැඟවෙකු ලෙස ප්‍රකටය. දෘෂ්ටිවාදියකු නොවූ ඔහුගේ ප්‍රස්තුතයන් වූයේ පොදු ජනතාවගේ මිනිස්කම හා ආධ්‍යාත්මික ගුණයන් ය.

රාජ්‍ය සාහිත්‍ය සම්මාන උලෙළ 2014

සම්මානලාභිහූ

හොඳම සිංහල නවකතාව

කාල නදී ගලාබසී - නෝබට් අයගමගේ

හොඳම කෙටිකතා සංග්‍රහය

කියනු මැන දිවි අරුත -

ආචාර්ය ගුණදාස අමරසේකර

හොඳම පද්‍ය සංග්‍රහය

හැටේ වත්තේ මග්දලේනා -

සෞම්‍ය සඳරුවන් ලියනගේ

හොඳම ගීත රචනා සංග්‍රහය

ඉස්සර විදියට - අමරසේන කංකානමගේ

ගී පද රචනා සංග්‍රහය (විශේෂ ඇගයීම්)

අරිසෙන් අහුබුදු ගීසරණිය - ගිනාන් ගණේවත්ත

හොඳම සිංහල ස්වතන්ත්‍ර නාට්‍ය කෘතිය

සෙල්ලම් නිරිදු - ජයලත් මනෝරත්න

හොඳම සිංහල ශාස්ත්‍රීය හා පර්යේෂණ ග්‍රන්ථය

පේරවාදී බෞද්ධ දර්ශනය ධර්මවාදී පරීක්ෂණය - අරුණ කේ. ගමගේ

හොඳම විවිධ විෂයක ග්‍රන්ථය

විශ්ව න්‍යාය විද්‍යාව - බී. අමරසිරි පීරිස්

හොඳම සිංහල පරිවර්තන විවිධ විෂයක කෘතිය

ලංකාවේ ගැමි ජනකතා - චන්ද්‍ර ශ්‍රී රණසිංහ

හොඳම සිංහල පරිවර්තන නවකතා

ධීමනී - ආනන්ද අමරසිරි

හොඳම සිංහල පරිවර්තන කෙටිකතා සංග්‍රහය

මග වැරදුණු ගැහැනිය - අමරසිංහ ගුණසේකර

හොඳම සිංහල පරිවර්තන පද්‍ය කෘතිය

රතු රෝස නිල්රෝස - පරාක්‍රම කොඩිතුට්ටු

හොඳම සිංහල පරිවර්තන නාට්‍ය කෘතිය

හැමෝටම වැරදිලා - බන්දුල විතානගේ

හොඳම සිංහල ස්වතන්ත්‍ර යොවුන් සාහිත්‍ය

කෘතිය

සටනක් මැද සටනක් - ගුණසේකර ගුණසෝම

හොඳම විද්‍යා සාහිත්‍ය කෘතිය

මිගුම් සහ තවත් විද්‍යා ප්‍රබන්ධ

හොඳම ළමා සාහිත්‍ය කෘතිය (සම සම්මාන)

කල්පනා නැතිවෙලා - සමරකෝන් පතිරාජ

මුහුදු සහ දෝණි - නනුජා එන්. අනංගම

සාහිත්‍ය හා තත් විෂයානුගතව වැඩිම පොත්
 සංඛ්‍යාවක් ප්‍රකාශිත ආයතනය
 ඇස්. ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ - කොළඹ 10

හොඳම පිටකවරය නිර්මාණය
 පුරවැසි පෙත්සම - කේ.ඩබ්ලිව්. ජනරංජන

හොඳම ඉංග්‍රීසි පරිවර්තන නවකතාව
 The age of Kali - Aditha Dissanayaje and Ranga
 Wickramasinghe

හොඳම ඉංග්‍රීසි නවකතාව
 Thus She Grew - M.T.L. Ebell

16 වැනි ගොඩගේ සාහිත්‍ය සම්මාන උළෙල

- **ප්‍රශස්ත නවකතාවට හිමි ඩබ්ලිව්.ඒ. සිල්වා
 අනුස්මරණ සම්මානය**
 'ආශාධ පුෂ්පය' - සුසන්ත මහඋල්පත
- **ප්‍රශස්ත කෙටිකතා සංග්‍රහයට හිමි ජී.බී.
 සේනානායක අනුස්මරණ සම්මානය**
 මලක් කතා කරයි -
 ඉසුරු වාමර සෝමවීර
- **ප්‍රශස්ත කාව්‍ය සංග්‍රහයට හිමි ඇස්. මහින්ද
 හිමි අනුස්මරණ සම්මානය**
 මිලඟ මී විත - රුවන් බන්දුජීව
- **ප්‍රශස්ත යොවුන් නවකතාවට හිමි ටී.බී.
 ඉලංගරත්න අනුස්මරණ සම්මානය**
 සටනක් මැද සටනක් -
 ගුණසේකර ගුණසෝම
- **ප්‍රශස්ත පරිවර්තන නවකතාවට හිමි සිරිල් සී.
 පෙරේරා සම්මානය**
 කොන්කළ දෝණි - කුමාර සිරිවර්ධන
- **ප්‍රශස්ත තීරු ලිපි සංග්‍රහයට හිමි
 ශ්‍රී වන්දුරත්න මානවසිංහ
 අනුස්මරණ සම්මානය**
 එදවස සොඳුරුමය -
 බුද්ධදාස ගලප්පත්ති
- **වසරේ නිර්මාණශීලී නවක දායකත්වය**
 සාලික කරුණාතිලක

9 වැනි විද්‍යෝදය සම්මාන උළෙල 2014

විශිෂ්ටතම නවකතාව
 කුරුලු හදවත - ලියනගේ අමරකීර්ති

විශිෂ්ටතම කෙටිකතා සංග්‍රහය
 කියනු මැන දිවි ඇරුණ -
 ආචාර්ය ගුණදාස අමරසේකර

විශිෂ්ටතම පද්‍ය සංග්‍රහය
 මිලඟ මී විත - රුවන් බන්දුජීව

විශිෂ්තම ගේය කාව්‍ය සංග්‍රහය
 ඉස්සර විදියට - අමරසිරි කංකානමගේ

විශිෂ්ටතම පුවත්පත් ලිපි සංග්‍රහය
 සම සම්මාන - ජීවිතයේ අවබෝධය
 මරණයේ අසිරිය
 විකට්ඨ අයිවන්
 වගතුග
 ශ්‍රී වන්දුරත්න මානවසිංහ

9 වැනි ස්වර්ණ පුස්තක සම්මාන උළෙල 2014

ස්වර්ණපුස්තක සම්මානය

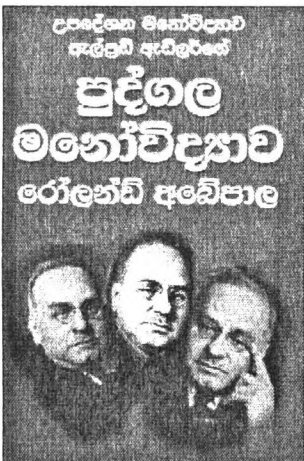
කුරුලු හදවත :
 ආචාර්ය ලියනගේ අමරකීර්ති

නිර්දේශිත නවකතා පහ

මරියා සිලෝනිකා වස්තුව - පී.බී. ජයසේකර
 තාරා මගේ දෙවිදුව - නිශ්ශංක විජේමාන්න
 කුරුලු හදවත - ආචාර්ය ලියනගේ අමරකීර්ති
 මගේ ආදරණීය යක්ෂණි - මංජුල වෙඩිවර්ධන
 පාද යාත්‍රා - එරික් ඉලයප්පාරච්චි

සොතක වත

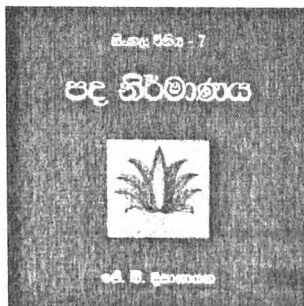
පුද්ගල මනෝ විද්‍යාව

කර්තෘ : රෝලන්ඩ් අබේපාල
 ප්‍රකාශනය : සාර ප්‍රකාශන
 පිටු ගණන : 160
 මිල : රු. 300/=

ශුරෝපා කලාවත

කර්තෘ : සොලමන් ප්‍රේමානන්ද
 ප්‍රකාශනය : පැහැසර ප්‍රකාශන
 පිටු ගණන : 207
 මිල : රු. 675/=

සිංහල ඊතිය - පද නිර්මාණය

කර්තෘ : ජේ.බී. දිසානායක
 ප්‍රකාශනය : සුමිත ප්‍රකාශකයෝ
 පිටු ගණන : 263
 මිල : රු. 550/=

චකරං සහ වඩිම්බු

(කෙටිකතා)

කර්තෘ : තක්ෂිලා ස්වර්ණමාලි
 ප්‍රකාශනය : සංහිද මුද්‍රණකරුවෝ සහ ප්‍රකාශකයෝ
 පිටු ගණන : 101
 මිල : රු. 250/=

කුරුලු හඳවත

කර්තෘ : ලියනගේ අමරකීර්ති
 ප්‍රකාශනය : ආස්ථි පබ්ලිෂිං ප්‍රකාශකයෝ
 පිටු ගණන : 366
 මිල : රු. 500/=

ඔවුන් ඔබ මෙන් නොවේ

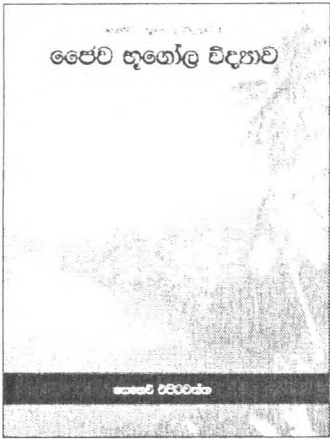
එහෙත් ඔවුන් ඔබ වගේය (සමීක්ෂණ ග්‍රන්ථයකි)

කර්තෘ : තක්ෂිලා ස්වර්ණමාලි
 ප්‍රකාශනය : සංහිද මුද්‍රණකරුවෝ සහ ප්‍රකාශකයෝ
 පිටු ගණන : 205
 මිල : රු. 350/=

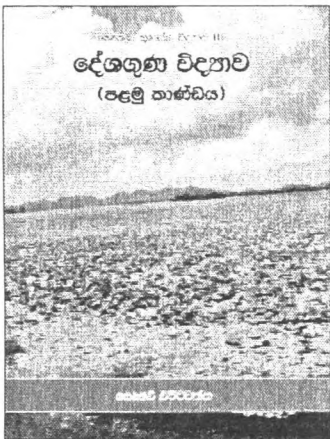
මැලෝරි ටවර්ස් හි අවසන් වසර

කර්තෘ : ඉනිඩ් බ්ලයිටන්
 පරිවර්තනය : ලලිත් හින්ගම
 ප්‍රකාශනය : නැණිල ප්‍රකාශකයෝ
 පිටු ගණන : 199
 මිල : රු. 350/=

භෞතික භූගෝල විද්‍යාව
(පේව භූගෝල විද්‍යාව)

කර්තෘ : සෙනෙවි එපිට්ටන්
ප්‍රකාශනය : උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය
පිටු ගණන : 623
මිල : රු. 3000/=

භෞතික භූගෝල විද්‍යාව
(දේශගුණ විද්‍යාව)

කර්තෘ : සෙනෙවි එපිට්ටන්
ප්‍රකාශනය : උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය
පිටු ගණන : 1088
මිල : රු. 3000/=

කාල නදී ගලා බසී

කර්තෘ : නෝබට් අයගමගේ
ප්‍රකාශනය : ආස්ථි පබ්ලිෂිං ප්‍රකාශකයෝ
පිටු ගණන : 436
මිල : රු. 550/=

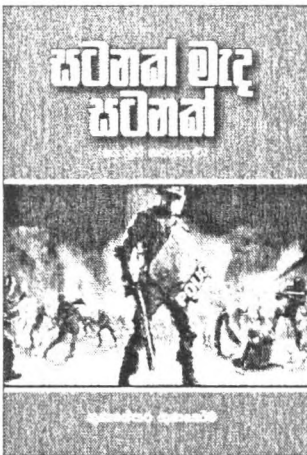
අම්මා

කර්තෘ : උපුල් ශාන්ත සන්නස්ගල
ප්‍රකාශනය : සංහිද ප්‍රකාශකයෝ
පිටු ගණන : 377
මිල : රු. 600/=

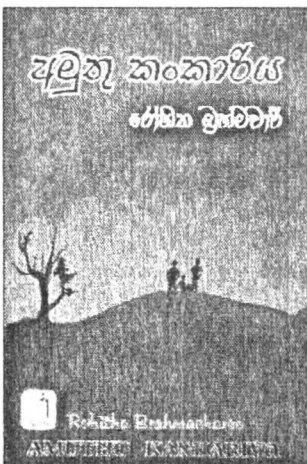
නිමාලය හමුල

කර්තෘ : කැලමි කුමාර මොහොට්ටිගේ
කර්තෘ ප්‍රකාශනයකි
පිටු ගණන : 68
මිල : රු. 150/=

සටහන් මැද සටහන් (යොවුන් නවකතාව)

කර්තෘ : ගුණසේකර ගුණසෝම
ප්‍රකාශනය : ආස්ච්චි පබ්ලිෂිං ප්‍රකාශකයෝ
පිටු ගණන : 240
මිල : රු. 400/=

අමුතු කංකාරිය

කර්තෘ : රෝහිත බ්‍රහ්මචාරී
ප්‍රකාශනය : නැණිල ප්‍රකාශකයෝ
පිටු ගණන : 192
මිල : රු. 350/=

ආදර අංකුර

කර්තෘ : සමන් අනාච්චුහේට්ටි
ප්‍රකාශනය : ආස්ච්චි පබ්ලිෂිං ප්‍රකාශකයෝ
පිටු ගණන : 522
මිල : රු. 650/=

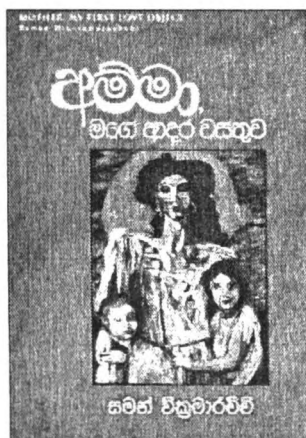
කුළුච්චුද

කර්තෘ : ස්වර්ණකාන්ති රාජපක්ෂ
 ප්‍රකාශනය : ෆාස්ට් පබ්ලිෂිං ප්‍රකාශකයෝ
 පිටු ගණන : 358
 මිල : රු. 500/=

ප්‍රේම සැඟවේ

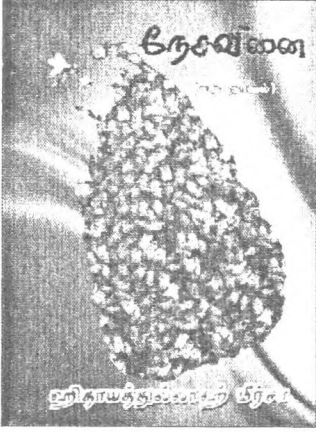
කර්තෘ : රංජන් කුරුප්පු
 ප්‍රකාශනය : ෆාස්ට් පබ්ලිෂිං ප්‍රකාශකයෝ
 පිටු ගණන : 372
 මිල : රු. 525/=

අම්මා මගේ ආදර වස්තුව

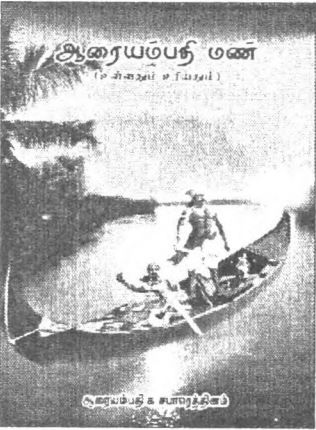
කර්තෘ : සමන් වික්‍රමාරාච්චි
 ප්‍රකාශනය : සංහිඳු ප්‍රකාශකයෝ
 පිටු ගණන : 102
 මිල : රු. 200/=

Tamil Books

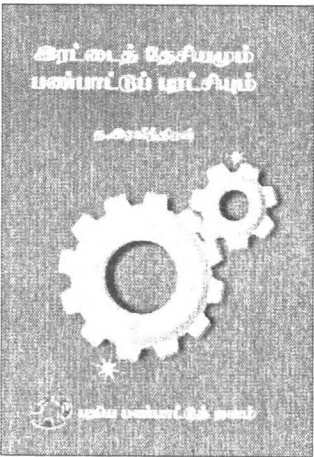
NESA VINAI

Author : Hithayathullah Meerza
Published by : Meerza Publication
Pages : 176
Price : 350/=

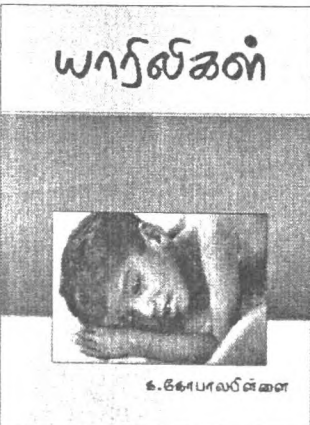
ARAIYAMPATHY MANN (Ullathum Uriyathum)

Author : Araiampathy K. Sabaratnam
Published by : Aathavan Press
Pages : 324
Price : 1000/=

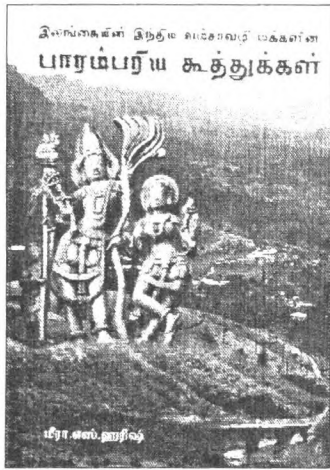
IRATTAITH THESIYAMUM PANBATTU PURATSIYAM

Author : N. Raveendrana
Published by : Puthiya Panpattuth talam
Pages : 223
Price : 400/=

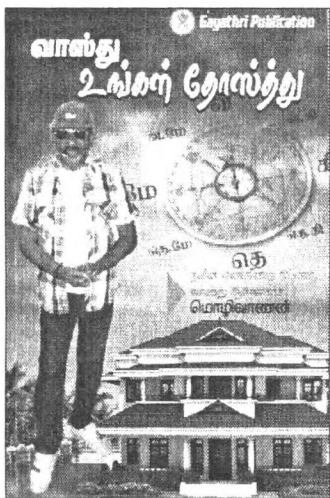
YARILIGAL

Author : K. Gopalapillai
Published by : S. Godage & Brothers (Pvt) Ltd.
Pages : 136
Price : 350/=

**ILANKAIYIN INDIA VAMSAVALI MAKKALIN
PARAMPARIYA KUTHTHUKKAL**

Author : Meera S. Harish
Published by : Nirdya Kalaalayam
Pages : 292
Price : 600/=

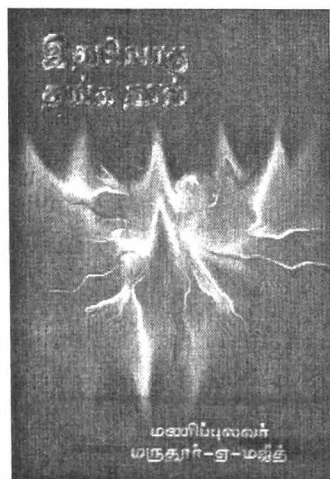
VAASTGU UNKAL THOSTHU

Author : Mollevaanan
Published by : Gayathri Publication
Pages : 120
Price : 400/=

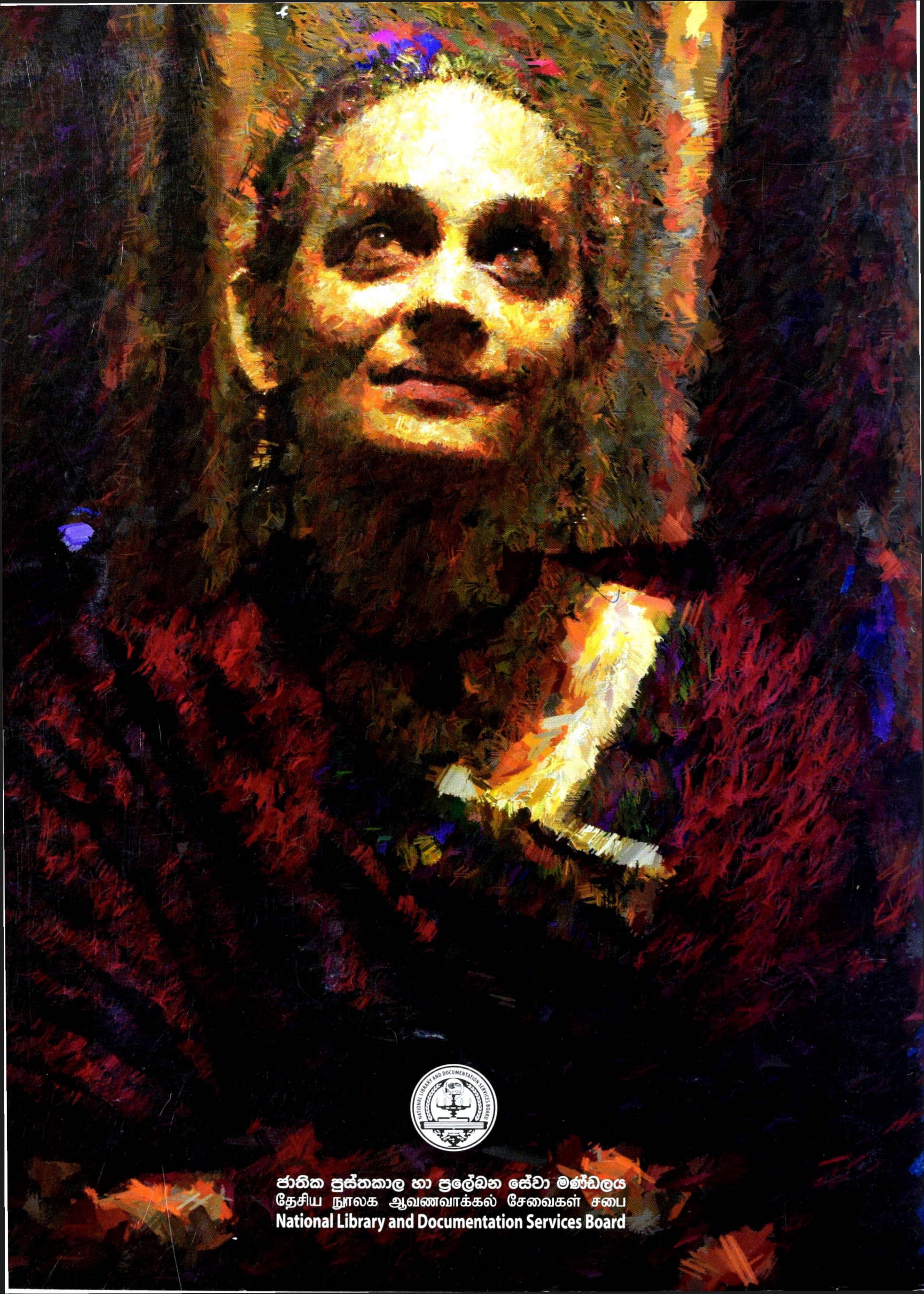
MAFUNAMANA ERAVIL WILLUM PALAM

Author : N.P. Arulanantham
Published by : Thirumagal Pathippagam
Pages : 118
Price : 400/=

ITHU ORU THANGA NOOL

Author : A Majeed
Published by : Maruthur Publication
Pages : 290
Price : 650/=

ජාතික පුස්තකාල හා පුලේඛන සේවා මණ්ඩලය
தேசிய நூலக ஆவணவாக்கல் சேவைகள் சபை
National Library and Documentation Services Board

National Digitization Project

National Science Foundation

Institute : National Library and Documentation Services Board

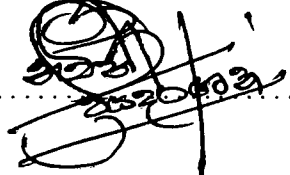
1. Place of Scanning : National Library and Documentation Services Board, Colombo 07

2. Date Scanned : 2017/10/23

3. Name of Digitizing Company : Sanje (Private) Ltd. No 435/16, Kottawa Rd.
Hokandara North, Arangala, Hokandara

4. Scanning Officer

Name : N.P.R. Gamage

Signature :

Certification of Scanning

I hereby certify that the scanning of this document was carried out under my supervision, according to the norms and standards of digital scanning accurately, also keeping with the originality of the original document to be accepted in a court of law.

Certifying Officer

Designation : Library Documentation Officer

Name : Iromi Wijesundara

Signature :

Date : 2017/10/23

"This document/publication was digitized under National Digitization Project of the National Science Foundation, Sri Lanka"